

KÖZLEKEDÉSI ÉRTESÍTŐ

A GAZDASÁGI ÉS KÖZLEKEDÉSI MINISZTERIUM HIVATALOS LAPJA

ÁRA: 1092 FORINT

Oldal

TARTALOM

II. RÉSZ

JOGSZABÁLY

18/2007. (II. 20.) Korm. r. a transzeurópai közúthálózatnak a Magyar Köztársaság területén lévő alagútjaira vonatkozó biztonsági minimumkövetelményekről.....	226
---	-----

JOGSZABÁLYMUTATÓ

A gazdasági és közlekedési miniszter jogszabály-előkészítési felelősségi körébe tartozó, illetve a gazdasági és közlekedési miniszterrel együttesen kiadott vagy a gazdasági és közlekedési miniszter feladatkörét érintő egyéb jogszabályok*	239
---	-----

III. RÉSZ

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATA

5/2007. (II. 27.) AB h.....	239
-----------------------------	-----

MINISZTERI UTASÍTÁSOK

7/2007. (II. 27.) GKM ut. a kincstári vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó engedélyezési eljárás rendjéről szóló 11/2006. (V. 16.) GKM utasítás módosításáról*	246
8/2007. (III. 10.) GKM ut. a Kutatási és Technológia Innovációs Alap gazdálkodásának szabályairól*	252

V. RÉSZ

HIRDETÉS

A Balatoni Hajózási Zrt. közforgalmú kikötőinek új kikötőrendjéről	263
--	-----

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT

Pályázati felhívás kerékpárutak építésének/tervezésének támogatására	264
--	-----

* Az utasítást az érdekeltek közvetlenül megkapták.

Jogszabály

**A Kormány
18/2007. (II. 20.) Korm.
rendelete**

**a transzeurópai közúthálózatnak a Magyar
Köztársaság területén lévő alagútjaira vonatkozó
biztonsági minimumkövetelményekről**

A transzeurópai közúthálózatnak a Magyar Köztársaság területén kijelölt szakaszain a biztonság, a szolgáltatások és a kényelem magas, egységes és állandó szintjének garantálása érdekében a Kormány a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdése a) pontjának 12. alpontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

I. Fejezet

A RENDELET ALKALMAZÁSI KÖRE

1. §

E rendelet előírásait kell alkalmazni minden olyan működő, építés vagy tervezés alatt álló alagútra, amelynek hossza meghaladja az 500 métert.

Fogalommeghatározások

2. §

E rendelet alkalmazásában:

a) *transzeurópai közúthálózat*: az 1692/96/EK határozat I. mellékletének 2. szakaszában meghatározott közúthálózat, amelyet e határozat II. melléklete ír le és/vagy térképei ábrázolnak;

b) *alagút*: a transzeurópai közúthálózatnak a Magyar Köztársaság területén lévő, zárt földtani közegbe beágyazott vonalas műtárgya, amely a közutat valamely akadály alatt vezeti át;

c) *alagút hossza*: az alagút teljesen lefedett részén mért leghosszabb forgalmi sáv hossza;

d) *segélyszolgálat*: a területileg illetékes állami vagy önkormányzati fenntartású, vagy az alagút üzemeltetői állandó részét képező szolgálat, amely baleset esetén beavatkozik, ideértve a rendőrséget, tűzoltóságot és a mentőszolgálatot is;

e) *működési engedély*: olyan engedély, amely a biztonsági szempontokat kielégítő alagút forgalom számára

történő megnyitását, illetőleg újbóli megnyitását teszi lehetővé;

f) *műszaki engedély*: olyan engedély, amely a közlekedési műszaki szempontokat kielégítő alagút építését, korszerűsítését, forgalomba helyezését és megszüntetését engedélyezi;

g) *rendkívüli esemény*: az alagútban közlekedő jármű műszaki hibája, ütközése, tűz, az alagúthasználó személyi sérüléssel járó balesete vagy a rendeltetésszerű alagúti üzemet veszélyeztető üzemi körülmény;

h) *alagútkezelő*: a Nemzeti Közlekedési Hatóság Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága (a továbbiakban: Hatóság) által kijelölt, a közúti közlekedésről szóló törvényben meghatározott közútkezelő.

II. Fejezet

BIZTONSÁGI INTÉZKEDÉSEK

3. §

Az alagútban végrehajtandó biztonsági intézkedéseknek az építményt, annak berendezéseit, a működést, a használókat és a járműveket is magában foglaló rendszer szakmai elemzésén kell alapulnia.

4. §

(1) Az alagútra vonatkozó biztonsági minimumkövetelményeket e rendelet 1. melléklete tartalmazza, amelyeket a tervezés, a kivitelezés és a működés során egyaránt teljesíteni kell.

(2) A tervezés alatt álló alagutak kivételével amennyiben egyes, e rendelet 1. mellékletében megállapított minimumkövetelményeket csak olyan műszaki megoldásokkal lehetne teljesíteni, amelyek nem kivitelezhetőek, vagy kivitelezésük aránytalan költséggel járna, a Hatóság a minimumkövetelmények alkalmazása helyett alternatívaként elfogadhatja kockázatsökkentő intézkedések végrehajtását, amennyiben az alternatív intézkedések azonos értékű vagy jobb védelmet biztosítanak. Ezen intézkedések hatékonyságát a 13. § szerinti kockázatelemzéssel kell alátámasztani. A közlekedésért felelős miniszter az indokolással ellátott, alternatívaként elfogadott kockázatsökkentő intézkedésekről tájékoztatja az Európai Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság).

III. Fejezet

*AZ ALAGUTAK BIZTONSÁGÁRÓL GONDOSKODÓ SZERVEZETEK, AZOK FELADAT- ÉS HATÁSKÖRE**A hatóság és a hatósággal kapcsolatos bejelentési kötelezettség*

5. §

(1) A működési engedély és a műszaki engedély kiadásával, valamint az alagutak biztonságával kapcsolatos egyéb hatósági jogkört a Hatóság gyakorolja.

(2) A Hatóság – a szakhatóságok és egyéb érintett szervezetek, személyek bevonásával és közreműködésével – biztosítja, hogy az alagútban a biztonsági minimumkövetelményeknek valamennyi, e rendelet által megkövetelt szempontja érvényesüljön.

(3) Amennyiben az alagút részben a Magyar Köztársaság, részben az Európai Unió egy másik tagállamának a területén található, a Hatóság az alagút biztonságával kapcsolatos döntések meghozatalához köteles beszerezni a másik érintett tagállam meghatározott hatóságának előzetes egyetértését.

(4) A gazdasági és közlekedési miniszter bejelenti a Bizottságnak a Hatóság nevét és címét, valamint az ezekben bekövetkező változás esetén – a változástól számított három hónapon belül – a változás tényét és az új adatokat.

6. §

(1) A Hatóság gondoskodik:

a) az alagút rendszeres biztonsági vizsgálatáról, az ezekre vonatkozó – e rendeletben foglaltak alapján történő – biztonsági követelmények meghatározásáról;

b) a segélyszolgálatok alagutakkal kapcsolatos képzésére és felszerelésére vonatkozó szervezeti és működési rendszerek, valamint a vészhelyzeti intézkedési tervek kidolgozásáról;

c) rendkívüli esemény miatti azonnali lezárási rend meghatározásáról;

d) a szükséges kockázatcsökkentő intézkedések végrehajtásáról;

e) az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság, valamint az Országos Rendőr-főkapitányság – mint érintett szakhatóságok – bevonásával

ea) az alagút biztonsági tisztjének határozatban történő jóváhagyásáról,

eb) az alagút kiviteli tervének a 2. melléklet 1.3. pont szerinti jóváhagyásáról,

ec) a működési engedélynek a – 2. melléklet 3. pontjában foglalt eljárási rend szerinti – kiadásáról;

ed) a működési engedélytől történő eltérések – 2. melléklet 4. pontjában foglalt eljárási rendnek megfelelő – engedélyezéséről,

ee) a működési engedélynek – a biztonsági minimumkövetelmények sérelme esetén történő – korlátozásáról, felfüggesztéséről (a továbbiakban: az alagút lezárásáról) és azoknak a feltételeknek a meghatározásáról, amelyek teljesülése esetén az alagútban a rendeltetésszerű üzem helyreállítható, illetve az alagút a közforgalom számára újra megnyitható,

ef) a biztonsági minimumkövetelményektől való eltérések engedélyezéséről a 14. §-ban foglalt eljárási rend szerint.

(2) Az alagút biztonságos használata érdekében a Hatóság, a biztonsági tiszt, illetve az alagútkezelő megkeresése a segélyszolgálatok együttműködésre, illetve a feladatkörükbe tartozó szükséges intézkedések megtételére kötelesek.

Alagútkezelő

7. §

(1) Olyan alagút esetében, amely részben a Magyar Köztársaság és részben az Európai Unió egy másik tagállamának területén található, az alagútnak csak egyetlen kezelője lehet. A Hatóság az alagútkezelő elismerésével kapcsolatban köteles egyeztetést kezdeményezni a másik tagállam kijelölt hatóságával.

(2) A Hatóság az (1) bekezdésben meghatározott esetben alagútkezelőként a másik tagállam által kijelölt alagútkezelőt is elismerhet.

8. §

(1) Az alagútkezelő az alagútban bekövetkezett rendkívüli eseményről jelentést készít. A jelentést legkésőbb a rendkívüli esemény bekövetkeztétől számított 8 napon belül továbbítja a biztonsági tisztnek, a Hatósághoz és az érintett segélyszolgálatokhoz.

(2) Amennyiben súlyos személyi sérüléssel vagy halálessettel járó rendkívüli esemény történik, az alagútkezelő köteles vizsgálati jelentést is készíteni, amelyben elemzi a bekövetkezés körülményeit és megállapítja a szükséges következtetéseket. Az alagútkezelő a vizsgálati jelentést 30 napon belül köteles megküldeni az (1) bekezdésben megjelölt személyek, szervek részére.

(3) A jelentés és a vizsgálati jelentés formáját és tartalmát a Hatóság határozza meg, figyelemmel a 15. §-ban foglalt kötelezettségére is.

Biztonsági tiszt

9. §

(1) Az alagútkezelő – a Hatóság 6. § (1) bekezdés *ea)* pontjában foglalt jóváhagyásával – minden alagút esetében kijelöl egy biztonsági tisztet. Egy biztonsági tiszt több alagút esetében is elláthatja feladatait. A biztonsági tiszt személyében történő változást a Hatóság részére be kell jelenteni. Az alagútkezelő köteles gondoskodni a biztonsági tisztség folyamatos betöltöttségéről.

(2) A biztonsági tiszt az alagút használóinak és az üzemeltetésért felelős személyzetnek a biztonsága érdekében koordinálja a megelőző intézkedéseket és óvintézkedéseket.

(3) Biztonsági tisztként kijelölhető az alagútkezelő üzemeltetésért felelős személyzetének tagja vagy valamely segélyszolgálat alkalmazottja. A biztonsági tiszt az alagutat érintő biztonsági kérdésekben független, e tekintetben a munkáltatója által nem utasítható.

(4) Biztonsági tiszt az lehet, aki műszaki felsőoktatásban szerzett oklevéllel, legalább középfokú tűzvédelmi képzettséggel és 5 éves – e rendelet 2. § *b)* pontja szerinti vagy más – alagutakkal, biztonságtechnikával, illetve tűzvédelemmel kapcsolatos szakmai gyakorlattal rendelkezik, továbbá részt vesz szakirányú továbbképzéseken.

10. §

A biztonsági tiszt:

a) biztosítja a koordinációt a segélyszolgálatokkal, részt vesz ezen szervezetek alagutakkal kapcsolatos feladat- és tevékenységi körének kidolgozásában;

b) részt vesz a rendkívüli esemény során megvalósítandó intézkedések megtervezésében, végrehajtásában és értékelésében;

c) részt vesz a tervezésétől kezdődően a biztonságot érintő programok, az alagút szerkezeteinek, berendezéseinek és ezek működtetésének meghatározásában új vagy meglévő alagutak módosítása esetében;

d) ellenőrzi az üzemeltetésért felelős személyzet felkészültségét, és részt vesz a rendszeresen tartandó gyakorlatok szervezésében;

e) amennyiben szükséges, javaslatot tesz a kockázatelemzés elvégzésére;

f) tanácsot ad az alagutak szerkezeteinek és a berendezéseinek üzembe helyezésével és működtetésével kapcsolatban;

g) ellenőrzi az alagút szerkezeteinek és berendezéseinek megfelelő karbantartását és a szükséges javítások elvégzését;

h) részt vesz a rendkívüli események értékelésében.

Ellenőrző szervezet

11. §

(1) Az alagutak ellenőrzését, értékelését, vizsgálatát és a próbaüzemet a Hatóság végzi.

(2) Az alagútkezelő köteles az ellenőrzést tűrni, az ellenőrzéshez, az értékeléshez és a próbaüzemhez szükséges feltételeket biztosítani, továbbá az ellenőrző szervezet felkérése esetén köteles az ellenőrzésben, a vizsgálatban és a próbaüzem elvégzésében közreműködni.

IV. Fejezet

*ELLENŐRZÉSI ÉS EGYÉB KÖTELEZETTSÉGEK
AZ ALAGUTAKKAL KAPCSOLATBAN**Időszakos ellenőrzések*

12. §

(1) Az alagutakat a Hatóság legalább hatévente ellenőrzi (a továbbiakban: időszakos ellenőrzés).

(2) A Hatóság a vizsgálatról ellenőrzési jelentést készít.

(3) A Hatóság az időszakos ellenőrzésekről nyilvántartást vezet, amely tartalmazza az ellenőrzés időpontját, a főbb megállapításokat és a megtett intézkedéseket.

(4) Az ellenőrzési jelentés megállapításairól a Hatóság értesíti az alagútkezelőt és a biztonsági tisztet. Amennyiben az alagút nem felel meg a biztonsági minimumkövetelményeknek, a Hatóság megfelelő határidő megjelölésével felszólítja az alagútkezelőt a szükséges intézkedések megtételére. A Hatóság a szükséges intézkedések megtételére idejére elrendelheti az alagút lezárását.

(5) A (4) bekezdés szerinti felszólításban foglaltak megvalósításáig – amennyiben az alagút lezárására nem kerül sor – a Hatóság az érintett szakhatóságok, a biztonsági tiszt és az egyéb érintett szervek bevonásával megállapítja az alagút ideiglenes üzemeltetésének feltételeit, amelyeket addig kell alkalmazni, amíg az alagútkezelő a (4) bekezdés szerinti felszólításban foglaltaknak eleget tesz.

(6) Amennyiben az alagút lezárására került sor és az alagútkezelő a (4) bekezdés szerinti felszólításban foglaltaknak eleget tett, a Hatóság az érintett szakhatóságok, a biztonsági tiszt és az egyéb érintett szervek bevonásával dönt az alagút újbóli megnyitásáról.

(7) Amennyiben a (4) bekezdés szerinti felszólításban foglaltak megvalósítása bármilyen lényegi módosítást tartalmaz az alagút építményét, berendezéseit vagy működését illetően, az alagút további működéséhez új működési engedély szükséges, az e rendelet 2. mellékletében szabályozott eljárás lefolytatása alapján.

Kockázatelemzés

13. §

(1) A kockázatelemzés szükségességéről – az e rendelet 1. mellékletének 1.1.3. pontjában meghatározott eseteken túlmenően, a biztonsági tiszt javaslatának figyelembevételével – az alagútkezelő dönt.

(2) A kockázatelemzés során figyelembe kell venni az alagút összes tervezési tényezőjét és a biztonságot érintő valamennyi közlekedési feltételt, így különösen a forgalom jellemzőit és összetételét, az alagút hosszát és geometriáját, valamint a naponta áthaladó nehéz tehergépkocsik előre becsült számát.

(3) A kockázatelemzés tartalmát és eredményét ismertetni kell a 2. melléklet szerinti biztonsági dokumentációban. A biztonsági dokumentációt a Hatóság részére be kell nyújtani.

(4) Az alagútkezelő minden egyes alagút esetében, valamennyi tervfázisban összeállítja a biztonsági dokumentációt, és azt folyamatosan aktualizálja. Az alagútkezelő a biztonsági dokumentáció egy példányát átadja a biztonsági tisztnek.

(5) A biztonsági dokumentáció ismerteti az alagutat használók biztonsága érdekében szükséges megelőző és óvintézkedéseket – tekintettel a mozgáskorlátozott és a fogyatékkal élő személyekre is –, az útvonal jellegét, a szerkezet konstrukcióját és annak környezetét, a forgalom jellegét és a rendelet 2. § d) pontjában meghatározott segélyszolgálatok tevékenységének hatókörét.

(6) Az alagútkezelő a kockázatelemzést egy töle funkcionális szempontból független – közúti létesítmények kapcsán elvégzett kockázatelemzési gyakorlattal rendelkező – szervezettel végezteti el, amellyel a (7) bekezdés szerinti módszertan követelményeinek alkalmazását előíró szerződést köt.

(7) A kockázatelemzés módszertanát a Hatóság – az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság bevonásával – határozza meg és erről tájékoztatja a Bizottságot.

(8) A Hatóság a kockázatelemzés módszertanát a honlapján közzéteszi.

Eltérések engedélyezése innovatív technikák esetében

14. §

(1) Olyan innovatív biztonsági berendezések felszerelésének vagy innovatív biztonsági eljárások alkalmazásának lehetővé tétele érdekében, amelyek e rendeletben előírt követelményekkel azonos vagy annál magasabb szintű védelmet nyújtanak, a Hatóság az alagútkezelő megfelelően

dokumentált kérelme alapján – a (2)–(4) bekezdés figyelembevételével – az érintett szakhatóságok bevonásával eltérést engedélyezhet e rendelet biztonsági minimumkövetelményeitől.

(2) A Hatóság az eltérés engedélyezése előtt kérelmet nyújt be az Európai Bizottsághoz az eltérésre vonatkozóan, amelyhez mellékeli az alagútkezelő eredeti kérelmét.

(3) Amennyiben a Bizottság vagy valamely tagállam három hónapon belül nem fogalmaz meg ellenvetést, az eltérést a Bizottság részéről jóváhagyottnak kell tekinteni.

(4) Amennyiben a Bizottság nem ért egyet az eltérés engedélyezésével, az alagútkezelő kérelmét el kell utasítani.

Jelentési kötelezettség

15. §

A Hatóság kétfévente jelentést állít össze az alagutat érintő rendkívüli eseményekről, valamint az ilyen események gyakoriságáról és okairól. Értékeli ezeket, továbbá információt szolgáltat a biztonsági létesítmények és intézkedések tényleges szerepéről és hatékonyságáról. A jelentést a beszámolási időszakot követő év szeptember 30-ig a gazdasági és közlekedési miniszter megküldi a Bizottságnak.

V. Fejezet

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

17. §

Ez a rendelet a transeurópai közúthálózat alagútjaira vonatkozó biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 2004. április 29-i 2004/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja, a 3. melléklet 2.1. pontjának kivételével.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet
a 18/2007. (II. 20.) Korm. rendelethez

Alagutak biztonsági minimumkövetelményei

1. Biztonsági minimumkövetelmények

1.1. Biztonsági paraméterek

1.1.1. Az alagútban végrehajtandó biztonsági intézkedések az infrastruktúrát, az üzemeltetést, az úthasználókat és a járműveket is magában foglaló rendszer valamennyi szempontjának módszeres megfontolásán alapulnak.

1.1.2. Az alagútban végrehajtandó biztonsági intézkedések meghatározásakor a következő jellemzőket kell figyelembe venni:

- az alagút hossza,
- az alagút járatainak száma,
- a forgalmi sávok száma,
- keresztmetszeti geometria,
- függőleges és vízszintes vonalvezetés,
- a konstrukció típusa,
- egyirányú vagy kétirányú forgalom,
- a forgalom nagysága forgalmi sávonként (ideértve annak időbeni eloszlását is),
- a torlódás veszélye (naponta vagy szezonálisan),
- a segélyszolgálatok felvonulási ideje,
- a nehéz tehergépkocsik jelenléte és százalékos aránya,
- a veszélyes árut szállító járművek forgalmának szabályozása, százalékos aránya és típusa,
- az alagúthoz vezető utak jellemzői,
- sáv szélességek,
- a sebességgel kapcsolatos szokások és sebességszabályozás,
- földrajzi és meteorológiai környezet.

1.1.3. Amennyiben az alagút a fentiekben felsorolt paramétereket illetően különleges jellemzőkkel rendelkezik, a 13. §-ban foglaltak szerint kockázatelemzést kell végezni annak megállapítására, hogy szükségesek-e kiegészítő biztonsági intézkedések és/vagy kiegészítő berendezések az alagút biztonságának magas szinten történő biztosításához. A kockázatelemzés során figyelembe kell venni az üzemeltetés során előforduló lehetséges baleseteket, amelyek nyilvánvalóan befolyásolják az alagút használóinak biztonságát, valamint azok lehetséges következményeinek jellegét és nagyságrendjét.

1.2. Minimumkövetelmények

1.2.1. Legalább a következő pontok szerinti biztonsági intézkedéseket végre kell hajtani annak érdekében, hogy a rendelet hatálya alá tartozó valamennyi alagútban a biztonsági szint a minimumkövetelményeknek megfelelően biztosítva legyen. E követelményektől korlátozott eltérések az alábbiak szerint engedélyezhetők:

A Hatóság kérelmet juttat el a Bizottsághoz (a továbbiakban: Bizottság):

- a tervezett korlátozott mértékű eltérés(ek)ről,
- a tervezett korlátozott eltérés nyomós okairól,
- legalább azonos biztonsági szint elérése érdekében alkalmazott vagy megerősített alternatív kockázatsökkentő intézkedésekről, ideértve azok igazolását is a releváns kockázatok elemzése formájában.

Abban az esetben, ha a kérelemnek a Bizottság által történő átvételétől számított három hónapon belül sem a Bizottság, sem valamely tagállam nem él ellenvetéssel, a korlátozott eltérést a Bizottság részéről megadottnak kell tekinteni. Amennyiben a határozat nemleges, a korlátozott eltérésre irányuló kérelmet a Hatóság elutasítja.

1.2.2. Annak érdekében, hogy a rendelet alkalmazási körébe tartozó valamennyi alagút megjelenése egységes legyen, a következő pontokban foglalt követelményektől az alagút használóinak rendelkezésére álló biztonsági létesítmények kialakítását illetően (segélykérő állomások, jelzések, leálló öblök, vészkijáratok, sugárzókábeles rádióadás amennyiben szükséges) eltérés nem engedélyezhető.

1.3. A forgalom nagysága

1.3.1. Amennyiben e melléklet „forgalomnagyságot” említ, az az alagút egy forgalmi sávjában áthaladó napi forgalom éves átlagát jelenti. A forgalomnagyság meghatározása céljából minden gépjármű egy egységnek számít.

1.3.2. Amennyiben a 3,5 tonnát meghaladó tömegű tehergépkocsik száma a napi forgalom éves átlagában meghaladja a 15%-ot, vagy a szezonális napi forgalom jelentősen túllépi a napi forgalom éves átlagát, értékelni kell a többletkockázatot, és ezt az alagút kapacitásának növelésével kell figyelembe venni a következő pontok alkalmazása során.

2. Infrastrukturális intézkedések

2.1. Az alagút járatainak és forgalmi sávjainak száma

2.1.1. Az előre jelzett forgalomnagyság és a biztonság azok a fő kritériumok, amelyek alapján el kell dönteni, hogy egyetlen alagútjárat vagy két járat épüljön-e, figyelembe véve olyan szempontokat is, mint a nehéz tehergépkocsik százalékos aránya, az alagút lejtése/emelkedése és hosszúsága.

2.1.2. Ha azonban a tervezés során a tizenöt éves előrejelzés azt mutatja, hogy az alagútban a forgalom nagysága forgalmi sávonként és naponta meghaladja majd a 10 000 járművet, abban az időpontban, amikor az említett értéket túllépi, már két alagútjáratnak kell működnie, amelyekben a forgalom egy-egy irányban halad.

2.1.3. A leállósáv kivételével az alagútban ugyanannyi közlekedési sávnak kell lennie, mint az alagúton kívül. A forgalmi sávok számának bármilyen változása az alagút bejárata előtt kellő távolságban kell történni; a bejáratot megelőzően a sebességkorlátozásnak megfelelő sebességgel haladó jármű által 10 másodperc alatt megtehető úthosszban már annyi forgalmi sávnak kell lennie, mint az alagút közlekedési sávszáma. Ha a földrajzi körülmények ezt nem teszik lehetővé, további kiegészítő intézkedéseket kell tenni a biztonság növelése érdekében.

2.2. Az alagút geometriája

2.2.1. Különös figyelmet kell fordítani a biztonságra az alagút keresztmetszeti geometriájának, vízszintes és függőleges vonalvezetésének, valamint az alagúthoz vezető utak megtervezése során, miután ezek a paraméterek jelentős mértékben befolyásolják a balesetek valószínűségét és súlyosságát.

2.2.2. Új alagutak esetében 5%-ot meghaladó hosszanti lejtés/emelkedés nem megengedett, kivéve, ha földrajzilag más megoldás nem lehetséges.

2.2.3. A 3%-nál nagyobb lejtésű/emelkedésű alagutakban kockázatelemzés alapján kiegészítő intézkedéseket kell tenni a biztonság növelésére.

2.2.4. Ahol a forgalmi sáv 3,5 m-nél keskenyebb és néhez tehergépkocsik közlekedése megengedett, kockázatelemzés alapján kiegészítő intézkedéseket kell tenni a biztonság növelésére.

2.3. Menekülési útvonalak és vészkijáratok

2.3.1. A leállósáv nélküli új alagutakban meghibásodás vagy baleset esetére megemelt felszínű, vagy az útpályával egy síkban lévő, gyalogos közlekedésre szolgáló járdákat kell biztosítani az alagút használói számára. Ezt a rendelkezést nem kell alkalmazni, ha az alagút konstrukciós jellemzői ezt nem teszik lehetővé, vagy csak aránytalanul nagy költség mellett volna lehetséges és az alagút egyirányú, és állandó megfigyelő- és sávelzáró rendszerrel van felszerelve.

2.3.2. A vészkijáratok lehetővé teszik az alagút használói számára, hogy járműveik nélkül elhagyhassák az alagutat, és baleset vagy tűz esetén biztos helyre juthassanak, valamint gyalogosan megközelíthetővé teszik az alagutakat a segélyszolgálatok számára.

A vészkijáratok lehetnek:

- közvetlen kijárat az alagútból a felszínre,
- az alagutak járatai közötti haránt járatok vagy haránt-folyosók,
- kijárat a mentőalagútba,
- menedékhely az alagúttól elkülönülő menekülési útvonallal.

2.3.3. A felszínre vezető menekülési útvonalra kijárat-tal nem rendelkező menedékhelyeket tilos építeni.

2.3.4. Vészkijáratokról kell gondoskodni, ha az érintett veszélyek elemzése – ideértve, hogy a helyi viszonyok között a füst milyen messzire és milyen gyorsan terjed – azt mutatja, hogy a szellőztetés és az egyéb biztonsági rendelkezések nem elégségesek az úthasználók biztonságához.

2.3.5. Az alagutaknál minden esetben vészkijáratokról kell gondoskodni, ha a forgalom nagyság forgalmi sávonként a 2000 járművet meghaladja.

2.3.6. Több vészkijárat esetén, két vészkijárat között a távolság nem lehet 500 méternél nagyobb.

2.3.7. Megfelelő eszközöket, például ajtókat kell alkalmazni, hogy megakadályozzák füst vagy hő bejutását a vészkijáratok mögötti menekülési útvonalakra, hogy az alagút használói biztonságban elérhessék a felszínt, és a segélyszolgálatok bejuthassanak az alagútba.

2.4. A segélyszolgálatok bejutása

2.4.1. Ikerjáratú alagutak esetében, ahol az alagutak járatai egy szintben vagy közel egy szintben helyezkednek el, a segélyszolgálatok számára legalább 1500 méterenként megfelelő harántjáratokat kell biztosítani.

2.4.2. Ahol földrajzilag lehetséges, kétjáratú (ikeralagút) vagy több járatú alagutak esetében minden alagútbejárat előtt lehetővé kell tenni az elválasztó sáv átjárhatóságát. Ez az intézkedés lehetővé teszi az esetileg szükséges forgalomtereléseket, illetve lehetőséget biztosít a segélyszolgálatok számára, hogy közvetlenül bejuthassanak bármelyik alagútjáratba.

2.5. Leálló öblök

2.5.1. Kétirányú, 1500 méternél hosszabb alagutak esetében, ahol a forgalom nagyság sávonként meghaladja a 2000 járművet, legfeljebb 1000 méterenként leálló öblöket kell biztosítani, ha leállósáv nem áll rendelkezésre.

2.5.2. Amennyiben az alagút konstrukciós jellemzői nem engedik meg, vagy ez csak aránytalanul nagy költség mellett volna lehetséges, nem kell leálló öblöket biztosítani, ha a megemelt részek között, a szokásos forgalmi sávon kívül legalább egy forgalmi sávnak megfelelő szélességű útfelület áll rendelkezésre.

2.5.3. A leálló öblökben segélykérő állomásoknak kell lenniük.

2.6. Vízvezetés

2.6.1. Ahol megengedett a veszélyes áruk szállítása, az alagút keresztmetszetében jó kialakítású lefolyók vagy egyéb intézkedések révén biztosítani kell a gyúlékony és mérgező folyadékok elvezetését. Ezen túlmenően, a lefolyórendszert úgy kell kialakítani és karbantartani, hogy megelőzhető legyen a tűz, valamint a gyúlékony és mérgező folyadékok továbbterjedése az alagútban, illetve áttérése az alagút járatai között.

2.7. A szerkezetek tűzállósága

Minden olyan alagút fő szerkezete esetében, ahol a szerkezet helyi beomlása katasztrofális következményekkel járhat, például víz alatti alagutak vagy olyan alagutak, amelyek beomlása fontos környező szerkezetek beomlását eredményezheti, megfelelő tűzállóságot kell biztosítani.

2.8. Világítás

2.8.1. Rendeltetésszerű üzem esetén olyan világításról kell gondoskodni, hogy a gépjárművezetők számára nappal és éjjel megfelelő látási viszonyokat biztosítsanak az alagút bejárat szakaszában, valamint annak belsejében.

2.8.2. Gondoskodni kell egy olyan világításról is, amely az alagút használói számára minimális látási viszonyokat biztosít, hogy áramellátás kimaradása esetén azt járműveikkel együtt elhagyhassák.

2.8.3. Az alagút használói számára annak elhagyásához legfeljebb 1,5 m magasságban irányjelző fényeket (vészlátást) kell biztosítani, ha veszély esetén gyalogosan kell elhagyniuk az alagutat.

2.9. Szellőztetés

2.9.1. A szellőztető rendszer tervezése, építése és üzemeltetése során a következőket kell figyelembe venni:

- a közúti járművek által a rendeltetésszerű üzemben (akadálytalan forgalom és csúcsforgalom esetén egyaránt) kibocsátott szennyező anyagok eltávolítása,
- a közúti járművek által kibocsátott szennyező anyagok eltávolítása, ha a forgalom valamilyen esemény vagy baleset következtében leállt,
- a hő és füst elvezetése tűz esetén.

2.9.2. Minden 1000 méternél hosszabb, forgalmi sávonként 2000 járműnél nagyobb forgalom nagyságú alagútban gépi szellőztető rendszert kell felszerelni.

2.9.3. Kétirányú és/vagy egyirányú, torlódó forgalmú alagutakban hosszarámú szellőztetés csak akkor megengedett, ha a 13. § szerinti kockázatelemzés azt mutatja, hogy

ez elfogadható és/vagy konkrét intézkedéseket tettek, például megfelelő forgalomirányítással, a vészkijáratok közötti távolság csökkentésével és szakaszonkénti füstelszívás alkalmazásával.

2.9.4. Az olyan alagutakban, ahol gépi szellőztető rendszer szükséges és a 2.9.3. pont szerint a hosszarámú szellőztetés nem megengedett, részlegesen vagy teljesen keresztarámú, harántirányú szellőztető rendszert kell alkalmazni. Ezeknek a rendszereknek képeseknek kell lenniük arra, hogy tűz esetén eltávolítsák a füstöt az alagútból.

2.9.5. Kétirányú forgalmú alagutak esetében, amelyek 3000 méternél hosszabbak, a forgalomnagyság sávonként meghaladja a 2000 járművet, és irányító központtal, valamint részlegesen vagy teljesen keresztarámú szellőztetéssel rendelkeznek, a szellőztetést illetően a következő minimumintézkedéseket kell tenni:

- lég- és füstelszívó reteszeket kell felszerelni, amelyek önállóan vagy csoportokban működtethetők,
- a hosszanti irányú légsebességet folyamatosan figyelemmel kell kísérni és a szellőztető rendszert (zsáluk, reteszek, ventilátorok stb.) megfelelően szabályozni kell.

2.10. Segélykérő állomások

2.10.1. A segélykérő állomásokon gondoskodni kell különféle biztonsági berendezések elhelyezéséről (segélykérő telefonok és tűzoltó készülékek), amelyeknek azonban nem feladatuk, hogy teljes körű védelmet nyújtsanak az úthasználóknak a tűz hatásai ellen.

2.10.2. A segélykérő állomások lehetnek oldalfalban kialakított fülkék, vagy esetleg oldalfalra szerelt szekrények. Legalább segélykérő telefonnal és két tűzoltó készülékkel kell őket felszerelni.

2.10.3. Segélykérő állomásokat kell biztosítani az alagút bejárata közelében és az alagútban, 150 métert meg nem haladó távolságonként.

2.11. Vízellátás

Minden alagútban gondoskodni kell a vízellátásról. Tűzcsapokat kell biztosítani a bejáratok közelében és az alagút belsejében, 250 métert meg nem haladó távolságonként. Amennyiben a vízellátás nem biztosított, kötelező annak ellenőrzése, hogy kellő mennyiségű víz áll egyéb módon rendelkezésre.

2.12. Tájékoztató és közúti jelzések

Az alagút használói számára minden biztonsági létesítményt meghatározott jelzéssel kell ellátni. Az alagutakban alkalmazandó jelzéseket és jelzőtáblákat a 3. melléklet tartalmazza.

2.13. Irányító központ

2.13.1. Minden 3000 méternél hosszabb és forgalmi sávonként 2000 járműnél nagyobb forgalomnagyságú alagút esetében irányító központról kell gondoskodni.

2.13.2. Egyetlen irányító központ több alagút felügyeletét is elláthatja.

2.14. Megfigyelő rendszerek

2.14.1. Minden irányító központtal ellátott alagútban videó megfigyelő rendszereket és olyan rendszereket kell

telepíteni, amelyek képesek a forgalmi események (például megálló járművek) és/vagy tüzek automatikus érzékelésére.

2.14.2. Irányító központtal nem rendelkező valamennyi alagutat automatikus tűzérzékelő rendszerekkel kell felszerelni, amelyben a füst eltávolítására szolgáló gépi szellőztető rendszer működtetése nem azonos a szennyező anyagok eltávolítását szolgáló szellőztető rendszer automatikus működtetésével.

2.15. Alagútelzárási berendezés

2.15.1. Minden 1000 méternél hosszabb alagút esetében közúti forgalomirányító jelzőlámpát kell telepíteni az alagút bejárata elé annak érdekében, hogy az alagutat vészhelyzetben le lehessen zárni. További eszközök, például változtatható jelzéstartalmú közúti jelzőtáblák és sorompók helyezhetők el annak biztosítására, hogy az úthasználók az utasításokat betartsák.

2.15.2. Minden 3000 méternél hosszabb alagútban, amely irányító központtal van felszerelve, és amelyben a forgalomnagyság forgalmi sávonként meghaladja a 2000 járművet, ajánlott, hogy vészhelyzet esetére legfeljebb 1000 méterenként a járművek megállítására alkalmas berendezés legyen felszerelve. A berendezésnek közúti jelzésekből és esetleg további eszközökből kell állnia (például: hangszóró, változtatható jelzéstartalmú közúti jelzőtáblák és korlátok).

2.16. Kommunikációs rendszerek

2.16.1. Minden 1000 méternél hosszabb alagút esetében, ahol a forgalomnagyság forgalmi sávonként meghaladja a 2000 járművet, a segélyszolgálatok általi használatra rádiókapcsolatot lehetővé tevő rendszert kell telepíteni.

2.16.2. Ott, ahol irányító központ működik, a rádióadás félbeszakítására is lehetőséget kell biztosítani vészjelzések és utasítások továbbítására az alagút használói számára fenntartott csatornákon, amennyiben ilyen rendelkezésre áll.

2.16.3. A menedékeket és egyéb létesítményeket, ahol az alagutat elhagyó közlekedőknek várakozniuk kell, mielőtt a felszínre érnének, hangszórókkal kell felszerelni, amelyekkel tájékoztatni lehet az alagút használóit.

2.17. Áramellátás és elektromos áramkörök

2.17.1. Minden alagútnak vészhelyzeti (szükség-) áramellátással kell rendelkeznie, amely képes biztosítani a meneküléshez elengedhetetlen biztonsági berendezések működését addig, amíg minden használó el nem hagyta az alagutat.

2.17.2. Az elektromos, mérő és vezérlő áramköröket úgy kell kialakítani, hogy egy helyi (például tűz miatt keletkező) hiba ne érintse a még sértetlen áramköröket.

2.18. A berendezések tűzállósága

Az alagútban elhelyezett valamennyi berendezés tűzállósági szintje tekintetében figyelemmel kell lenni a technológiai lehetőségekre, és törekedni kell a szükséges biztonsági funkciók fenntartására tűz esetén is.

2.19. A minimumkövetelményeket összefoglaló tájékoztató táblázat

A következő táblázat összefoglalja a korábbi bekezdésekben megállapított minimumkövetelményeket.

A minimumkövetelmények összessége			A forgalomnagyság <2000 jármű forgalmi sávonként		A forgalomnagyság > 2000 jármű forgalmi sávonként			További kötelezően megvalósítandó feltételek vagy észrevételek
			500–1000 m	> 1000 m	500–1000 m	1000–3000 m	> 3000 m	
Szerkezeti követelmények	Két- vagy több alagút	2.1						Kötelező, ahol a 15 éves előrejelzés szerint a forgalom-nagyság meghaladja a 10 000 jármű/forgalmi sáv értéket.
	Lejtés/emelkedés ≤ 5%	2.2	●	●	●	●	●	Kötelező, kivéve, ha földrajzilag nem lehetséges.
	Veszély esetén használandó járdák	2.3.1 2.3.2	●	●	●	●	●	Kötelező, ha nincs leállósáv, kivéve, ha a 2.3.1-ben felsorolt feltételeket betartják.
	Vészkijáratok legalább 500 m-enként	2.3.3– 2.3.9	○	○	●	●	●	
	Harántjáratok a segélyszolgálatok számára legalább 1500 m-enként	2.4.1	○	○/●	○	○/●	●	Kötelező az 1500 m-nél hosszabb ikeralagutakban.
	Alagútbejárat előtti átjáró az elválasztó sávban	2.4.2	●	●	●	●	●	Kötelező a két- vagy többjáratú alagutakon kívül (ahol földrajzilag megvalósítható).
	Leálló öblök legalább 1000 m-enként	2.5	○	○	○	○/●	○/●	Kötelező a kétirányú forgalmú, 1500 m-nél hosszabb, leállósáv nélküli alagutakban. Többlet alagútszélesség helyettesítheti.
	Gyúlékony vagy mérgező folyadékok elvezetése	2.6	●	●	●	●	●	Kötelező, ahol engedélyezett a veszélyes anyagok szállítása.
	A szerkezetek tűzállósága	2.7	●	●	●	●	●	Kötelező, ahol az alagút beomlása katasztrofális következményekkel járhat.
Világítás	Rendeltetésszerű üzemi világítás	2.8.1	●	●	●	●	●	
	Biztonsági világítás	2.8.2	●	●	●	●	●	
	Vészvilágítás	2.8.3	●	●	●	●	●	
Szellőztetés	Gépi szellőztetés	2.9	○	○	○	●	●	
	Részleges vagy teljes keresztáramú szellőztetés	2.9.5	○	○	○	○	●	Kötelező az olyan kétirányú forgalmú alagutakban, ahol irányító központ működik.
Segélykérő állomások	Legalább 150 m-enként	2.10	●	●	●	●	●	Segélykérő telefonnal és két tűzoltó készülékkel van felszerelve.
Vízellátás	Tűzcsapok legalább 250 m-enként	2.11	●	●	●	●	●	Ha hálózati víz nem áll rendelkezésre, kötelező megfelelő mennyiségű víz egyéb módon történő biztosítása.
Tájékoztató és közúti jelzések		2.12	●	●	●	●	●	Minden, az alagút használóinak rendelkezésére álló biztonsági létesítmény esetében (lásd a 3. mellékletet).

A minimumkövetelmények összessége			A forgalomnagyság <2000 jármű forgalmi sávonként		A forgalomnagyság > 2000 jármű forgalmi sávonként			További kötelezően megvalósítandó feltételek vagy észrevételek
			500–1000 m	> 1000 m	500–1000 m	1000–3000 m	> 3000 m	
Irányító központ		2.13	○	○	○	○	●	Több alagút megfigyelését egyetlen irányító központba lehet összevonni.
Megfigyelő rendszerek	Videó rendszer	2.14	○	○	○	○	●	Kötelező, ahol irányító központ működik.
	Automatikus eseményérzékelés és/vagy tűzérezékelés	2.14	●	●	●	●	●	A két rendszer közül legalább az egyik kötelező az irányító központtal rendelkező alagutak esetében.
Alagútelzárási berendezések	Közüti forgalomirányító jelzőlámpa a bejárat előtt	2.1.5.1	○	●	○	●	●	
	Változtatható jelzéstartalmú közüti jelzések az alagútban legalább 1000 m-enként	2.1.5.2	○	○	○	○	●	Ajánlott, ha irányító központ működik és az alagút hossza meghaladja a 3000 m-t.
Kommunikációs rendszerek	Rádió adóvevő a segélyszolgálatok számára	2.1.6.1	○	○	○	●	●	
	Vészhelyzeti rádióüzenetek az alagút használói számára	2.1.6.2	●	●	●	●	●	Kötelező, ahol sugárzókábeles rádióadás áll az alagút használói rendelkezésére, és ahol irányító központ működik.
	Hangszórók a menekülőeken és a kijáratoknál	2.1.6.3	●	●	●	●	●	Kötelező, ahol a menekülő alagúthasználóknak várakozniuk kell, mielőtt a felszínre jöhetnek.
Vészhelyzeti áramellátás		2.17	●	●	●	●	●	Legalább az alagúthasználók menekülése közben, a nélkülözhetetlen biztonsági berendezések működéséhez.
A berendezések tűzállósága		2.18	●	●	●	●	●	Törekedni kell a szükséges biztonsági funkciók fenntartására.

● minden alagút esetében kötelező

○ nem kötelező

● kivételekkel kötelező

● ajánlott

3. Az üzemeltetést érintő intézkedések

3.1. Az üzemeltetés eszközei

Az alagút üzemeltetését úgy kell megszervezni, és ehhez olyan eszközökkel kell rendelkezni, amelyek biztosítják az alagútban a forgalom folyamatosságát és biztonságát. Az üzemeltetésben részt vevő munkatársak, valamint a segélyszolgálatok számára megfelelő alapképzést és továbbképzést kell biztosítani.

3.2. Vészhelyzeti tervezés

Minden alagút esetében vészhelyzeti intézkedési tervnek kell rendelkezésre állnia. A más tagállamban kezdődő és végződő alagutak esetében az egységes vészhelyzeti intézkedési tervnek mindkét országra ki kell terjednie.

3.3. Munkálatok az alagutakban

Az előre tervezett építési és karbantartási munkálatok miatti teljes vagy részleges sávlezárásnak mindig az alagút kivül kell kezdődnie. Erre a célra változtatható jelzéstartalmú közúti jelzőtáblák, közúti jelzések és terelőkorlátok használhatók.

3.4. Balesetek és események kezelése

Súlyos baleset vagy esemény előfordulása esetén az alagút minden érintett járatát azonnal el kell zárni a forgalom elől.

Ezt nemcsak a fentiekben említett berendezéseknek a bejáratok előtti egyidejű aktiválásával, hanem amennyiben rendelkezésre állnak, változtatható jelzéstartalmú közúti jelzőtáblák, közúti jelzéseknek és terelőkorlátoknak az alagútban való elhelyezésével kell megoldani, hogy minden forgalom a lehető leghamarabb megálljon az alagútban belül és kívül is. Az 1000 m-nél rövidebb alagutak más módszerrel is lezárhatók. A forgalmat olyan módon kell irányítani, hogy a nem érintett járművek gyorsan elhagyhassák az alagutat.

Törekedni kell rá, hogy baleset esetén a segélyszolgálatoknak az alagútba történő bejutási ideje a lehető legrövidebb legyen, és ezt gyakorlatok közben rendszeresen mérni kell. Mérhető ezenkívül események alkalmával is. A kétirányú, nagy forgalmat átbocsátó alagutakban a 13. §-ban előírt kockázatelemzéssel kell megállapítani, hogy szükséges-e az alagút két végén segélyszolgálatok állomásoztatása.

3.5. Az irányító központ tevékenysége

Az irányító központot igényelő alagutak esetében, ideértve azokat is, amelyek más tagállamban kezdődnek és végződnek, a teljes irányítást minden időpontban egyetlen irányító központ látja el.

3.6. Az alagút lezárása

Az alagút (tartós vagy rövid ideig tartó) lezárása esetén az alagút felé haladókat megfelelő útirányjelző közúti jelzőtáblákkal tájékoztatni kell a legmegfelelőbb alternatív útvonalokról.

Az ilyen alternatív útvonalak a kidolgozott vészhelyzeti intézkedési tervek részét képezik. Céljuk a közlekedés fo-

lyamatosságának a lehető legnagyobb mértékben való fenntartása és a biztonsági intézkedések révén a környező területeket érintő másodlagos hatások minimalizálása.

A tagállamoknak minden ésszerű erőfeszítést meg kell tenniük az olyan helyzet elkerülése érdekében, amikor a két tagállam területén található alagutakat rossz időjárási körülmények következtében nem lehet használni.

3.7. Veszélyes áruk szállítása

A veszélyes áruk közúti szállítására vonatkozó megfelelő európai jogszabályok szerint a következő intézkedéseket kell alkalmazni, amikor a veszélyes árut szállító járművek alagutakon haladnak keresztül:

- a 13. § szerinti kockázatelemzés elvégzése a veszélyes áruk alagúton keresztül történő szállítására vonatkozó rendeletek és követelmények meghatározása vagy módosítása előtt,

- megfelelő közúti jelzések elhelyezése a rendelet betartatása érdekében az alagút előtti utolsó lehajtó előtt, valamint az alagutak bejáratánál, és még korábban is, lehetővé téve a gépkocsivezetők számára alternatív útvonalak választását,

- konkrét operatív intézkedések megfontolása, hogy csökkentsék egyes, veszélyes árut alagutakon keresztül szállító járművekkel, vagy minden ilyen járművel kapcsolatban a kockázatokat, például – eseti alapon – bejelentés az alagútba való belépés előtt, vagy konvojban való áthaladás kísérőjárművekkel, a fentiekben említett kockázatelemzést követően.

3.8. Előzés alagutakban

Kockázatelemzést kell végezni annak megállapítására, hogy megengedhető-e a nehéz tehergépkocsik számára az olyan alagutakban való előzés, ahol mindkét irányban egy-nél több sáv áll rendelkezésre.

3.9. Követési távolság és sebesség

Az alagutakban különösen fontos a járművek megfelelő sebessége és a köztük lévő biztonságos távolság, amire kiemelt figyelmet kell fordítani. Ennek részét képezi az alagútban közlekedők tájékoztatása a megfelelő sebességről és követési távolságokról. Indokolt esetben megerősítő intézkedéseket kell kezdeményezni.

Az úton közlekedő személygépkocsi-vezetőknek normális körülmények között az előttük haladó járműtől olyan minimális távolságot kell tartaniuk, amely megegyezik a jármű által 2 s alatt megtett távolsággal. Nehéz tehergépkocsik esetében ezt a távolságot meg kell duplázni.

Az alagútkezelő az alagútban megengedett legmagasabb sebesség alapján meghatározza a minimálisan megtartandó követési távolságot és ennek megfelelő közúti jelzőtáblát helyez ki.

4. Tájékoztatási akciók

A hazai és a nemzetközi szervezetek összehangolt munkája figyelembevételével az alagútkezelőnek az érdekelt felekkel együttműködésben rendszeresen tájékoztató

akciókat kell szerveznie az alagutak biztonságáról. A tájékoztató akcióknak foglalkozniuk kell az úton közlekedők helyes viselkedésével, amikor alagutakat közelítenek meg és azokon keresztülhajtanak, különös tekintettel a járművek meghibásodására, a torlódásokra, a balesetekre és a tüzekre.

Az alagutakat használók számára megfelelő helyen tájékoztatást kell elhelyezni a rendelkezésre álló biztonsági berendezésekről és az út használói által az alagutakban tanúsítandó megfelelő viselkedésről (például az alagutak előtti pihenőhelyeken, az alagutak bejáratánál, amikor a forgalmat megállítják vagy az Interneten).

2. melléklet

a 18/2007. (II. 20.) Korm. rendelethez

A tervek és a biztonsági dokumentáció jóváhagyása, alagutak üzembe helyezése, módosítások és időszakos gyakorlatok

1. A terv jóváhagyása

1.1. E rendeletnek és mellékleteinek előírásait a tervezés minden fázisában alkalmazni kell.

1.2. Az építési munkálatok megkezdését megelőzően az alagútkezelő a kiviteli tervdokumentáció részeként összeállítja az alagútra vonatkozó, 2.2. és 2.3. pont szerinti biztonsági dokumentációt, és egyeztet a biztonsági tiszttel. A tervdokumentációt az alagútkezelő a Hatósághoz 5 példányban nyújtja be, és csatolja a biztonsági tiszt véleményét.

1.3. A kiviteli terv jóváhagyásában a rendelet 6. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott szakhatóságok működnek közre. A szakhatóságokhoz intézett megkereséshez csatolni kell a hozzájárulás megadásához szükséges mellékleteket. Amennyiben a tervek kielégítik a vonatkozó előírásokat – az érintett szakhatóságok állásfoglalásának figyelembevételével – a Hatóság a terveket jóváhagyja és döntéséről kézbesítés útján értesíti az alagútkezelőt, a tervezőt, a biztonsági tisztet és a közreműködő szakhatóságokat.

2. Biztonsági dokumentáció

2.1. Az alagútra vonatkozó kiviteli terv biztonsági dokumentáció – a 2.2. pontban foglaltakon túlmenően – különösen a következőket tartalmazza:

- a tervezett struktúra leírása és annak megközelítése, valamint kialakításának és a várt működési megoldásoknak az értelmezéséhez szükséges tervek,

- a forgalom előrejelzését tartalmazó tanulmány, amely meghatározza és alátámasztja a veszélyes áruk szállításának várható feltételeit, az 1. melléklet 3.7. pontjában kért kockázatelemzéssel együtt,

- a konkrét veszélyek vizsgálata, amely leírja azokat a lehetséges baleseteket, amelyek nyilvánvalóan befolyásolják az alagútban közlekedők biztonságát, és amelyek az alagút használata során előfordulhatnak, valamint a lehetséges következmények jellegét és nagyságrendjét; ennek a vizsgálatnak intézkedéseket kell meghatározni és megalapozni a balesetek valószínűségének és következményeinek csökkentése érdekében,

- az ellenőrző szervezet vagy külső szakértő biztonság-gal kapcsolatos véleménye.

2.2. Az üzembe helyezési biztonsági dokumentációnak a tervezési szakaszban előírt dokumentáció mellett a következőket kell tartalmaznia:

- az alagút üzemi szervezet leírása, emberi és anyagi erőforrások és az alagútkezelő által előírt utasítások az alagút üzemeltetésének és karbantartásának biztosításához,

- a segélyszolgálatokkal közösen kidolgozott vészhelyzeti intézkedési terv, amely tekintettel van a mozgáskorlátozott és a fogyatékkal élő személyekre is,

- a tapasztalatok állandó visszacsatolási rendszerének leírása, amely révén nyilvántarthatók és elemezhetők az alagút üzemi rendkívüli események.

2.3. Az üzemelő alagútra vonatkozó biztonsági dokumentációnak az üzembe helyezési dokumentáción túl a következőket kell tartalmaznia:

- a bekövetkezett rendkívüli eseményekről szóló jelentés és ezek elemzése,

- a végrehajtott biztonsági gyakorlatok jegyzéke és az ezekből levont tanulságok elemzése.

3. Üzembe helyezés, a működési engedély kiadásának rendje

3.1. Az alagút a Hatóság által kiadott ideiglenes forgalomba helyezési vagy forgalomba helyezési engedély (a továbbiakban: forgalomba helyezési engedély) és működési engedély birtokában nyitható meg a forgalom előtt (üzembe helyezés) a következő eljárás szerint.

3.2. Az alagútkezelő a forgalomba helyezési engedély iránti kérelem benyújtása előtt átadja a 2.4. pontban említett biztonsági dokumentációt a biztonsági tisztnak, aki véleményt nyilvánít az alagút forgalom előtt történő megnyitásáról.

3.3. Az alagútkezelő a forgalomba helyezési engedély iránti kérelem dokumentációjának részeként benyújtja a Hatósághoz a biztonsági dokumentációt, amelyhez csatolja a biztonsági tiszt véleményét. A Hatóság – a 6. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott szakhatóságok, az ellenőrző szervezet és szükség esetén egyéb érintett szervek bevonásával – dönt arról, hogy az alagút kielégíti-e a biztonsági minimumkövetelményeket, a forgalom számára megnyitható-e, illetőleg szükséges-e korlátozó feltételek megállapítása. Döntéséről kézbesítés útján értesíti az eljárás résztvevőit és a segélyszolgálatokat.

3.4. Amennyiben bármilyen jelentős szerkezeti vagy üzemeltetési változás, vagy bármilyen lényegi átalakítás jelentős mértékben módosítja a biztonsági dokumentáció bármelyik elemét, és az alagút újbóli forgalom előtti megnyitása válik szükségessé, a Hatóságtól új működési engedélyt kell kérni. A kérelemhez mellékelni kell a módosított biztonsági dokumentációt és a biztonsági tiszt véleményét. A Hatóság a 3.3. pont értelemszerű alkalmazásával folytatja le eljárását.

4. Módosítások, eltérések engedélyezése

4.1. A szerkezetet, a berendezéseket vagy a működést érintő olyan eltérés esetén, amely a biztonsági dokumentáció elemeit érinti, az alagútkezelő a 3. pontban ismertetett eljárás szerint a Hatóságtól új működési engedélyt kérelmez.

Az utak építésének, forgalomba helyezésének és megszüntetésének engedélyezéséről szóló jogszabály szerint lefolytatott eltérési engedélyezési eljárásban a kiviteli tervjövahagyási eljárásban érintett szakhatóságok minden esetben, az egyéb szakhatóságok érintettségük esetén működnek közre.

4.2. Az alagútkezelő köteles tájékoztatni a biztonsági tisztet bármilyen egyéb, a szerkezetben és a működésben történt változásról, továbbá, az alagúttal kapcsolatos bármilyen módosítást megelőzően, az alagútkezelő átadja a biztonsági tisztnek a javaslatokat részletező dokumentációt.

4.3. A biztonsági tiszt megvizsgálja a javasolt módosítások következményeit és 15 napon belül közli véleményét az alagútkezelővel, aki egy példányt eljuttat a Hatósághoz és a segélyszolgálatokhoz.

5. Időszakos gyakorlatok

Az alagútkezelő és a segélyszolgálatok a biztonsági tiszttel együttműködésben rendszeresen gyakorlatokat szerveznek az alagútkezelő munkatársai és a segélyszolgálatok számára.

A gyakorlatok:

- legyenek a lehető legélethűbbek, és feleljenek meg a meghatározott események forgatókönyvének,
- eredményezzenek világosan értékelhető eredményeket,
- előzzenek meg minden károsodást az alagútban,
- részben lehetnek asztali vagy számítógépes szimulációval végrehajtott gyakorlatok, amelyek kiegészítő eredményt hoznak.

a) A lehető legélethűbb körülmények között végrehajtott teljes körű gyakorlatokat legalább négyévente meg kell tartani minden alagútban. Az alagút lezárása csak akkor követelmény, ha elfogadható megoldások biztosíthatók a forgalom elterelésére. Részleges és/vagy szimulációs gyakorlatokat minden évben kell tartani. Az olyan terüle-

teken, ahol több alagút található egymás közelében, teljes körű gyakorlatot legalább egy alagútban kell tartani.

b) A biztonsági tiszt és a segélyszolgálatok közösen értékelik ezeket a gyakorlatokat, jelentést készítenek, és megfelelő ajánlásokat tesznek.

3. melléklet

a 18/2007. (II. 20.) Korm. rendelethez

Az alagutakkal kapcsolatos tájékoztató és közúti jelzések

1. Általános követelmények

Jelen melléklet tárgya az alagutakkal kapcsolatban használt tájékoztató és közúti jelzések, szimbólumok bemutatása.

A jelzések nemzetközi érthetőségének elősegítése érdekében az ebben a mellékletben ismertetett jelek és jelzések rendszere az egyes jelzések osztályára jellemző formákon és színeken alapul, és amennyiben lehetséges, inkább grafikus szimbólumok alkalmazásán, semmint szavakon. Az itt ismertetett jelektől és jelzésektől csak úgy lehet eltérni, hogy az alkalmazott módosítások nem változtathatják meg azok alapvető jellemzőit.

1.1.1. Tájékoztató jelzéseket kell használni az alagutakban a következő biztonsági létesítmények jelzésére:

- leálló öblök,
- vészkijáratok: mindenfajta vészkijárat esetében ugyanazt a jelzést kell alkalmazni,
- menekülési útvonalak: a két legközelebbi vészkijáratot a járdákon legfeljebb 25 m távolságban kell jelezni, a menekülési útvonal szintje fölött 1–1,5 m magasságban, feltüntetve a vészkijáratok távolságát,
- segélykérő állomások: jelekkel kell jelezni a segélykérő telefonok és a tűzoltó készülékek jelenlétét.

1.2. Rádió

Az alagutakban, ahol a közlekedő rádión kaphat tájékoztatást, „Közlekedési információt adó rádióállomás” közúti jelzőtáblát kell elhelyezni az alagút bejárata előtt, amely tájékoztatja a közlekedőt arról, hogy hogyan juthat hozzá ehhez az információhoz.

1.3. A jeleket és jelzéseket úgy kell kialakítani és elhelyezni, hogy azok jól láthatók legyenek.

2. A jelek és táblák leírása

Amennyiben szükséges, megfelelő jelek használhatók az alagutak előzetes figyelmeztetési körzetében, az alagutakban és az alagutak vége után. Az alagutak jelzéseinek kialakítása során figyelembe kell venni a helyi közlekedési és építési feltételeket, valamint az egyéb helyi feltételeket.

2.1. Az alagút jelzése

Az alagutat annak mindkét bejáratánál elhelyezett – a közúti közlekedés szabályairól szóló jogszabály szerinti – közúti jelzőtáblával kell jelezni.

2.2. Útburkolati jelek

Az út szélén útburkolat szélét jelző vonalat kell felfesteni.

Kétirányú alagutak esetében jól látható kettős záróvonalat kell felfesteni a két közlekedési irány különválasztására.

2.3. A létesítmények jelzésére szolgáló tájékoztató jelek és táblák

Segélykérő állomások

A segélykérő állomásokat tájékoztató jelzésekkel kell ellátni, amelyek a közlekedők rendelkezésére álló eszközöket jelzik, mint például:

2. számú ábra
Segélykérő telefon

3. számú ábra
Tűzoltó készülék

Az alagúttól ajtóval elválasztott segélykérő fülkékben magyar, angol és német nyelven feltüntetve, jól látható szövegnek kell jeleznie, hogy a segélykérő állomás tűz esetén nem nyújt védelmet. Erre vonatkozik a következő példa:

„EZ A TERÜLET TŰZ ELLEN NEM NYÚJT VÉDELME!”

Kövesse a vészkijáráshoz vezető jelzést!”

Leálló öblök

A leálló öblöket feltüntető jelzéseket a 4–6. számú ábrák mutatják be. A telefont és a tűzoltó készüléket további táblán kell jelezni, vagy azt is be kell építeni a jelzésbe.

4. számú ábra

5. számú ábra

6. számú ábra

Vészkijáratok

A vészkijáratot feltüntető jelzésekre példát a 7–8. számú ábrák mutatják be.

7. számú ábra

8. számú ábra

Szükséges a két legközelebbi kijárat jelzése az oldalfalakon is. Példák:

9. számú ábra

10. számú ábra

Sávjelzések

A sávok forgalmi irányai „forgalmi sáv foglaltságát jelző vagy a váltakozó irányú forgalmat szabályozó fényjelző készülék” segítségével jelezhetők. A jelzések – a 11. számú ábra szerint – lehetnek kör alakúak vagy négyszögletesek

Változtatható jelzéstartalmú táblák

11. számú ábra

Minden változtatható jelzéstartalmú táblának világosan tájékoztatnia kell az alagútban közlekedőket a torlódásról, járművek meghibásodásáról, balesetekről, tűzről vagy bármilyen egyéb veszélyről.

Jogszabálymutató

**A gazdasági és közlekedési miniszter
jogszabály-előkészítési felelősségi
körébe tartozó, illetve a gazdasági
és közlekedési miniszterrel együttesen
kiadott vagy a gazdasági és közlekedési miniszter
feladatkörét érintő egyéb jogszabályok**

(Magyar Közlöny 2007. évi 18–22. száma)

A)

**A gazdasági és közlekedési miniszter
jogszabály-előkészítési felelősségi körébe tartozó
egyéb jogszabályok**

23/2007. (II. 23.) GKM rendelet az egységes európai segélyhívószámra irányuló segélyhívások támogatása érdekében a nyilvános telefonhálózatra vonatkozó műszaki követelményekről (Magyar Közlöny 21. szám, 994. oldal)

24/2007. (II. 23.) GKM rendelet az egyes elektronikus hírközlési építmények hatósági engedélyezési eljárásainak igazgatási szolgáltatási díjairól és megfizetésének módjáról (Magyar Közlöny 21. szám, 996. oldal)

D)

Tájékoztató helyesbítésről

A Magyar Közlöny 2007. évi 9. számában kihirdetett, a villamosenergia-ellátásban alkalmazott általános rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 57/2002. (XII. 29.) GKM rendelet módosításáról rendelkező 10/2007. (I. 26.) GKM rendelet 1. mellékletének helyesbítése a Magyar Közlöny 2007. évi 18. számában (896. oldal) jelent meg.

Az Alkotmánybíróság határozata

**Az Alkotmánybíróság
5/2007. (II. 27.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában

– dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleményével –
meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a földgáz-ellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény 85. § (10) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény 7. § (1) bekezdése, valamint a 7. § (3) bekezdés e) pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzé teszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Alkotmánybírósághoz indítvány érkezett a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: VET.) 7. § (1) bekezdése, a 7. § (3) bekezdés e) pontja, valamint a földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. törvény (a továbbiakban: GET.) 85. § (10) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére.

Az indítványozó alapvetően azt kifogásolta, hogy a VET. 7. § (3) bekezdésében [megállapította: GET. 84. § (1) bekezdése] a megbízatás megszűnésének új eseteként rögzített rendelkezés a Magyar Energia Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) vezetőinek (elnök és elnökhelyettes) soron kívüli – a hatéves kinevezési időtartam letelte előtti – elmozdítását teszi lehetővé. E szerint az érintett vezetők megbízatása törvényben meghatározott egyéb ok esetén is megszűnik. Ilyen konkrét okot jelöl meg a GET. 85. § (10) bekezdése, amely előírja, hogy a rendelkezés hatálybalépését követő kilencvenedik napon a Hivatal vezetőinek megbízatása megszűnik. Kifogásolta továbbá az indítványozó a VET. 7. § (1) bekezdésében [megállapította: GET. 84. § (1) bekezdés] előírt pályáztatási rendszert is.

Az indítványozó a fentiekkel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy a munkavégzésre vonatkozó jogszabályok nem ismerik a „törvényben meghatározott egyéb okot”, mint a munkavégzésre irányuló jogviszony megszűnésének módját. Az új jogcím bevezetése az indítványozó szerint sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvét, s az annak részét képező, illetve abból levezethető egyéb követelményeket és jogosultságokat; úgymint: a jogbiztonságot, a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát és a szerzett jogok védelmét.

II.

Az alkotmánybírósági eljárás során figyelembe vett jogszabályi rendelkezések a következők:

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:
„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokrati-
kus jogállam.”

2.1. A VET. indítvánnyal támadott rendelkezései:

„7. § (1) A Hivatal elnökét és elnökhelyettesét – a miniszter javaslatára – a miniszterelnök nevezi ki, és menti fel. A kinevezés időtartama hat év. Az elnök és az elnökhelyettes megbízatásának megszűnése esetén a miniszter nyilvános pályázatot ír ki a megüresedő tisztségre. A pályázatokat a miniszter a pályázatok benyújtására rendelkezésre nyitva álló határidő lejártát követően harminc napon belül szakmailag értékeli. A miniszter az értékelés eredményéről a jelöltek sorrendjéről és javaslatának indoklásáról írásban tájékoztatja a miniszterelnököt.

[...]

(3) A Hivatal elnökének és elnökhelyettesének megbízatása megszűnik,

[...]

e) törvényben meghatározott egyéb ok esetén.”

2.2. A GET. indítvánnyal támadott rendelkezése:

„85. § (10) E rendelkezés hatálybalépését követő tizenöt napon belül a miniszter nyilvános pályázatot ír ki a Hivatal elnöki és elnökhelyettesi tisztségének betöltésére. E rendelkezés hatálybalépését követő kilencvenedik napon a Hivatal elnökének és elnökhelyettesének megbízatása megszűnik.”

2.3. A VET. 7. §-ának a módosítás előtt (2003. augusztus 1-jét megelőzően) hatályos rendelkezései:

„7. § (1) A Hivatal elnökét és elnökhelyettesét – a miniszter javaslatára – a miniszterelnök nevezi ki, és menti fel. A kinevezés időtartama hat év. Az elnök és az elnökhelyettes tekintetében a munkáltatói jogokat – a kinevezés és a felmentés kivételével – a miniszter gyakorolja. Az elnököt a közigazgatási államtitkár havi illetményével azonos díjazás, illetőleg azonos juttatások, az elnökhelyettest a helyettes államtitkár havi illetményével azonos díjazás, illetőleg azonos juttatások illetik meg.

(2) A Hivatal elnökének és elnökhelyettesének megbízatása megszűnik, ha

- a) a kinevezés időtartama lejár,
- b) tisztségéről lemond,
- c) tisztségéből felmentik,
- d) meghal.

(3) Felmentéssel szűnik meg a Hivatal elnökének és elnökhelyettesének megbízatása, ha

- a) jogerős bírói ítélet megállapítása szerint bűncselekményt követett el, vagy más módon a tisztségre méltatlanná vált,
- b) tisztségének ellátására tartósan alkalmatlanná vált,
- c) tisztségével való összeférhetetlenségét három hónapon belül nem szüntette meg,
- d) tevékenységével a Hivatal működését veszélyezteti.

(4) A Hivatal elnöke

- a) vezeti a Hivatalt,
- b) megállapítja a Hivatal szervezeti és működési szabályzatát,
- c) gyakorolja a Hivatal köztisztviselői felett a munkáltatói jogokat,
- d) irányítja a Hivatal gazdálkodását,

e) képviseli a Hivatalt,

f) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket jogszabály vagy a Hivatal szervezeti és működési szabályzata a hatáskörébe utal,

g) tanácskozási joggal részt vesz a Kormány ülésén a Hivatal feladatkörét érintő előterjesztések tárgyalásakor.”

III.

Az indítvány részben megalapozott.

1. Az indítvány érdemi vizsgálatát megelőzően az Alkotmánybíróság áttekintette a jogszabályi formába foglalt egyedi döntéseket érintő eddigi gyakorlatát.

Az Alkotmánybíróság – hatáskörének hiánya miatt – nem vizsgál olyan egyedi döntéseket, amelyek akár formai, akár tartalmi értelemben nem minősíthetők sem jogszabálynak, sem az állami irányítás egyéb jogi eszközének. [lásd 52/1993. (X. 7.) AB végzés, ABH 1993, 407, 408–409.; 439/B/1999. AB végzés, ABH 2000, 1167, 1170–1171.; 939/B/2001. AB végzés, ABH 2002, 1775, 1776.] Az ilyen esetekben az Alkotmánybíróság az indítványokat visszautasította.

A 7/2004. (III. 24.) AB határozat a normatív tartalom nélküli jogszabályok speciális esetkörére is utalt: „[...] a magyar törvényalkotási gyakorlatban előfordul az, hogy teljességgel normatív tartalom nélküli törvényt fogadnak el. Általában valamely esemény vagy személy jelentőségének állítanak ilyen módon emléket. Például »2001. évi LXIII. törvény a magyar hősök emlékének megörökítéséről és a Magyar Hősök Emlékünnepéről«; »2000. évi I. törvény Szent István államalapításának emlékééről és a Szent Koronáról«; »1996. évi LVI. törvény Nagy Imre mártírhalt magyar miniszterelnök és mártírtársai emlékének törvénybe iktatásáról«.” (ABH 2004, 98, 114.) Esetleges alkotmányossági vizsgálat esetén ebben a körben is – feltehetően – az indítvány visszautasításának volna helye.

Érdemben vizsgált azonban az Alkotmánybíróság néhány olyan indítványt, amelyek azt kifogásolták, hogy a jogalkotó egyedi eseteket döntött el jogszabályi formában, s ezzel alapjogi sérelmet okozott. A 45/1997. (IX. 19.) AB határozat megállapította, hogy „[a] szabályozásnak ez a módja, azaz az ingatlantulajdont korlátozó egyedi döntés törvényi formában való megjelentetése kizárja a fellebbezés és a bírósági felülvizsgálat benyújtásának lehetőségét, és ezáltal sérti a tulajdonvédelemre is garanciát nyújtó jogorvoslat érvényesülési lehetőségét [...]”. (ABH 1997, 311, 318.) Hasonló ok alapján állapította meg a kifogásolt egyedi döntés alkotmányellenességét a 6/1994. (II. 18.) AB határozat. (ABH 1995, 65, 66–67.) Ezekben az ügyekben az alkotmányellenes rendelkezések megsemmisítését mondta ki az Alkotmánybíróság.

Az Országgyűlés és a Kormány szervezetalakítási szabadságára tekintettel ugyanakkor az Alkotmánybíróság nem állapította meg az egyedi döntés alkotmányellen-

nességét a 7/2004. (III. 24.) AB határozatban. Kormányhivatal (Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, a továbbiakban: PSZÁF) vezetőjének egyedi módon (nem normatív rendelkezés alkalmazásával) történő elmozdítása nem eredményezi a jogbiztonság sérelmét, ha a megbízást azért kellett megszüntetni, mert a szervezetátalakítás következtében maga a tisztség (a PSZÁF elnöki funkciója) szűnt meg. Az Alkotmánybíróság rámutatott: „[a] jogbiztonság követelményeinek az államigazgatási szervek átszervezésére vonatkozó szabályok alkotmányosságának megítélésére való közvetlen kivetítése az Alkotmányból le nem vezethető korlátok közé szorítaná az Országgyűlés és a Kormány szervezetalakítási szabadságát.” (ABH 2004, 98, 111–112.)

2. A jelen eljárásban országos hatáskörű szerv határozott időtartamú vezetői megbízásának idő előtti megszüntetéséről szóló szabályozás (és ehhez kapcsolódóan az új vezetők kinevezésének szabályai) a vizsgálat tárgya. [A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 1. § (4) bekezdése értelmében a Hivatal kormányhivatalnak minősül.] Az indítványban foglaltaknak megfelelően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a kifogásolt rendelkezések ellentétesek-e a jogbiztonság követelményével, így különösen: sértenek-e szerzett jogot, illetve azt is, hogy figyelmen kívül hagyják-e a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát.

2.1. Az Alkotmánybíróság az 56/1991. (XI. 8.) AB határozatban kifejtette: „[a] jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.” (ABH 1991, 454, 456.)

Az Alkotmánybíróság korábban már több határozatában elvi jelentőséggel mutatott rá arra, hogy az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált „jogállamisághoz hozzátartozik a szerzett jogok tiszteletben tartása”. [Pl. 62/1993. (XI. 29.) AB határozat, ABH 1993, 364, 367.] A szerzett jogok védelme a jogállamban érvényesül, de nem abszolút érvényű, kivételt nem tűrő szabály. A kivételek elbírálása azonban csak esetenként lehetséges. Azt, hogy a kivételes beavatkozás feltételei fennállnak-e, végső fórumként az Alkotmánybíróságnak kell eldöntenie. [32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 146, 154.] Az Alkotmánybíróság több határozatában utalt továbbá arra, hogy „[a] jogbiztonság és a szerzett jog alkotmányos védelme nem értelmezhető akként, hogy a múltban keletkezett jogviszonyokat soha nem lehet alkotmányos szabályozásokkal megváltoztatni”. [515/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 976, 977.; 1011/B/1999. AB határozat, ABH 2001, 1365, 1370.; 495/B/2001. AB határozat, ABH 2003, 1382, 1390.] A szerzett jogok tiszteletben tartására irányuló követelménnyel összefüggésben kimondta, hogy:

„[a]z alkotmányos védelmet élvező ‘szerzett jogok’ a már konkrét jogviszonyokban alanyi jogként megjelenő jogsultságok, illetőleg azok a jogszabályi ‘ígérvények’ és várományok, amelyeket a jogalkotó a konkrét jogviszonyok keletkezésének lehetőségével kapcsol össze. A jogszabályok hátrányos megváltoztatása így csak akkor ellentétes a ‘szerzett jogok’ alkotmányos oltalmával, ha a módosítás a jog által már védett jogviszonyok lefolyásában idéz elő a jogalanyokra nézve kedvezőtlen változtatást.” [731/B/1995. AB határozat, ABH 1995, 801, 805.]

A visszamenőleges hatályú jogi szabályozás tilalmával kapcsolatban az Alkotmánybíróság leszögezte: „[k]övetkezetes az alkotmánybírói gyakorlat a tekintetben, hogy valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.” [57/1994. AB határozat, ABH 1994, 316, 324.]

A jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a VET.-nek az indítványban kifogásolt módosítása során [7. § (1) bekezdés, illetve (3) bekezdés e) pont], illetve a GET. 85. § (10) bekezdés megalkotásával a jogalkotó törvényben szabályozott – kormányhivatal vezetőjének és helyettesének megbízását magában foglaló – jogviszony tartalmát egészítette ki. A VET.-nek a 7. § (3) bekezdés e) pont szerinti kiegészítése („törvényben meghatározott egyéb esetben”) nem tartalmaz konkrét rendelkezést, ugyanis általános – közelebbről meg nem nevezett – jogszabályi rendelkezésre utaló szabállyal egészíti ki a megbízás-megszűnési okokat. A GET. formálisan beiktatott egy ilyen megszűnési okot, amely – normatív tartalom nélkül – egyedi módon szüntette meg az említett vezetők megbízását. Ezzel szemben a VET. 7. § (1) bekezdése a vezetői állások pályázattal történő betöltéséről – normatív tartalommal – rendelkezik.

2.2. Az előzőekből következően az alkotmányossági vizsgálat a továbbiakban arra terjedt ki, hogy a GET. 85. § (10) bekezdésében foglalt egyedi jogviszony-megszűntetés sérti-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdését.

A törvény által közelebbről nem tipizált, de mindenképpen foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt a módosítás megelőzően is meg lehetett szüntetni több jogcímen, így például felmentéssel. A jellegében leginkább közszolgálati jogviszonyhoz hasonlítható alkalmazási viszony munkáltatói oldalán az állam jelenik meg, a konkrét jogviszonyt a munkáltatói jogkör gyakorlójaként eljáró miniszterelnök kinevezése hozza létre, illetve felmentési aktusa szünteti meg.

A GET.-et a jogalkotó 2003. június 16-án fogadta el, kihirdetése 2003. június 25-én történt meg, míg a hatálybalépés időpontja 2003. augusztus 1-je volt. A vizsgált rendelkezés közvetlen visszamenőleges hatályba léptetést nem tartalmaz ugyan, de egy már korábban létrejött jog-

viszonyt szüntet meg a törvény hatálybalépését követő kilencvenedik nappal.

A PSZÁF esetében az állam szervezetalakítási szabadságába tartozó intézkedés közvetlenül indokolta (szükségképpenivé tette) az egyedi jogviszonyokba történő jogalkotói beavatkozást (a PSZÁF elnöki, elnökhelyettesi pozíciói megszűntek, s helyettük egyfajta elnökség, a Felügyeleti Tanács jött létre).

A jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Hivatal egyidejű átszervezésére nem került sor, csupán hatásköre változott meg. A GET. indokolása szerint a Hivatal „[...] szerepköre úgy módosul, hogy az illeszkedjen a magyar közigazgatás szervezetrendszerébe, ugyanakkor megfeleljen a közösségi elvárásoknak is. A hivatal olyan egységes hatósággá válik, amely ellátja mind a hagyományos földgázellátással kapcsolatos hatósági jogköröket, mind a versenyszempontokat figyelembe vevő új típusú 'piacigazgató' jellegű szerepköröket. A hivatal feladatai ennek megfelelően a következő fő csoportokba sorolhatók: engedélyezés, a szabályozás verseny-szempontokat figyelembe vevő felügyelete, fogyasztóvédelem, árelőkészítés, -szabályozás és -felülvizsgálat.”

Ennek figyelembevételével az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a határozott időtartamra szóló megbízás idő előtti megszüntetésének (a személyi változásnak) szervezeti indokoltsága nem volt; az elnöki és az elnökhelyettesi státuszok változatlanul megmaradtak. Ehhez kapcsolódóan az Alkotmánybíróság leszögezi: valamely államigazgatási szerv módosított feladatkörének megfelelő vezetés kialakítása, és az ennek érdekében végrehajtott személyi változtatás önmagában nem indokolhatja a norma kötőerejének alkalmi figyelmen kívül hagyását.

Az Alkotmánybíróság a 31/1998. (VI. 25.) AB határozatában kifejtette: „[...] a jogalkotói hatalommal való visszaélés körében kialakult eddigi gyakorlatát nem ítélte olyan széles körűnek, amely elegendő alapul szolgálna e fogalom alkotmányos követelménybe foglalt egzakt meghatározására. Mindazonáltal az eddigi döntések is alapul szolgálnak annak az általános érvényű következtetésnek a levonására, hogy mivel a joggal való visszaélés tilalmának forrása az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése, alkotmányellenes az olyan rendelkezés is, amely amiatt ütközik az említett tilalomba, mert a jogalkotó valamely jogintézményt nem annak jogrendszeren belüli rendelkezése szerinti célra használt fel.” (ABH 1998, 240, 245–246.)

Az Alkotmánybíróság a fenti megállapításra hivatkozással a most vizsgált rendelkezéssel összefüggésben a következőkre mutat rá: a jogalkotás diszfunkcionális, ha a jogalkotó normatív szabályozási tárgykörben (s kétségteljesen ilyennek minősül a Hivatal elnöke és elnökhelyettese megbízásai jogviszonyának tartalma) egyedi döntést hoz. A normatív aktus szükségképpen eleme ugyanis az, hogy a címzettek köre szélesebb, s nem közvetlenül és konkrétan meghatározott egy vagy több személy, vagyis a rendelkezés

nem valamely konkrét egyedi ügyre vonatkozik. Ha a jogalkotó a hatályos jogszabály alkalmazását, vagy a jogszabály normatív módon történő módosítását kerüli meg az egyedi döntés jogszabályi formába öntésével, a megoldás visszaélésszerűvé válik. A konkrét jogviszonyokat ezzel a módszerrel megszüntető jogszabályi rendelkezés [itt: a GET. 85. § (10) bekezdése] tartalmában jogalkalmazói (munkáltatói egyoldalú jognyilatkozatot helyettesítő) aktus, amely ellen viszont (tekintettel a jogszabályi formára) az érintettek jogorvoslattal nem élhetnek.

Az állami vezetők határozott tartamú megbízásai jogviszonya idejének lerövidítésére csak a törvényben meghatározott objektív vagy szubjektív okok (lemondás, halál, illetőleg összeférhetlenség megállapítása, továbbá valamely nevesített felmentési jogcím alkalmazása, valamint a megbízásra közvetlenül kiható egyéb ok, így például szervezet-átalakítás) alapján kerülhet sor. A jelen eljárásban vizsgált, konkrét megbízásokat egyedi jelleggel megszüntető rendelkezés viszont ezen követelmények egyikének sem felel meg.

Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően megállapította, hogy a GET. 85. § (10) bekezdése szerinti egyedi esetre szabott, jogszabályi formába öltöztetett döntés sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság elvének szerves részét képező jogbiztonságot. Egyidejűleg az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a VET. 7. § (1) bekezdése és a 7. § (3) bekezdés e) pontjában foglalt szabályozás önmagában nem ellentétes a jogbiztonság követelményével.

3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányellenes rendelkezést a határozat közzétételének napjával megsemmisítette, a VET. 7. § (1) bekezdése, valamint a 7. § (3) bekezdés e) pontja alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványt pedig elutasította.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k., *Dr. Harmathy Attila s. k.,*
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Paczolay Péter s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 120/B/2004.

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

1. Egyetértek azzal, hogy a többségi határozat elutasítja a VET. 7. § (3) bekezdése *e)* pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt.

2. Egyetértek ugyanakkor a GET. 85. § (10) bekezdése alkotmányellenességének megállapításával és megsemmisítésével.

3. Álláspontom szerint azonban az Alkotmánybíróságnak meg kellett volna semmisítenie még a VET. 7. § (1) bekezdéséből a „A kinevezés időtartama hat év” mondatot.

4. Az Alkotmánybíróságnak – hivatalból eljárva – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet kellett volna megállapítania amiatt, mivel egy nem Alkotmányban szabályozott kormányhivatal vezetőjének megbízatási ideje túlnyúlik a Kormány megbízatási idején, ezáltal megnehezülhet a működőképes kormányzás Alkotmány 35. § (1) bekezdés *c)* és *e)* pontjában írt kormányfeladatok maradéktalan teljesítése.

I.

1. Előrebocsátom: az Alkotmánybíróság csak az Alkotmányban szabályozott, azaz az „alkotmányos intézményeket” kezeli kiemelten. [24/2000. (VII. 6.) AB határozat]

A Magyar Energia Hivatal „önálló feladattal és hatáskörrel rendelkező, országos hatáskörű közigazgatási szerv, amelynek irányítását a Kormány, felügyeletét a miniszter látja el. A Hivatal jogi személy, amely önállóan gazdálkodó központi költségvetési szervként működik.” [VET. 6. § (1) bekezdés] A Magyar Energia Hivatal tehát közhatalmi jogosítványokkal rendelkező olyan központi közigazgatási szerv, amely a hierarchikus rendbe tagolódva, „irányított” szervként része a végrehajtó hatalomnak. Feladatai és hatásköre folytán nem „alkotmányos intézmény” (azaz nem jelenik meg az Alkotmányban).

Alkotmányban írt fontos jogosítványokkal rendelkező szervek ellenben az Országgyűlés, a Kormány, illetőleg a miniszter.

Az Országgyűlés, a Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerveként (...) meghatározza a Kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit [Alkotmány 19. § (1) és (2) bekezdései], törvényeket alkot, meghatározza az ország társadalmi-gazdasági tervét, megállapítja az államháztartás mérlegét, jóváhagyja az állami költségvetést és annak végrehajtását [Alkotmány 19. § (3) bekezdés *b)*, *c)*, *d)* pontjai].

A Kormány biztosítja a törvények végrehajtását, irányítja a minisztériumok és a közvetlenül alárendelt egyéb szervek munkáját, összehangolja tevékenységüket, biztosítja a társadalmi-gazdasági tervek kidolgozását, gondos-

kodik megvalósításukról. [Alkotmány 35. § (1) bekezdés *b)*, *c)*, *e)* pontok]

Kiemelten utalok az Alkotmány 40. § (3) bekezdésére, amely szerint: „A Kormány jogosult az államigazgatás bármely ágát közvetlenül felügyelete alá vonni, és erre külön szervezetet létesíteni.” (Az Alkotmány valójában nem is felügyeleti, hanem irányítási jogkört adott a Kormánynak, hiszen a „külön szervek létesítésének” joga már nem felügyeleti, hanem irányítási jogkör.)

A miniszterek a jogszabályok rendelkezéseinek és a Kormány határozatainak megfelelően vezetik az államigazgatás feladatkörükbe tartozó ágait, és irányítják az alájuk rendelt szerveket. [Alkotmány 37. § (2) bekezdése]

Fontos elvi kérdés az, minek biztosítsunk elsőbbséget: egy kétségtől mentes fontos (de Alkotmányba fel nem emelt) feladatkörökkel és hatáskörökkel rendelkező szerv vezetője érinthetlenségének (s benne a vezető 6 éven át fennálló elmozdíthatatlanságának), vagy az imént említett, Alkotmányban szabályozott és védett szervek (Országgyűlés, Kormány, miniszterek) Alkotmányban is tételesen felsorolt feladat- és hatáskörei zavartalan gyakorlásának. Álláspontom szerint az Alkotmány alapján az utóbbit kell előtérbe helyezni annak hangsúlyozásával, hogy a felsorolt szervek az Alkotmányban kapott feladataik ellátásához egy nekik alárendelt, irányításuk és felügyeletük alatt álló szerv irányában akár az átszervezés jogával (s benne a nem „alkotmányosan védett” vezető 6 évre szóló munkaviszonya megszüntetése jogával) is rendelkeznek. (Értelemszerűen azonban itt az Országgyűlésről van szó, amely törvénnyel bármikor újrarendezheti a Kormány és az „értített” miniszter irányítási és felügyeleti jogait is.) E jogkörében – álláspontom szerint – az Országgyűlés maga vállalta politikai felelősséggel jár el, amelynek célszerűségét, ésszerűségét az Alkotmánybíróság nem is vizsgálhatja.

2. Jelen ügyben a központi közigazgatási szerv élén álló vezető elmozdításának háttérében kétségtől mentes közvetlenül szervezeti átalakítás (átszervezés) áll, „csupán” a szervezet feladat- és hatásköre változott meg. A GET. indoklása szerint a Hivatal „(...) szerepköre úgy módosul, hogy az illeszkedjen a magyar közigazgatás szervezetrendszerébe, ugyanakkor megfeleljen a közösségi elvárásoknak is. A Hivatal olyan egységes hatósággá válik, amely ellátja mind a hagyományos földgázellátással kapcsolatos jogköröket, mind a versenyszempontokat figyelembevevő új típusú »piacigazgató« jellegű szerepköröket. A Hivatal feladatai ennek megfelelően a következő fő csoportokba sorolhatók: engedélyezés, a szabályozás versenyszempontokat figyelembevevő felügyelete, fogyasztóvédelem, árellenőrzés, -szabályozás és felülvizsgálat.” Vitatom ezért a többségi határozatnak azt az állítását, hogy a határozott időtartamra szóló vezetői megbízatás idő előtti megszüntetésének (a személyi változásnak) nem lett volna szervezeti indokoltsága. Úgy vélem, hogy a vezetőváltást nemcsak több szervezet összevonása vagy átszervezés indokolhatja, hanem az is, ha szervezeti összevonás (át-

szervezés) ugyan nem történik, de a szervezet feladatköre működésileg úgy megváltozik, hogy az eleve megváltoztatja a vezetővel szembeni elvárásokat is. A feladat- és hatáskörök megváltoztatása egyébként óhatatlanul magával hozza ugyanis a szervezet (át)alakítását is. Erre utal a GET. idézett indokolásában megtalálható fentebb idézett kitétel is: „a hivatal (...) egységes hatóssággá válik (sic), amely ellátja mind a hagyományos földgázellátással kapcsolatos hatósági jogköröket, mind a versenyszempontokat figyelembevevő új típusú »piacigazgató« jellegű szerepköröket.”

3. A többségi határozat érintőlegesen jegyzi meg, hogy a Hivatal – a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 1. § (4) bekezdése értelmében – kormányhivatalnak minősül. Álláspontom szerint a jelen ügy elbírálása szempontjából ennek a körülménynek döntő szerepe van, amely azt indokolta volna, hogy a határozat részletesebben foglalkozzon e besorolás jelentőségével. Az idézett törvény 71. § (1) bekezdése ugyanis *expressis verbis* megállapítja, hogy „[a] kormányhivatal törvény által létrehozott, a Kormány irányítása alatt működő központi államigazgatási szerv”, amelynek „a felügyeletét a miniszterelnök által kijelölt miniszter látja el” [71. § (2) bekezdés]. A miniszter képviseli a kormányhivatalt a Kormány és az Országgyűlés előtt [71. § (2) bekezdés c) pont]. Költségvetése a felügyeletét ellátó miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezetén belül önálló címet képez [71. § (4) bekezdés]. Szervezetét ugyan a saját szervezeti és működési szabályzata határozza meg, azt azonban a miniszterelnök hagyja jóvá [72. § (1) bekezdés]. A kormányhivatal vezetője – ha törvény eltérően nem rendelkezik – államtitkári illetményre és juttatásra jogosult [72. § (5) bekezdés]. Mindezekből (is) az következik, hogy a Hivatal vezetője – kormányhivatal vezetőjeként – beintegrálódott a Kormány szervezeti és működési rendjébe, megbízatásának, kinevezésének és felmentésének is ehhez a jogállásához kell igazodnia. Konkrétabban: a kormányhivatal vezetőjeként az adott Kormányhoz kapcsolódik a munkája, nincs is ezért alkotmányos indoka annak, hogy megbízatása túl nyúljon az adott Kormány megbízatásának az idején. Ennek megfelelően – álláspontom szerint – mód van (mód lehet) arra, hogy törvény a kormányhivatal vezetőjének megbízatási idejét hozzáigazítsa a Kormány megbízatási idejéhez.

4. A többségi határozat szerint a GET. 85. § (10) bekezdése sérti a jogállamiságból levezethető – az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt – jogbiztonság elvét. A határozatban felhozott, többségi álláspont megalapozását szolgáló érvek azonban számomra nem meggyőzőek. Kiemelem, hogy az Alkotmánybíróság eddig következetesen azt az álláspontot képviselte, hogy az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének sérelme önmagában és egyedül nem elegendő az alkotmányellenesség megállapításához. Ezúttal ettől a következetesen képviselt álláspontjától eltért, s megvédett

egy, a Kormány közvetlen irányítása és a miniszter felügyelete alá tartozó, az Alkotmány szintjére fel nem emelt szervet. Ezzel ugyanakkor – nézetem szerint – Alkotmányban szabályozott jogkörű irányító és felügyeletet ellátó szervek (Országgyűlés, Kormány, minisztérium) feladatellátását korlátozta, ami által pedig feladni látszik azt az eddig következetesen vállalt elvet is, amely szerint szűken értelmezi hatáskörét államszervezeti kérdések megítélésékor.

Álláspontom e tekintetben változatlanul ugyanaz, amelyet a 7/2004. (III. 24.) AB határozathoz fűzött különvéleményemben is megfogalmaztam. Arra támaszkodva újlag felvetem: vajon sérti-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt demokratikus jogállamiság elvét az, ha az Országgyűlés által cikluson átívelő időre megválasztott tisztségviselő megbízatását a megbízatási idő lejártá előtt (pl. átszervezés eredményeként) egy más összetételű Országgyűlés megszünteti? Megítélésem szerint az ilyen védelem nem az Országgyűlés általi megválasztottsághoz, hanem csak az ilyen tisztség Alkotmányba emeltségéhez tapadhat. Ez a széles körű (2/3-os szavazattöbbségű) legitimitás az, amely „alkotmányosan” védetté tesz egy közmegebízatást. Ha megelégednénk ehhez a pusztán Országgyűlés általi megválasztottsággal, úgy gyakorlatilag lehetővé tennénk a mindenkor Országgyűlés számára a „kénye-kedve” szerinti számú pozíciók választási ciklusokon túli kialakítását. Ez a gyakorlat pedig éppen hogy előidézője lehet a majdani kormányozhatóság veszélyeztetésének, minthogy Alkotmányban rögzített feladatkörű szervek (Országgyűlés, Kormány, miniszterek) irányító és felügyeleti munkáját béníthatnák meg az előző kormányzatától „ajándékba kapott”, tetszőleges számú, maguknak védettséget követelő vezetői megbízatások.

II.

1. Kiemelten hangsúlyozom azonban: nem az Alkotmánybíróságnak, hanem a törvényhozó hatalomnak a dolga az, hogy az Alkotmányban nem szabályozott szervek, szervezetek vezetői megbízatásának kérdését (kormányzati ciklusokhoz igazítását) a „helyére tegye”, s a szükségesnek ítélt törvénymódosításokat elvégezze. Ehhez azonban kívánatos lenne egyértelműen felvállalni azt az elvet, hogy a működőképes kormányzat (kormányozhatóság) megteremtése elengedhetetlenül szükségessé teszi a kormányhivatalok vezetőinek megbízatási idejét a kormányzati ciklusokhoz igazítani. Ehelyett ma a meghatározóan fontos, „stratégiai” jelentőségű országos hatáskörű kormányhivatalok esetében is bizonyítani kell a szervezeti változást, módosítást ahhoz, hogy azok vezetőinek váltására sor kerülhessen. Nyilvánvaló, hogy ez az álszemérem nem fedi el azt a háttérben megbúvó (s álláspontom szerint jogos) mindenkor kormányzati törekvést, hogy a Kormány számára kiemelten fontos szervezetek (stratégiai ágazatok) élén olyan vezetők álljanak, akik élvezik az adott Kormány bizalmát, megfordítva: biztosítékai a kiegyen-

súlyozott kormányzásnak. Másképpen fogalmazva: a Kormány a maga által megbízott (saját) kormányhivatala vezetőjén keresztül teljesítheti maradéktalanul az Alkotmányból folyó kötelezettségeit:

„35. § (1) A Kormány

(...)

c) irányítja a minisztériumok és a közvetlenül alárendelt egyéb szervek munkáját, összehangolja tevékenységüket;

e) biztosítja a társadalmi-gazdasági tervek kidolgozását, gondoskodik megvalósulásukról.”

A kormányzati cikluson átnyúló vezetői megbízatás (választás, kinevezés) azoknál az „alkotmányos” intézményeknél indokolt, amelyek a hatalommegosztás elvéből következő ellensúlyt képeznek (képezhetnek) a végrehajtó hatalommal szemben. A Magyar Energia Hivatal (hasonlóan a többi kormányhivatalhoz) nem tartozik ebbe a körbe, ellenkezőleg, a végrehajtó hatalom szervezeti rendszerének a része, a kormány „hivatala”, amelyet Kormány irányít, miniszter felügyel. Következésképpen az tekinthető távlatosan alkotmányos megoldásnak, ha a Hivatal vezetőinek megbízásáról, a megbízás visszavonásáról a Kormány (előre kiszámítható módon) döntene és e vezetőik megbízása egybeesne a Kormány mandátumával. Így van ez ma, például a minisztériumi államtitkárok, szakállamtitkárok esetében. A velük való párhuzamba állítást egyébként maga a 2006. évi LVII. törvény végezte el: „A kormányhivatal vezetője – ha törvény eltérően nem rendelkezik – államtitkári illetményre és juttatásokra jogosult.” [72. § (5) bekezdés] Továbbá: „A kormányhivatal vezetőjének helyettese – ha törvény eltérően nem rendelkezik – szakállamtitkári illetményre jogosult.” [72. § (6) bekezdése]. Nem látom alkotmányosan igazolható okát annak, hogy a Hivatal gyakorlatilag államtitkári jogállású vezetője miért nem a Kormány megbízásának idejére kap vezetői megbízást. E kormányhivatal élén álló személy jelenlegi – 6 évben meghatározott – vezetői megbízása eleve magában rejtje annak a lehetőségét, hogy kormányváltás esetén bármilyen okból is, de megszűnik a megbízása. (Mert az új Kormány bizalmát nem élvezzi.)

Fentebb utaltam arra, hogy a kormányhivatalok megbízatási idejének megszüntetése – munkáltatói aktusként „irányítási” aktus, s ilyenként nem vonható maradéktalanul az Alkotmány 57. § (5) bekezdésének alkalmazási körébe. Azaz: a döntés – jellegét tekintve – sem nem bírósági, sem nem közigazgatási, sem nem más hatósági döntés, amellyel szemben jogorvoslatnak lenne helye. Méginkább így van ez akkor, ha a kormányhivatal vezetőjének a megbízása egybeesik (egybeeshet) a Kormányéval, amikor is a Kormány – saját szervezetéről lévén szó – indoklás nélkül meg is szüntetheti (szüntethetné) a kormányhivatal vezetőjének a megbízását. Álláspontom szerint ilyen irányban történő – a törvényalkotásban is megjelenő – elmozdulás alkotmányosan biztosítaná a Kormány szabadabb mozgásterét.

Másik oldalról is közelíthetünk azonban az exponált problémához: az Alkotmány 35. § (1) bekezdés e) pontja

alapján a Kormány biztosítja a társadalmi-gazdasági tervek kidolgozását, gondoskodik azok megvalósításáról. A Kormány önállóan alakítja, valósítja meg a gazdaságpolitikáját. E gazdaságpolitikának pedig fontos része az energiapolitika. Ahhoz pedig, hogy a Kormány ezt a funkcióját betölthesse, rendelkeznie kell a gazdaságpolitikát megvalósító szervezetek kialakításának, irányításának az eszközeivel, amelynek része, hogy rendelkezzen a vezetők megbízásának (a megbízás visszavonásának) jogával is. Gyakorlatilag ebből a feladatellátásából vezethető le az az alkotmányos joga is, hogy önállóan kialakíthatja a minisztériumok szervezetét, s a miniszterelnök önállóságot élvez a miniszterek kiválasztása és felmentése terén. Ezekkel a jogokkal áll összhangban – alkotmányos megoldásként – az, hogy – feles törvényben – kormányhivatalok hozhatók létre, s a Kormány önállóan dönthet a kormányhivatalok vezetőinek a megbízásáról és e megbízás visszavonásáról. Ez a megoldás a hatalommegosztás elvével is összhangban áll, s ez kizárja azt, hogy egy (Alkotmány szintjére fel nem emelt) kormányhivatal a Kormány ellensúlya lehessen. A hatalommegosztás elvével éppen az ellentétes, ha a kormányhivatal(ok) vezetőinek megbízása „túlnyúl” a Kormány megbízásának az időszakán. (A ma hatályos szabályozás ezt teszi lehetővé.)

Újólág, s zárótételként hangsúlyozom: a kormányhivatalok (és központi hivatalok) vezetői megbízatási idejének meghatározása a törvényhozó politikai felelősséggel terhelt kötelezettsége, s ez nem az Alkotmánybíróság penzumája. Az Országgyűlésnek kell felelősen döntenie abban a kérdésben, milyen csoportokat képez az Alkotmányba fel nem emelt központi közigazgatási szervekből, melyek vezetőit bízta meg a kormányzati ciklus idejére, s melyek lesznek közülük azok, amelyek esetében az örökös jövőbeni konfrontáció veszélye felmerül. Felelős döntésének ezért ki kell terjednie arra is, hogy mozgásteret hagyjon az újabb kormányok kormányzati célkitűzéseinek a megvalósításához is. Ez pedig már nem az Alkotmánybíróságra tartozó kérdés, sokkal inkább a mindenkor jogi és politikai kultúrának (s nem különben politikai önmegtartóztatásnak) a kérdése.

2. Álláspontom szerint az Alkotmánybíróság – alkotmányos helyzetéből és rendeltetéséből kiindulva – megteheti azt is, hogy az adott alkotmányjogi probléma rendezése céljából – hivatalból mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapítson meg. „Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata tehát elvileg lehetővé teszi mulasztásos alkotmánysértés megállapítását akkor is, ha a jogalkotó a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát teljesítette ugyan, ennek során azonban olyan szabályozási hiányosságok következtek be, amelyek már alkotmányellenes helyzetet idéztek elő.” [22/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 196, 201.] Úgy látom, hogy a most elbírált ügyben az Alkotmány 35. § (1) bekezdése c) és e) pontjából levezethető s azok végrehajtását garantáló tartalmú jogszabályi rendelkezések hiányoznak, illetőleg a meglévők éppen hogy akadályai az idézett alkot-

mányi rendelkezések végrehajtásának. Megállapíthatónak látom tehát: „... az adott kérdésben van ugyan szabályozás, de az Alkotmány által megkívánt jogszabályi rendelkezés hiányzik.” [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 113.] A jogalkotó nem megfelelő tartalommal szabályozott és az alkotmányellenes helyzet ezáltal állt elő. [15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 2003, 328, 343.]

Mindezekre tekintettel a többségi határozathoz képest több törvényi rendelkezés megsemmisítését tartottam volna indokoltnak: a megsemmisítések indokát azonban nem a többségi határozatban írtakban látom, hanem abban, hogy az Alkotmányban nem szereplő, a Kormány irányítási (és munkáltatói jogkörébe tartozó) kormányhivatalok vezetőinek a Kormány megbízatási idején túlnyúló megbízatása veszélyeztetheti a működőképes, folyamatos és zavartalan kormányzati munkát feltételező alkotmányi rendelkezések [35. § (1) bekezdés c) és e) pontjai] végrehajtását.

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Miniszteri utasítások

A gazdasági és közlekedési miniszter 7/2007. (II. 27.) GKM utasítása

a kincstári vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó engedélyezési eljárás rendjéről szóló 11/2006. (V. 16.) GKM utasítás módosításáról*

1. §

A kincstári vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó engedélyezési eljárás rendjéről szóló 11/2006. (V. 16.) GKM utasítás (a továbbiakban: Utasítás) preambuluma helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 109/C. §-ának (2) bekezdésében, 109/F. §-ának (1) bekezdésében, (2) bekezdésének a) és b) pontjában, valamint (6) bekezdésében, 109/G. §-ában, valamint 109/K. §-ának (9) bekezdésében foglaltak végrehajtására a következőket rendelem el:”

* Az utasítást az érdekeltek közvetlenül megkapták.

2. §

(1) Az Utasítás 2. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az Áht. valamint az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ámr.) szerinti központi költségvetési szerv esetén gazdasági társaság, közhasznú társaság alapítására, illetve gazdasági társaságban és közhasznú társaságban érdekelttség szerzéséhez a Kormány előzetes engedélye szükséges. A központi költségvetési szerv kezdeményezése alapján a miniszter – egyetértése esetén – az engedély megadása érdekében előterjesztést nyújt be a Kormányhoz.”

(2) Az Utasítás 2. §-ának (3) és (4) bekezdésében a „gazdaságkoordinációs és pénzügyi helyettes államtitkár” helyébe a „kabinetfőnök” kifejezés lép.

(3) Az Utasítás 2. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

Az Áht. 109/K. §-ának (9) bekezdése alapján a kincstári vagyongazdálkodás céljaira feleslegessé vált, kincstári vagyongörbe tartozó ingatlan ingyenes önkormányzati tulajdonba adásához szükséges egyetértés megadására, vagy megtagadására a miniszter nevében a kabinetfőnök jogosult.

3. §

(1) Az Utasítás 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az előterjesztő, aki a kérelem szerint a vagyon kezelőjévé válik (a továbbiakban: Előterjesztő) a kincstári vagyoni körbe kerülést megelőzően benyújtja az adott vagyonelem vonatkozásában a GKM vagyonkezelési ügyeinek (feladatainak) intézésével megbízott szervezeti egységhez – a Vagyongazdálkodási Főosztályhoz – a kérelmét.”

(2) Az Utasítás 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kérelmet a Vagyongazdálkodási Főosztály felülvizsgálja (tartalmi, formai szempontból) és megfelelőség esetén a gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtitkárhoz, az érintett, szakmai felügyeletet ellátó főosztályhoz – szükség esetén más érdekelt szervezeti egységhez is – továbbítja minisztériumi belső egyeztetés érdekében. Nem megfelelő kérelem benyújtása esetén felhívja az Előterjesztőt a kérelem módosítására, illetve hiánypótlásra, szükség esetén a hatályos jogszabályok és előírások betartására.”

4. §

Az Utasítás 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Vagyongazdálkodási Főosztály az egyetértés, az engedély, illetve a Kormány előzetes engedélyének kiadá-

sáról, vagy a kérelem elutasításáról a megfelelő dokumentációk egyidejű megküldésével értesíti az Előterjesztőt.”

5. §

Az Utasítás 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az előterjesztéshez a 2. mellékletben foglalt adatlapot szükséges csatolni az alábbiakra figyelemmel:

a) adatlap értelemszerű, teljes kitöltése (minimum 3 eredeti példányban);

b) az értékbecslésben szereplő forgalmi érték pontos (egyező) feltüntetése az adatlapon (az áfatartalomra való utalással);

c) az ingatlan értékesítéséből származó bevétel fejlesztési célokra történő felhasználását az államháztartásért felelős miniszter engedélyezheti.”

6. §

Az Utasítás a következő, 6/A. §-sal egészül ki:

„Ingatlan kincstári vagyonkörből való kikerülése helyi önkormányzatok, többcélú kistérségi társulások és kistérségi fejlesztési tanácsok részére történő ingyenes tulajdonba adással

(1) Az Áht. 109/K. §-ának (9) bekezdésében meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében, a kincstári vagyongazdálkodás céljaira feleslegessé vált kincstári vagyonkörbe tartozó ingatlan ingyenesen helyi önkormányzat, többcélú kistérségi társulás, illetve kistérségi fejlesztési tanács tulajdonába adása esetén az Előterjesztő kérelmének az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) az ingatlan részletes bemutatása, az átadást megalapozó szakmai érvek, indokok összefoglalása, a felhasználási cél, vagy segítő helyi önkormányzati feladat és az azt előíró jogszabályi rendelkezés, vagy az Áht. 109/K. §-ának (9) bekezdésben meghatározott célkitűzést;

b) a helyi önkormányzati képviselőtestület, többcélú kistérségi társulás, illetve a kistérségi fejlesztési tanács vonatkozó határozatáról készített kivonat, amely az ingatlan igényléséről szóló döntést tartalmazza;

c) tulajdoni lap három hónapnál nem régebbi másolata (egy eredeti és egy másolati példány);

d) az 5. számú mellékletben foglalt, értelemszerűen kitöltött adatlap.

(2) Az előterjesztéshez csatolt egyes dokumentációknak egymással megegyező tartalmúnak kell lenniük. Ellentmondás esetén a Vagyongazdálkodási Főosztály hiánypótlás keretében megkísérli annak feloldását [3. § (8) és (9) bekezdése].

(3) Az egyetértés beszerzése iránti kérelem előterjesztése azonos a kincstári vagyoni körbe bekerülésnél leírtakkal (3. §).”

7. §

Az Utasítás 8. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„Az (1) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell abban az esetben is, ha a vagyongazdálkodó nem központi költségvetési szerv, de a KVI-vel kötött vagyongazdálkodási szerződése előírja a miniszter hozzájárulásának szükségességét.”

8. §

Az Utasítás 9. §-ának (2) bekezdésében a „gazdaságkoordinációs és pénzügyi helyettes államtitkár” helyébe „kabinetfőnök” kifejezés lép.

9. §

(1) Az Utasítás 1–4. számú melléklete helyébe a jelen utasítás 1–4. számú melléklete lép.

(2) Az Utasítás a jelen utasítás 5. számú mellékleteként kiadott, 5. számú melléklettel egészül ki.

10. §

Ez az utasítás 2007. március 1. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a GKM szervezeti átalakításával összefüggő egyes intézkedésekről szóló 14/2006. (VII. 1.) GKM utasítás hatályát veszti.

*Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter*

*1. számú melléklet
a 7/2007. (II. 27.) GKM utasításhoz*

„1. számú melléklet a 11/2006. (V. 16.) GKM utasításhoz

ADATLAP

ingatlan kincstári vagyonkörbe történő bekerüléséhez

1. A bekövetkező változás jellege:

a) a kincstári vagyonkörbe történő bekerülés, vagyongazdálkodói jog megszerzése

b) vagyongazdálkodói jog megszerzése (vagyongazdálkodói jog átruházása útján)

2. Ingatlan

Címe:

Hrsz:

Tulajdoni lap száma:

Művelési ág megnevezése:

Ingatlan jellege:

Területe: m²

Épületek száma:

Épületek hasznos alapterülete: m²

Tulajdoni lap szerinti tulajdonos(ok):

Tulajdoni hányad aránya:

A jogviszony folytatólagosan fennáll:

Jogcím:

Jogok és terhek:

Tulajdoni lap szerinti vagyongazdálkodó neve:

székhelye:

Vagyongazdálkodási hányad (arány):

Az ingatlan használóinak felsorolása:

A használat jogcíme:

3. Az ingatlan forgalmi értéke (az áfá-ra történő utalással):

4. Az értékelést végző megnevezése, értékelés kelte:

5. A változást követően

a) az ingatlan tulajdonosa(i):

b) vagyongazdálkodója:

KÉRELEM

A fenti, kincstári vagyongazdálkodásban bekövetkező változás átvezetését a nevében, a csatolt okiratok alapján kérem.

Budapest, 20.... ..

.....
Előterjesztő (Vagyongazdálkodó) cégszerű aláírása

NYILATKOZAT

Az adatlapon feltüntetett ingatlan vonatkozásában kincstári vagyongazdálkodásba kerüléssel és a vagyongazdálkodó kijelölésével a gazdasági és közlekedési miniszter, mint a felügyeletet ellátó szerv vezetője/a részvényesi (tulajdonosi) jogok gyakorlója/az alapító¹ nevében erre felhatalmazottként, az Áht. 109/C. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerint

egyetérték) nem értek egyet²

Budapest, 20... ..

.....
kabinetfőnök
Gazdasági és Közlekedési Minisztérium"

¹ Csak a megfelelő szövegrészt kérjük szerepeltetni.

² A megfelelő aláhúzendő.

2. számú melléklete

a 7/2007. (II. 27.) GKM utasításhoz

„2. számú melléklet a 11/2006. (V. 16.) GKM utasításhoz

ADATLAP

ingatlan(rész)³ kincstári vagyongazdálkodásból való kikerülésének jóváhagyása és a bevétel felhasználása céljából

Cím:

Hrsz.:

Tulajdoni lap száma:

Művelési ág, megnevezés:

Ingatlan jellege:

Földterület: m²

Épületek száma:

Épületek hasznos alapterülete: m²

Tulajdoni lap szerinti tulajdonos:

Magyar Állam tulajdoni hányad aránya:

A jogviszony folytatólagosan fennáll:

19 óta

Jogok és terhek:

Egyéb:

Tulajdoni lap szerinti vagyongazdálkodó:

Vagyongazdálkodási hányad aránya:

A jogviszony folytatólagosan fennáll:

19 óta

Az ingatlan használóinak felsorolása, a használat jogcíme:

Az ingatlan bruttó nyilvántartási értéke:

Az ingatlan nettó nyilvántartási értéke:

Az ingatlan forgalmi értéke:

földterület: Ft

építmény: Ft

összesen: Ft

áfa: Ft

mindösszesen: Ft

Az ingatlan ismeretében kijelentem, hogy a

20.... .. kelt, számú vagyonerőteljes reálisan megbecsült forgalmi értéket tartalmaz.

VISSZAHAGYÁSI KÉRELEM⁴

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 109/A. §-ának (4) bekezdésében, valamint az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 31.) Korm. rendelet 63/B. §-ában foglaltaknak megfelelően előterjesztem a vagyongazdálkodásunkban lévő, tárgyi ingatlan érté-

³ Az adatlapon – a tulajdoni lap alapján – az értékesítendő/cserélendő ingatlanrész adatait kell feltüntetni.

⁴ Csak központi költségvetési szerv előterjesztő esetén tölthető ki.

kesítéséből származó bevétel felhasználására vonatkozó javaslatomat:

eladási ár (forgalmi érték): Ft
 köztartozás: Ft
 várható értékesítési költség: Ft
 fennmaradó (nettó) bevétel összege: Ft
 A nettó bevételt a következő fejlesztési célra javaslom visszahagyni:
 (Részletes indoklás szükséges.)

.....

KÉRELEM

A fenti, kincstári vagyonkörben bekövetkező változás átvezetését a nevében, a csatolt okiratok alapján kérem.

.....
 (aláírás)
 (név, beosztás gépelve is)

P. H.

Budapest, 20.... ..”

NYILATKOZAT

Az adatlapon feltüntetett ingatlan vonatkozásában kincstári vagyonkörből való kikerüléssel és a bevételhányad felhasználásával a gazdasági és közlekedési miniszter, mint a felügyeletet ellátó szerv vezetője/a részvényesi (tulajdonosi) jogok gyakorlója/az alapító⁵ nevében erre felhatalmazottként

egyetértek) nem értek egyet⁶

Budapest, 20.... ..

.....
 kabinetfőnök
 Gazdasági és Közlekedési Minisztérium”

3. számú melléklet
a 7/2007. (II. 27.) GKM utasításhoz

„3. számú melléklet a 11/2006. (V. 16.) GKM utasításhoz

ADATLAP

portfólió kincstári vagyonkörből való kikerülésének jóváhagyása céljából

Portfólió megnevezése:

Cégjegyzék száma:

Társaság címe:

Törzstőke / Alaptőke:

Magyar Állam tulajdoni részaránya

– névérték: M Ft

részesedés: %

Portfólió könyv szerinti értéke:

forgalmi értéke:

KÉRELEM

Az adatlapon feltüntetett, kincstári vagyonkörben bekövetkező változás átvezetését a nevében, a csatolt okiratok alapján kérem.

Budapest, 20.... ..

.....
 (aláírás)
 (név, beosztás gépelve is)

P. H.

NYILATKOZAT

Az adatlapon feltüntetett portfólió kincstári vagyonkörből való kikerülésével a gazdasági és közlekedési miniszter, mint a felügyeletet ellátó szerv vezetője/a részvényesi (tulajdonosi) jogok gyakorlója/az alapító⁷ nevében erre felhatalmazottként

egyetértek/nem értek egyet⁸

Budapest, 20.... ..

.....
 kabinetfőnök
 Gazdasági és Közlekedési Minisztérium”

⁵ Csak a megfelelő szövegrészt kérjük szerepeltetni.

⁶ A megfelelő aláhúzendő.

⁷ Csak a megfelelő szövegrészt kérjük szerepeltetni.

⁸ A megfelelő aláhúzendő.

4. számú melléklet
a 7/2007. (II. 27.) GKM utasításhoz

„4. számú melléklet a 11/2006. (V. 16.) GKM utasításhoz

ADATLAP

**központi költségvetési szerv használatában, illetve
kezelésében lévő gépek, felszerelések, járművek,
készletek kincstári vagyonkörből való kikerülésének
és a bevétel felhasználásának jóváhagyása céljából**

Ingó vagyontárgy megnevezése:

Ingó vagyontárgy leltározási száma:

A tulajdonos központi költségvetési szerv neve:

Tulajdoni hányad aránya:

Vagyonkezelő:

neve:

székhelye:

Könyv szerinti érték (Ft):

Bruttó: Ft

Nettó: Ft

Forgalmi érték (Ft):

Bruttó: Ft

Nettó: Ft

Az értékbecslő/vagyonértékelő megnevezése:

Az értékbecslés/vagyonértékelés száma, kelte:

Az ingó vagyontárgy ismeretében kijelentem, hogy fenti vagyonértékelés reálisan megbecsült forgalmi értéket tartalmaz.

Az ingóság(ok) per-, teher-, igénymentességének helyzete:

Az ingóság(ok) gép, felszerelés, jármű, készlet* címszó alatt szerepel(nek) a főkönyvben.

A kincstári vagyonkörből való kikerülés javasolt módja:

nyilvános pályázat, nyilvános árverés, zártkörű pályázat, zártkörű elhelyezés, csere, egyéb:

.....*

* **Zártkörű eljárás** esetén:

A kedvezményezett(ek) neve, lakóhelye(székhely, telephely):

.....
.....
.....
.....
.....

A kedvezményezett(ek) kiválasztásának módja, indoka, célja:

.....
.....

A kedvezményezettek hitelt érdemlően igazolták, hogy lejárt esedékességű köztartozásuk nincs.

* **Csere** esetén az ellenszolgáltatásként kincstári vagyonkörbe kerülő vagyontárgy adatai:

Megnevezés:

.....
.....

Jellemző:

.....

Forgalmi érték (Ft, áfa megjelölésével):

..... Ft

* A nem kívánt rész törölendő

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. tv. 109/A § (4) és (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelően előterjesztem a vagyonkezelésünkben lévő, tárgyi ingó vagyontárgy értékesítéséből származó bevétel felhasználására vonatkozó javaslatomat:

eladási ár (forgalmi érték): Ft

köztartozás: Ft

várható értékesítési költség: Ft

fennmaradó (nettó) bevétel összege: Ft,

melyből:

szervezetünket megillető bevételhányad:%

közp. költségvetést megillető bevételhányad:%

A szervezetünket megillető bevételhányadot:

.....% mértékben építési-beruházásra,

.....% mértékben ingatlanvásárlásra,

.....% mértékben felújításra és rekonstrukcióra,

.....% mértékben környezetvédelemre

kívánjuk felhasználni.

a) A bevételhányadot terveinkben szerepeltettük, ezért költségvetési bevételünk és kiadásunk előirányzatát nem szükséges módosítani.

b) A bevételhányadot terveinkben nem szerepeltettük, ezért kérem költségvetési bevételünk és kiadásunk előirányzatának módosítását.⁹

⁹ Csak a megfelelő szöveget kérjük szerepeltetni.

KÉRELEM

A fenti, kincstári vagyonkörben bekövetkező változás átvezetését a nevében, a csatolt okiratok alapján kérem.

.....
(aláírás)
(név, beosztás gépelve is)

P. H.

Budapest, 20.... ..

NYILATKOZAT

Az adatlapon feltüntetett ingó vagyontárgy kincstári vagyonkörből való kikerülésével és a bevételhányad felhasználásával a gazdasági és közlekedési miniszter, mint a felügyeletet ellátó szerv vezetője nevében erre felhatalmazottként

egyetérték/nem értek egyet¹⁰

Budapest, 20.... ..

.....
kabinetfőnök
Gazdasági és Közlekedési Minisztérium

5. számú melléklet
a 7/2007. (II. 27.) GKM utasításhoz

„5. számú melléklet a 11/2006. (V. 16.) GKM utasításhoz

ADATLAP

ingatlan(rész)¹¹ ingyenes önkormányzati tulajdonba adásának jóváhagyása céljából

Cím:

Hrsz.:

Tulajdoni lap száma:

Művelési ág, megnevezés:

Ingatlan jellege:

Földterület: m²

Épületek száma:

Épületek hasznos alapterülete: m²

Tulajdoni lap szerinti tulajdonos:

Magyar Állam tulajdoni hányad aránya:

A jogviszony folytatólagosan fennáll: óta

Jogok és terhek:

Egyéb:

Tulajdoni lap szerinti vagyongazdálkodó:

Vagyongazdálkodási hányad aránya:

A jogviszony folytatólagosan fennáll: óta

A változást követően

a) az ingatlan tulajdonosa:

b) az ingatlan vagyongazdálkodója:

Az ingatlan használóinak felsorolása, a használat jogcíme:

Az ingatlan bruttó nyilvántartási értéke:

Az ingatlan nettó nyilvántartási értéke:

KÉRELEM

Az Áht. 109/K. §-ának (9) bekezdése alapján, mint az ingatlan vagyongazdálkodója a fenti ingatlan(rész) ingyenes önkormányzati tulajdonba adását kérem.

Budapest, 20.... ..

.....
Előterjesztő (vagyongazdálkodó) cégszerű aláírása

P. H.

NYILATKOZAT

A felügyeletet ellátó szerv vezetőjének/alapítójának/részesének (tulajdonosi) jogok gyakorlójának nyilatkozata az ingatlan(rész) helyi önkormányzat/többcélú kistérségi társulás/kistérségi fejlesztési tanács¹² részére történő ingyenes tulajdonba adására vonatkozóan az Áht. 109/K. §-ának (9) bekezdése alapján:

A jelen adatlapon meghatározott vagyonmozgással

egyetérték/nem értek egyet¹³

Budapest, 20.... ..

.....
kabinetfőnök
Gazdasági és Közlekedési Minisztérium

¹⁰ A megfelelő aláhúzendő.¹¹ Az adatlapon – a tulajdoni lap alapján – az átadandó ingatlanrész adatait kell feltüntetni.¹² Csak a megfelelő szövegrész szerepeltetendő a nyilatkozatban.¹³ A megfelelő aláhúzendő.

**A gazdasági és közlekedési miniszter
8/2007. (III. 10.) GKM
utasítása
a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap
gazdálkodásának szabályairól**

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 49. §-ának (1) bekezdése alapján, az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény, az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet, a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény, a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap kezeléséről és felhasználásáról szóló 133/2004. (IV. 29.) Korm. rendelet, a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanácsról szóló 255/2003. (XII. 24.) Korm. rendelet, valamint a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatalról szóló 277/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel a Kutatási és Technológiai Innovációs Alappal való gazdálkodás szabályairól az alábbiak szerint rendelkezem.

I. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Jelen utasítás hatálya kiterjed a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap (a továbbiakban: „**Alap**”) előirányzataira, az Alapból a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal (a továbbiakban: „**NKTH**”) igazgatása és a Kutatás-fejlesztési Pályázati és Kutatáshasznosítási Iroda (a továbbiakban: „**KPI**”) igazgatása részére átadott pénzeszközökre, továbbá az Alap kezelésében és felhasználásában jogszabály alapján közreműködő szervezetekre.

2. Az Alap rendeltetését, tárgyévi bevételeit, az Alap felhasználása és az Alap feletti rendelkezési jog alapvető szabályait a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény (a továbbiakban: „**Alapról szóló törvény**”), a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanácsra (a továbbiakban: „**Tanács**”) és annak Alap felhasználásával kapcsolatos alapvető jogaira vonatkozó rendelkezéseket az Alapról szóló törvény 11. §-a, valamint a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanácsról szóló 255/2003. (XII. 24.) Korm. rendelet tartalmazza.

2.1. Az Alap rendeltetése [Alapról szóló törvény 1. § (1) és (2) bekezdés]

2.1.1. Az Alap a kutatás-fejlesztés és a technológiai innováció állami támogatását biztosító és kizárólag ezt a célt szolgáló, az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény szerinti elkülönített állami pénzalap.

2.1.2. Az Alap rendeltetése, hogy kiszámítható és biztos forrást jelentsen a magyar gazdaság technológiai innovációjának ösztönzésére és támogatására, lehetővé tegye a gazdaságban és a társadalmi élet egyéb területein hasznosuló kutatás és fejlesztés erősítését, a hazai és külföldi kutatási eredmények hasznosítását, az innovációs infrastruk-

túra és annak körébe tartozó szolgáltató tevékenységek fejlesztését.

2.2. Az Alap tárgyévi bevételei [Alapról szóló törvény 2. §]:

a) az Alapról szóló törvény 3. §-ának (1) bekezdésében meghatározott gazdasági társaságok által befizetett innovációs járulék, amelynek mértékét, bevallási, befizetési és elszámolási kötelezettségét az Alapról szóló törvény 4–6. §-ai szabályozzák;

b) a központi költségvetésből nyújtott és a költségvetési törvényben meghatározott állami támogatás, amelynek éves minimális mértékét az Alapról szóló törvény 7. §-a határozza meg;

c) az Alap tárgyévet megelőző pénzmaradványa;

d) belföldi vagy külföldi természetes és jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok által teljesített önkéntes befizetések, adományok, segélyek;

e) nemzetközi szervezetektől, intézményektől származó támogatások;

f) visszatérítési kötelezettséggel nyújtott támogatások visszatérítései, valamint az Alapból nyújtott támogatással létrehozott gazdasági eredményből való részesedés;

g) egyéb bevételek.

2.3. Az Alap felhasználása

2.3.1. Az Alap pénzeszközei felhasználásának jogcímait az Alapról szóló törvény 8. és 9. §-a határozza meg. Az Alap pénzeszközei felhasználására vonatkozó valamennyi döntés előkészítésére irányuló és döntést tartalmazó dokumentumon – ideértve a Tanács részére készülő előterjesztéseket is – fel kell tüntetni az Alap pénzeszközei felhasználásának Alapról szóló törvényben meghatározott, vonatkozó jogcímét.

2.3.2. Az Alap pénzeszközei külön jogszabályon, nemzetközi szerződésen alapuló felhasználása esetében [Alapról szóló törvény 8. § (2) bekezdés] valamennyi döntés előkészítésére irányuló és döntést tartalmazó dokumentumon – ideértve a Tanács részére készülő előterjesztéseket is – fel kell tüntetni a vonatkozó jogszabályt, nemzetközi szerződést, illetve az Alap pénzeszközei felhasználásának a külön jogszabályban, nemzetközi szerződésben meghatározott, vonatkozó jogcímét.

2.3.3. Az Alapból támogatás elsősorban nyílt pályázati rendszerben nyerhető el.

2.3.4. Pályázaton kívüli támogatás nyújtására (egyedi döntés), beleértve a külön jogszabályból, illetve nemzetközi szerződésből fakadó kötelezettségeket és támogatásokat – a fejlesztési célú beruházások kivételével –, az Alap céljaival és felhasználásának jogcímeivel összhangban, a Tanács jóváhagyásával, az Alap tárgyévi kiadási előirányzatának 3%-át meg nem haladó mértékben kerülhet sor

2.3.5. Az Alap biztosítja továbbá – a pályázaton kívüli támogatások I. fejezet 2.3.4. pontban meghatározott mértékén felül – a Tudományos és Technológiai (TÉT) attaséi hálózat, a Tudomány-, Technológiapolitikai és Verseny-

képességi Tanácsadó Testület, a Tudomány és Technológiapolitikai Kollégium, valamint a Tudomány és Technológiapolitikai Titkárság működésének költségeit, a feladataik ellátásához szükséges forrásokat. Ez utóbbi kiadásokra szolgáló támogatás mértékét a vonatkozó címsorok előirányzatainak meghatározásával a költségvetési törvény rögzíti.

2.3.6. Az Alap kezelése során felmerülő – így különösen elemzések, koncepciók, támogatási stratégiák, programok, projektek készítésével, pályázatok megismertetésével és elbírálásával, a támogatási szerződések előkészítésével, megkötésével és bonyolításával, nyilvántartásuk egyes tárgyi és személyi feltételeivel, valamint az ellenőrzéssel és értékeléssel, a Tanács működésével, továbbá az NKTH-nál az Alap működtetésével kapcsolatos – költségeket az Alap finanszírozza. Az Alap kezelésével kapcsolatos költségek nem haladhatják meg az Alap tárgyévi eredeti kiadási előirányzatának a 3,3%-át. A KPI igazgatása, illetve az NKTH igazgatása által az Alap kezelésére átvett pénzeszközt az egyes intézmények igazgatási költségvetésének részeként, de az egyéb bevételektől számvitelileg elkülönítve kell kezelni.

Az Alap kezelésére átvett pénzeszközzel az NKTH-nak és a KPI-nek legkésőbb a tárgyévet követő év február 28-ig el kell számolni és a tárgyévi kötelezettségvállalással nem terhelt maradványt az Alapba kell visszautalni. Az elszámolást a KPI K+F Pénzügyi és Számviteli Osztályára kell leadni. Az Alap kezelésére, működtetésére átvett pénzeszköz elszámolását az NKTH és a KPI a számviteli politikájában rögzíti.

2.3.7. Az Alap tárgyévi kiadási előirányzatának 25%-át regionális innovációs célokra kell felhasználni. Ezen pénzeszközöknek az Alap jogcímeivel és a régiók innovációs stratégiájával összhangban lévő felhasználási céljaira a Regionális Fejlesztési Tanácsok (a továbbiakban: „RFT”) tesznek javaslatot, és azt az NKTH elnöke útján terjesztik a Tanács elé.

A fenti keretösszegeből a költségvetési törvényben régiónként meghatározott decentralizált keretek felhasználásáról az RFT-k döntenek.

2.3.8. Az alábbi kiadások együttes összege tárgyéven nem haladhatja meg az I. fejezet 2.2. b) pontja szerinti tárgyévi központi költségvetési támogatás 6%-át:

- az Alapról szóló törvény 8. § (1) bekezdés f) pontja szerinti kutatói tehetséggondozás, kutatói, oktatói továbbképzés támogatása;
- külön jogszabály, nemzetközi szerződés alapján társadalomtudományi kutatásokra nyújtott támogatás;
- a TÉT attaséi hálózat, a Tudomány-, Technológiapolitikai és versenyképességi Tanácsadó Testület, a Tudomány és Technológiapolitikai Kollégium, valamint a Tudomány és Technológiapolitikai Titkárság működésének költségeire, feladataik ellátásához nyújtott támogatás.

2.3.9. Az Alapból nyújtott támogatások igénybevételeinek feltételeiről a kedvezményezettrel szerződésben kell megállapodni.

2.3.10. Az Alap kezelése során felmerülő költségek (I. fejezet 2.3.6. pont) finanszírozására szolgáló pénzeszközök átadásának módját a II. fejezet 4.2. pontja rögzíti.

2.3.11. Az Alap tárgyét megelőző pénzmaradványa felhasználása vonatkozásában a költségvetési törvény vonatkozó előírásait is figyelembe kell venni.

2.4. Az Alap költségvetési címrendje

Az Alap költségvetési címrendjét a tárgyévi költségvetési törvény határozza meg. Az Alap pénzeszközeinek felhasználására vonatkozó valamennyi döntés előkészítésére irányuló és döntést tartalmazó dokumentumon – ideértve a Tanács részére készülő előterjesztéseket is – fel kell tüntetni a felhasználás (kiadás) forrásául szolgáló költségvetési címet.

2.5. Az Alap feletti rendelkezési jog

2.5.1. Az Alap feletti rendelkezési jogot – az Alapról szóló törvény 10. §-ának (1) bekezdése alapján, a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló 2006. évi LV. törvény 2. §-ának ga) alpontjára figyelemmel – a gazdasági és közlekedési miniszter (a továbbiakban: „miniszter”) gyakorolja és felelős annak felhasználásáért.

2.5.2. Az Alapról szóló törvény 10. §-ának (3) bekezdése értelmében az NKTH, mint a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért felelős szerv, az alábbiak szerint működik közre az Alap működtetésében:

- a) javaslatot tesz a miniszternek az Alappal kapcsolatos, valamint egyéb, a kutatás-fejlesztés és a technológiai innováció állami támogatására vonatkozó jogszabályok tartalmára;
- b) elkészíti és jóváhagyásra a Tanács, majd a miniszter elé terjeszti az Alap felhasználási tervét, valamint a pályázati stratégiát;
- c) meghatározza az Alapból nyújtott támogatások felhasználása ellenőrzésének, az Alap követeléseinek behajtásának, a pénzügyi garanciák érvényesítésének módját;
- d) döntési javaslatot terjeszt a miniszter elé az Alap pénzeszközeinek felhasználásáról;
- e) ellátja az Alap felhasználásával kapcsolatos államháztartási információs feladatokat;
- f) elkészíti és véleményezésre a Tanács, majd jóváhagyásra a miniszter elé terjeszti az Alap felhasználásáról szóló éves beszámolót;
- g) külön jogszabályban meghatározottak szerint gondoskodik az Alap pénzeszközeinek felhasználására vonatkozó döntések nyilvánosságra hozataláról;
- h) ellátja az Alap pénzeszközei felhasználásának szakmai értékelésével kapcsolatos feladatokat.

2.6. Kutatási és Technológiai Innovációs Tanács

2.6.1. A Tanács az Alapra vonatkozó stratégiai kérdésekkel foglalkozó, legfeljebb 15 tagú testület. A Tanács tagjait a miniszter javaslata alapján a miniszterelnök bízza meg az Alapról szóló törvényben meghatározott időtartamra. A Tanács tagjai közül 6 fő a Kormányt képviseli, 9 fő a gazdasági és tudományos életet képviselő nem kormányzati szakember.

2.6.2. A Tanács jogköre

2.6.2.1. A Tanács – a Közösségi Támogatási Keret felhasználása érdekében az Európai Unió által társfinanszírozott intézkedések kivételével – egyetértési jogot gyakorol az Alap

a) felhasználási terve tekintetében, beleértve a pályázaton kívül nyújtott egyedi támogatások odaítélésének a szempontjait;

b) támogatási céljai, pályázati stratégiája, továbbá a döntéshozatal szakmapolitikai irányelvei és a pályázati eredmények értékelési szempontjainak meghatározása tekintetében;

c) pénzeszközeiből nyújtott pénzügyi támogatások finanszírozási és döntéshozatali rendjének tekintetében.

2.6.2.2. A Tanács előzetesen véleményezi a Közösségi Támogatási Keret felhasználása érdekében az Alapból támogatott és az Európai Unió által társfinanszírozott intézkedéseket, különösen a támogatási célokat, a felhasználási tervet és a pályázati stratégiákat.

2.6.2.3. A Tanács előzetes véleményezési joggal rendelkezik az egyes támogatási programok szakmai irányító testületei összetételének meghatározásában.

2.6.2.4. A Tanács figyelemmel kíséri és véleményezi az Alapból nyújtott támogatások társadalmi és gazdasági hasznosulását, a felhasználás stratégiai céljainak megvalósulását.

2.6.2.5. A Tanács véleményezi az Alap pénzeszközeinek felhasználásáról az NKTH által évente készített beszámolót, amelyet a miniszter terjeszt a Kormány elé.

2.6.3. A Tanács I. fejezet 2.6.2. pontban foglalt jogai érvényesítése érdekében a vonatkozó előterjesztéseket és dokumentumokat az NKTH elnöke terjeszti a Tanács elé.

2.6.4. A Tanács évente legalább négyszer ülésezik. A Tanács ülésén tanácskozási joggal részt vesz az NKTH elnöke vagy elnökhelyettese, illetve a KPI főigazgatója.

2.6.5. A Tanács működésének szabályait a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanácsról szóló 255/2003. (XII. 24.) Korm. rendelet és a Tanács ügyrendje határozza meg.

II. AZ ALAP GAZDÁLKODÁSÁNAK RÉSZLETES SZABÁLYAI

1. Tervezés

1.1. Stratégiai tervezés

1.1.1. Az Alap középtávú felhasználására vonatkozó stratégiát az NKTH készíti el. A középtávú stratégiát az NKTH elnöke terjeszti a Tanács elé jóváhagyásra. A Tanács által elfogadott középtávú stratégiát az NKTH elnöke a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (a továbbiakban: „GKM”) gazdaságfejlesztési szakállamtitkárán keresztül jóváhagyás céljából megküldi a miniszter részére.

1.1.2. Az NKTH az Alap tárgyévi felhasználására vonatkozó tervet az érintett miniszterek, államigazgatási szervek és a Magyar Tudományos Akadémia bevonásával a tárgyévet megelőző évben a költségvetés tervezésével

összhangban készíti el. A felhasználási tervet az NKTH elnöke – az éves költségvetési törvény parlamenti elfogadását követően – terjeszti a Tanács elé jóváhagyásra. A Tanács által elfogadott felhasználási tervet az NKTH elnöke a GKM gazdaságfejlesztési szakállamtitkárán keresztül jóváhagyás céljából megküldi a miniszter részére.

1.1.3. A tárgyévi felhasználási terv év közben szükséges esetleges módosítását az NKTH készíti el. A módosított felhasználási tervet az NKTH elnöke terjeszti a Tanács elé jóváhagyásra. A Tanács által elfogadott módosított felhasználási tervet az NKTH elnöke a GKM gazdaságfejlesztési szakállamtitkárán keresztül jóváhagyás céljából megküldi a miniszter részére.

1.2. Költségvetési törvényjavaslat

1.2.1. Az Alap tárgyévi költségvetési tervét a Pénzügyminisztérium (a továbbiakban: „PM”) tervezési köriratában foglaltak és a miniszter előírásai figyelembevételével, a KPI közreműködésével az NKTH készíti el, és azt jóváhagyás és a további szükséges intézkedések megtétele céljából a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtitkárán keresztül megküldi a miniszter részére.

1.2.2. A költségvetési törvényjavaslat tervezési feladatainak koordinálását az NKTH Gazdasági Főosztálya végzi.

1.2.3. Az NKTH Gazdasági Főosztálya belső tervezési köriratban határozza meg a költségvetési törvényjavaslat – jelen utasításban nem rögzített – tartalmi és formai követelményeit, a tervezés NKTH belső szervezeti egységeire irányadó határidőket és a végrehajtásért felelős személyeket.

1.2.4. Az Alap tárgyévi bevételi tervét a PM tervezési köriratában foglaltak, a miniszter előírásai és az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (a továbbiakban: „APEH”) által megküldött bevallási adatok figyelembevételével az NKTH készíti el.

1.2.5. Az Alap kiadási tervének elkészítése során az NKTH a KPI által megküldött adatok (kötelezettségvállalás évenkénti bontásban, címenként, közgazdasági osztályozás szerint) alapján elkészíti a tárgyévet, illetve a tárgyévet követő éveket terhelő kötelezettségvállalások kimutatását, és ezen kimutatás, valamint a bevételi terv alapján meghatározza a kötelezettségvállalással nem terhelt, szabad pénzkeretet.

Az NKTH kidolgozza a kötelezettségvállalással nem terhelt pénzeszközök felhasználási tervét (kötelezettségvállalás évenkénti bontásban, címenként, közgazdasági osztályozás szerint), beleértve az Alap regionális innovációs célokat szolgáló pénzeszközei – RFT-kel együttműködve kialakított – felhasználási tervét is.

1.2.6. Az Alap költségvetési tervét a PM részére a miniszter nyújtja be.

1.3. Kincstári költségvetés

1.3.1. Az Alap kincstári költségvetését a KPI készíti el bevételi és kiadási jogcímenként, a bevételek és a kiadások közgazdasági tartalmának feltüntetésével a Magyar Áll-

lamkincstár (a továbbiakban: „MÁK”) által megadott formában.

1.3.2. A kincstári költségvetést a KPI megküldi az NKTH Gazdasági Főosztálya részére, legkésőbb tárgyévi január 15-ig. Az NKTH Gazdasági Főosztálya a tartalmi és számszaki ellenőrzést követően a kincstári költségvetést legkésőbb tárgyévi január 20-ig megküldi a MÁK és – egyidejűleg, tájékoztatásul, másolatban – a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtikára részére.

1.4. Elemi költségvetés

1.4.1. Az Alap elemi költségvetését a KPI közreműködésével az NKTH készíti el tárgyévi január 20-áig, és azt tárgyévi február 10-éig – jóváhagyás, illetve a PM és a MÁK részére történő továbbítás céljából – megküldi a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtikára részére. A GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtikára az elemi költségvetést tárgyévi február 15-ig megküldi a PM részére.

1.4.2. Az Alap elemi költségvetése magában foglalja:

a) a kiadásokat és bevételeket az Alapról szóló törvényben meghatározott jogcímenként, a költségvetési törvényben megállapított előirányzatok keretei között, valamint azokat részletezve;

b) a kiadásokat és a bevételeket a közigazgatási osztályozásnak megfelelő bontásban, részletes előirányzatonként;

c) az Alap költségvetési évre vonatkozó finanszírozási tervét.

1.4.3. Az Alap elemi költségvetését az „E) Elkülönített állami pénzalap költségvetése” megnevezésű nyomtatványgarnitúra PM által meghatározott űrlapjainak kitöltésével nyomtatott formában és a közreadott számítástechnikai program segítségével előállítva elektronikus úton is be kell nyújtani a MÁK részére.

1.4.4. Az Alap elemi költségvetését a KPI készíti elő és küldi meg az NKTH részére tárgyévi január 20-ig a jogszabályi előírásoknak megfelelően és a költségvetési törvényjavaslathoz az NKTH által benyújtott, címrendnek és közigazgatási osztályozásnak megfelelő tervszámok ismeretében. Az elemi költségvetésnek tartalmaznia kell az Alap azonosító adatait és működését, rendeltetését röviden ismertető költségvetési alapokmányt, a kiadások és bevételek pénzforgalmi összefoglalását és részletezését, azok tételes jogcímeit.

1.5. Finanszírozási terv

1.5.1. Az Alap jóváhagyott kiadási előirányzatának felhasználása finanszírozási terv alapján történik. A finanszírozási tervet az NKTH készíti el és az elemi költségvetés részeként, az arra vonatkozó határidőket és szabályokat alkalmazva küldi meg a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtikára részére, aki azt továbbítja a PM részére.

1.5.2. A finanszírozási terv az Alap pénzforgalomban tervezhető bevételeit, kiadásait, az Alap likviditásának változását tartalmazza.

1.5.3. Amennyiben a finanszírozási terv havi adatai és a tárgyhavi teljesítés adatai között 10%-nál nagyobb eltérés mutatkozik, az NKTH módosított finanszírozási tervet készít, és azt a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtikára egyidejű tájékoztatása mellett benyújtja a MÁK-hoz.

1.5.4. A negyedéves finanszírozási tervet és a módosított finanszírozási terveket az NKTH készíti el, és a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtikára egyidejű tájékoztatása mellett – legkésőbb a tárgynegyedévet megelőző hónap 25-éig – megküldi a MÁK részére.

1.5.5. Az éves, a negyedéves és a módosított finanszírozási tervhez a KPI az alábbi információkat szolgáltatja az NKTH részére, legkésőbb a tárgyidőszakot megelőző hónap 20-ig:

a) tárgyévi kötelezettségvállalási adatok (szerződés szerinti kifizetési ütemezés) – beleértve az előző évről áthúzódó kötelezettségvállalásokat – címenként, havi bontásban;

b) tárgyévi kiadási adatok címenként, havi bontásban, a tárgynegyedévet megelőző hónap utolsó napjáig;

c) tárgyévi bevételi adatok címenként, havi bontásban, a tárgynegyedévet megelőző hónap utolsó napjáig;

d) tárgyévi tervezett és tényleges havi kötelezettségvállalási és kiadási adatok közötti eltérések indoklása és kiadási elmaradás esetén a kiadás várható időszakának (hónap) megjelölése (a kiadás semmilyen esetben sem lehet adott időszakra vonatkozóan magasabb, mint a kötelezettségvállalás, ilyen hiba észlelésekor azonnal korrigálni kell a kötelezettségvállalás nyilvántartást).

2. Támogatás nyújtása, bírálat, döntés, szerződéskötés, pénzügyi lebonyolítás

2.1. Pályázati támogatások

2.1.1. A támogatás nyújtása, a pályázat tartalmi követelményei, a szakmai irányító testületek, a szerződéskötés, a finanszírozás és a teljesítés, a támogatások felhasználásának ellenőrzése, az Alap felhasználásának szakmai értékelése, a tájékoztatás általános feltételei vonatkozásában a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap kezeléséről és felhasználásáról szóló 133/2004. (IV. 29.) Korm. rendelet 10–28. §-aiban és az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: „Ámr.”) VIII. fejezetében foglaltakat kell irányadónak tekinteni.

2.1.2. A Tanács és a miniszter által jóváhagyott pályázati stratégia alapján a KPI – az NKTH közreműködésével – elkészíti a pályázati felhívást. A pályázat lebonyolítására vonatkozó eljárásrendet az NKTH készíti el. A pályázati felhívást az NKTH Gazdasági Főosztálya megküldi a Pénzügyminisztérium Támogatás Vizsgáló Irodájának részére, jóváhagyás céljából.

2.1.3. A kiírást megelőzően a Pénzügyminisztérium Támogatás Vizsgáló Irodájával előzetesen egyeztetett pályázati felhívást, valamint az eljárásrendet az NKTH elnö-

ke – jóváhagyás céljából – megküldi a GKM gazdaságfejlesztési szakállamtitkára részére

2.1.4. A pályázati stratégiában meghatározott egyes támogatási programok koordinálását szakmai irányító testületek végzik, amelynek tagjaira és elnökére az NKTH elnöke tesz javaslatot, a testület tagjait és elnökét – a Tanács véleményének meghallgatását követően – a GKM gazdaságfejlesztési szakállamtitkára kéri fel.

2.1.5. A szakmai irányító testület javaslata alapján az NKTH indokolással alátámasztott döntési javaslatot készít, és azt – jóváhagyás céljából – a GKM gazdaságfejlesztési szakállamtitkárán keresztül megküldi a miniszter részére.

2.1.6. A támogatás nyújtása, a pályázat tartalmi követelményei, a szakmai irányító testületek, a szerződéskötés, a finanszírozás és a teljesítés, a támogatások felhasználásának ellenőrzése, az Alap felhasználásának szakmai értékelése és a tájékoztatás részletes eljárási rendjét az NKTH és a KPI közös szabályzatban rögzíti.

2.1.7. Az egyes programok értékelésének módját, ütemezését az NKTH értékelési stratégiája tartalmazza.

2.2. Pályázaton kívüli támogatások (egyedi döntések)

2.2.1. Az egyedi kérelmek elbírálására vonatkozó szempontrendszert és eljárásrendet az NKTH készíti el és – a Tanács egyetértését követően – a miniszter hagyja jóvá.

2.2.2. Az egyedi támogatási kérelmek esetében a támogatás odaítéléséről – az NKTH indokolással alátámasztott döntési javaslata alapján – a miniszter dönt. Az NKTH elnöke a döntési javaslatot a GKM gazdaságfejlesztési szakállamtitkárán keresztül küldi meg a miniszter részére.

2.2.3. A miniszterhez beérkező támogatásra irányuló egyedi kérelmeket a miniszter haladéktalanul megküldi az NKTH részére.

2.2.4. Az NKTH szakmai és jogi szempontból ellenőrzi a kérelmet, fedezetvizsgálatot végez és elkészíti a döntési javaslatot.

2.2.5. A pályázaton kívüli támogatások kezelésének, szakmai és jogi ellenőrzésének, fedezetvizsgálatának, nyilvántartásának, a szerződéskötésnek, a finanszírozásnak és az ellenőrzésnek a rendjét, a tájékoztatási kötelezettség végrehajtását az NKTH és a KPI közös szabályzatban rögzíti.

3. Kötelezettségvállalás, teljesítésigazolás, érvényesítés, utalványozás, ellenjegyzés

3.1. Kötelezettségvállalás

3.1.1. A kötelezettségvállalás azonnali vagy későbbi időpontra vonatkozó, fizetési vagy más teljesítési kötelezettségre, illetőleg követelésre vonatkozó írásbeli intézkedés.

A kötelezettségvállalás dokumentuma alatt az Ámr. 2. §-ának 67. pontjában meghatározott dokumentumokat kell érteni, illetve az egyedi támogatásról szóló döntést.

3.1.2. Az Alap terhére a miniszter, illetve az általa írásban meghatalmazott személy vállalhat fizetési vagy más

teljesítési kötelezettséget. A költségvetési törvényben régebben meghatározott decentralizált keretek felhasználásáról az RFT-k döntenek.

3.1.3. Az Alap terhére nyílt pályázati rendszerben vagy egyedi döntés alapján nyújtandó támogatások esetében a döntési javaslatot az NKTH készíti el és azt az NKTH elnöke a GKM gazdaságfejlesztési szakállamtitkárának küldi meg. A javaslatot a miniszter – vagy az általa írásban meghatalmazott személy – hagyja jóvá. Az RFT-k döntési javaslatát a Regionális Innovációs Ügynökségek (a továbbiakban: „RIÜ”) készítik el és az RFT elnöke döntését követően megküldik a NKTH részére.

3.1.3. Az Alap terhére vállalt kötelezettségekről az NKTH és a KPI a költségvetési törvény címrendjének megfelelő bontásban napra kész nyilvántartást vezet. A kötelezettségállomány nyilvántartás struktúrájának kialakítása az NKTH Gazdasági Főosztályának feladata. A nyilvántartást oly módon kell vezetni, hogy abból kiderüljön a tárgyévi és a tárgyévet követő évek kötelezettségvállalása. Az Alapról szóló törvényben rögzített, különböző mennyiségi korlátozás alá tartozó felhasználásokról (I. fejezet 2.3.4. és 2.3.8. pont) külön-külön nyilvántartást kell vezetni.

3.1.4. Az Alap esetében maradvánnyal szemben elszámolási lehetőség nincs. A tárgyévi kötelezettséggel terhelt maradvány a tárgyévet követő év előirányzatait terheli. Ezért az egyes éveket terhelő kötelezettségeket úgy kell nyilvántartani, hogy a kötelezettség a valós (pénzforgalmi) időszakot terhelje.

3.1.5. A döntés dokumentálása

3.1.5.1. Az Alap terhére nyújtott támogatásról szóló, miniszter – vagy az általa írásban meghatalmazott személy – által hozott döntés dokumentációja az alábbi dokumentumokat tartalmazza:

- a) a KPI, illetve – pályázaton kívüli felhasználás esetén – az NKTH által készített előterjesztés;
- b) a kötelezettségvállalás bizonylata (döntés);
- c) nyílt pályázat esetén a szakmai irányító testület ülésének jegyzőkönyve (hitelesített másolat).

Az a)–c) pontokban felsorolt dokumentumok 3–3 példányban készülnek, melyből 1–1 példány az NKTH Gazdasági Főosztálya és a KPI példánya, 1 példányt pedig az NKTH akta tartalmaz.

A kötelezettségvállalás bizonylata 4 példányban készül, melyből 1–1 példány a miniszter, az NKTH Gazdasági Főosztálya és a KPI példánya, 1 példányt pedig az NKTH akta tartalmaz.

Az NKTH a miniszter részére a kötelezettségvállalási dokumentumot 4 példányban küldi meg jóváhagyás céljából.

3.1.5.2. Az Alap terhére nyújtott támogatásról szóló, RFT által hozott döntés dokumentációja az alábbi dokumentumokat tartalmazza:

- a) a RIÜ által készített előterjesztés;
- b) a kötelezettségvállalás bizonylata (döntés);
- c) a szakmai irányító testület üléséről készült emlékeztető;

d) jelen utasítás 2. számú mellékletének megfelelő nyilatkozat kitöltve, aláírva;

Az a)–d) pontokban felsorolt dokumentumok 5–5 példányban készülnek, melyből 1–1 példány az RFT, a RIÜ, az NKTH Gazdasági Főosztálya és a KPI példánya, 1 példányt pedig az NKTH akta tartalmaz.

3.1.6. Az Alapból az NKTH részére külön jogszabály, nemzetközi szerződés alapján nyújtott egyedi támogatásokról – a Tanács, és szükség esetén a miniszter jóváhagyását követően – az NKTH és a KPI megállapodást köt. Az elszámolás határidejét a szerződésben rögzíteni kell.

3.1.7. Kötelezettségvállalás nyilvántartása nyílt pályázati rendszerben nyújtott támogatási programok esetében

3.1.7.1. A pályázati keretösszeget az NKTH rögzíti, míg a kötelezettségvállalás egyéb adatait a KPI tartja nyilván.

3.1.7.2. A kötelezettségvállalások adatainak rögzítése az Alap pályázat- és szerződés-nyilvántartó rendszerében történik.

3.1.7.3. Az NKTH Gazdasági Főosztálya a pályázati dokumentum kézhezvételekor nyilvántartásba veszi a döntés keretösszegét.

3.1.7.4. A KPI a kötelezettségvállalás dokumentumának kézhezvételétől számított 3 munkanapon belül – a pályázati programon belül – egyedileg rögzíti a pályázatok adatait, értesíti a nyertes pályázókat, megkezdí a szerződéskötést. A szerződéskötést követően, a szerződésre vonatkozó adatok között kerül rögzítésre a kifizetés ütemezése.

3.1.7.5. Amennyiben a szerződéskötések során a KPI úgy látja, hogy adott pályázati program esetén szükséges a teljesítés döntésben rögzített ütemtervétől eltérni, úgy a módosítás érvényességéhez az NKTH elnökének jóváhagyása szükséges. A kötelezettségvállalás módosítását – a fedezetvizsgálatot követően – az NKTH Gazdasági Főosztályának vezetője jegyzi ellen.

3.1.8. Kötelezettségvállalás nyilvántartása pályázaton kívüli egyedi támogatási kérelmek esetében

3.1.8.1. Az egyedi kérelmen alapuló támogatási döntések keretében vállalt kötelezettségeket az NKTH tartja nyilván.

3.1.8.2. A kötelezettségvállalások adatainak rögzítése az Alap pályázat- és szerződés-nyilvántartó rendszerében történik.

3.1.8.3. A kötelezettségvállalás adatait az NKTH Gazdasági Főosztálya rögzíti. A kötelezettségvállalási adatlapot az NKTH küldi meg a KPI részére, szerződéskötés céljából.

3.1.8.4. A KPI a kötelezettségvállalási adatlap kézhezvételétől számított 3 munkanapon belül megkötí a szerződést. A szerződéskötést követően, a szerződés adatai között kerül rögzítésre a kifizetés ütemezése.

3.1.8.5. Amennyiben a szerződéskötés során a KPI úgy látja, hogy szükséges a teljesítés döntésben rögzített ütemtervétől eltérni, úgy a módosítás érvényességéhez az NKTH elnökének jóváhagyása szükséges. A kötelezett-

ségvállalás módosítását – a fedezetvizsgálatot követően – az NKTH Gazdasági Főosztályának vezetője jegyzi ellen.

3.1.9. Kötelezettségvállalás nyilvántartása az NKTH részére pályázaton kívül, külön jogszabály, nemzetközi szerződés alapján nyújtott támogatások esetében

3.1.9.1. A kötelezettségvállalás adatainak rögzítését az NKTH végzi.

3.1.9.2. Az NKTH részére az Alapból nyújtott vonatkozó támogatás terhére vállalt kötelezettség dokumentuma szerződés vagy utazási határozat, amelyek nyilvántartását az NKTH Gazdasági Főosztálya vezeti.

3.1.9.3. Az Alapból az NKTH részére nyújtott támogatás felhasználásának elszámolását az Alap felé az NKTH Gazdasági Főosztálya végzi.

3.1.10. Az NKTH elnöke jogosult a támogatási döntés módosítására, amennyiben a módosítás – a támogatás teljes összegét tekintve – többlet kötelezettséget nem eredményez (pl.: kifizetés ütemezésének módosítása, változás a konzorcium összetételében stb).

3.1.11. A miniszter, illetve az általa írásban meghatalmazott személy, valamint az RFT pénzügyi ellenjegyzéssel ellátott döntése birtokában a nyílt pályázati rendszerben nyújtott támogatások és a pályázaton kívüli egyedi döntések esetében a támogatási szerződéseket a KPI köti meg a nyertes pályázókkal a döntésben meghatározott feltételek szerint. A KPI részéről a támogatási szerződés aláírására a KPI főigazgatója jogosult. A szerződéskötés rendjét a KPI eljárásrendben szabályozza.

3.1.12. Az Alap terhére vállalt kötelezettségekről az NKTH elnöke – a GKM gazdaságfejlesztési szakállamtitkárán keresztül – havonta tájékoztatja a minisztert.

3.2. Teljesítésigazolás

3.2.1. A kiadás teljesítésének és a bevétel beszédésének elrendelése előtt okmányok alapján ellenőrizni, szakmailag igazolni kell azok jogosultságát, összegszerűségét, a szerződés, megrendelés, megállapodás teljesítését.

3.2.2. Az Alappal kapcsolatos bevételek és kiadások teljesítésigazolását a KPI végzi. A teljesítésigazolás részletes szabályait, a teljesítésigazolásra jogosultak körét a KPI külön szabályzatban határozza meg.

3.3. Érvényesítés

3.3.1. Érvényesítésre az utalványozás előtt, a teljesítés szakmai igazolása után kerül sor. A szakmai teljesítésigazolás alapján az érvényesítőnek ellenőriznie kell az összegszerűséget, a fedezet meglétét és azt, hogy az előírt követelményeket betartották-e. Az érvényesítésnek – az „érvényesítve” megjelölésen kívül – tartalmaznia kell a megállapított összeget és a könyvviteli elszámolásra utaló főkönyvi számlaszámot.

3.3.2. Az Alap vonatkozásában érvényesítő csak a KPI gazdasági főigazgató-helyettese, illetve az által írásban megbízott legalább középfokú iskolai végzettségű és pénzügyi-számviteli szakképesítésű közalkalmazott lehet. Az érvényesítést végző és a szakmai teljesítést igazoló nem lehet azonos személy.

3.3.3. Az Alap kiadásaival és bevételeivel kapcsolatos érvényesítést a KPI végzi. Az érvényesítés részletes szabályait, az érvényesítésre jogosultak körét a KPI külön szabályzatban határozza meg.

3.4. Utalványozás

3.4.1. Utalványozás alatt a kiadások teljesítésének és a bevételek beszedésének vagy elszámolásának elrendelését kell érteni, amely érvényesített számla, illetőleg egyéb okmány alapján hajtható végre.

3.4.2. Utalványozni csak az érvényesített (II. fejezet 3.3. pont) okmányra rávezetett aláírással vagy külön írásbeli rendelkezéssel (utalványrendelet) lehet.

3.4.3. Az utalványrendeleten fel kell tüntetni:

- a) a rendelkezőnek és a rendelkezést végrehajtónak (házipénztár, bank) megnevezését;
- b) az „utalvány” szót;
- c) a költségvetési évet;
- d) a befizető és a kedvezményezett megnevezését, címét, bankszámlájának a számát;
- e) a fizetés időpontját, módját és összegét;
- f) a megterhelendő, jóváírandó bankszámla számát és megnevezését;
- g) a keltezt, valamint az utalványozó és az ellenjegyző aláírását;
- h) a kötelezettségvállalás nyilvántartásba vétel sorszámaát.

3.4.4. Az Alap kiadásainak és bevételeinek utalványozását a KPI végzi. Az utalványozás részletes szabályait, illetve az utalványozásra jogosultak körét a KPI külön szabályzatban határozza meg.

3.5. Pénzügyi ellenjegyzés

3.5.1. A kötelezettségvállalás dokumentuma, a kedvezményezettel kötött szerződés és a kifizetést elrendelő utalványrendelet kizárólag írásos ellenjegyzéssel együtt érvényes. Ellenjegyzés nélkül szerződés nem köthető, pénzügyi teljesítés nem hajtható végre.

3.5.2. Az ellenjegyzést végző személy aláírásával igazolja, hogy a kötelezettségvállalás dokumentuma, illetve az utalványrendelet

- a) a jóváhagyott költségvetés fel nem használt, illetve le nem kötött, a kötelezettségvállalás tárgyával összefüggő kiadási előirányzat rendelkezésre áll, illetve a befolyt vagy várhatóan befolyó bevétel biztosítja a fedezetet,
- b) az előirányzat-felhasználási terv szerint a kifizetés időpontjában a fedezet rendelkezésre áll,
- c) a kötelezettségvállalás nem sérti a gazdálkodásra vonatkozó szabályokat.

Az utalvány ellenjegyzése során továbbá meg kell győződni arról, hogy a szakmai teljesítés igazolása és az érvényesítés megtörtént-e.

3.5.3. Az Alap terhére vállalt kötelezettségek ellenjegyzésére az NKTH Gazdasági Főosztályának vezetője jogosult.

3.5.4. Az Alap terhére nyílt pályázati rendszerben vagy egyedi döntés alapján kötött támogatási szerződések, illetve az ahhoz kapcsolódó kifizetések és bevételek ellenjegyzése

a KPI-nél történik, ezért az ellenjegyzéssel kapcsolatos eljárást és az ellenjegyzésre jogosult személyek kijelölését a KPI-nél külön szabályzatban kell rögzíteni.

3.5.5. Az ellenjegyzésre jogosultnak a kötelezettségvállalást, illetve az utalványozást, ha nem ért vele egyet, akkor kell ellenjegyeznie, ha erre kötelezettségvállalás esetén a költségvetési szerv vezetője, illetve utalványozás esetén az utalványozó írásban utasítja. Az utasításra történő ellenjegyzésről a felügyeleti szerv vezetőjét azonnali hatállyal írásban értesíteni kell. A felügyeleti szerv vezetője a jelentés kézhezvételétől számított 8 napon belül köteles megvizsgálni a bejelentést, és kezdeményezni az esetleges felelősségre vonást.

Az utalványozás utasításra történő ellenjegyzését a KPI az NKTH részére köteles jelenteni.

3.5.6. A kötelezettségvállalások ellenjegyzését megelőzően az NKTH Gazdasági Főosztálya fedezetvizsgálatot végez. A fedezetvizsgálat kiter a költségvetési törvény szerinti címeken rendelkezésre álló forrás és az Alapról szóló törvényben rögzített felhasználási korlátozások (I. fejezet 2.3.4. és 2.3.8. pont) betartásának ellenőrzésére. A kötelezettségvállalás dokumentumára rá kell vezetni „a fedezet rendelkezésre áll” szöveget. A fedezet rendelkezésre állásának tényét a pénzügyi ellenjegyző aláírásával igazolja.

3.5.7. A miniszter részére csak pénzügyi ellenjegyzéssel ellátott döntési javaslatot lehet beterjeszteni.

3.5.8. A szerződések, illetve az utalványozás ellenjegyzését megelőzően a KPI köteles ismételt fedezetvizsgálatot végezni. Ennek során a II. fejezet 3.5.2. pontban rögzítettek túl a KPI azt is ellenőrzi, hogy a kötelezettségvállalás dokumentumában rögzített éves keretösszegek a szerződéskötés, illetve utalványozás során nem kerülnek-e túllépésre.

3.6. Összeférhetetlenség, titoktartás

3.6.1. Ugyanazon gazdasági eseményre vonatkozóan nem lehet azonos személy:

- a) a kötelezettségvállaló és az ellenjegyző,
- b) az utalványozó és ellenjegyző,
- c) az érvényesítő, az utalványozó és az ellenjegyző.

3.6.2. Kötelezettségvállalási, érvényesítési, utalványozási, ellenjegyzési feladatot nem végezhet az a személy, aki ezt a tevékenységét közeli hozzátartozója [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. §-ának b) pontja] vagy a maga javára látná el.

3.6.3. A kötelezettségvállalási-, utalványozási- és ellenjegyzési jogkör, valamint a bankszámlák feletti rendelkezési jog gyakorlása során szerzett információk bizalmas kezelésére a hivatali és egyéb titoktartási kötelezettségről szóló jogszabályokat, az NKTH elnökének és a KPI főigazgatójának vonatkozó utasításait kell alkalmazni.

4. Pénzeszköztadás

4.1. Az Alapból történő pénzeszköztadást a miniszter engedélyezi.

4.2. Az Alap kezelésével összefüggő kiadások fedezetül az NKTH, illetve a KPI részére történő pénzeszköztát-

adást a miniszter évente – a költségvetési törvényben foglaltaknak megfelelően – éves, illetve havi keretösszeg meghatározásával engedélyezi. Az éves keretösszeg megváltoztatását az NKTH Gazdasági főosztályvezetőjének javaslatára az NKTH elnöke kezdeményezi, és a miniszter engedélyezi. A KPI részére történő pénzeszköztátadás tekintetében az NKTH Gazdasági főosztályának vezetője vállalhat kötelezettséget, a MÁK-nak történő bejelentésre az NKTH Gazdasági főosztályának vezetője és az általa írásban meghatalmazott személy jogosult.

5. Előirányzat-módosítás

5.1. Előirányzat-módosítást az NKTH Gazdasági Főosztályának javaslata alapján az NKTH elnöke kezdeményezhet a miniszternél. A miniszter az előirányzat-módosítást a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtitkára egyetértésével hagyja jóvá.

5.2. Az előirányzat-módosítás előkészítését az NKTH Gazdasági Főosztálya végzi. A MÁK-hoz történő bejelentésre az NKTH Gazdasági Főosztályának vezetője és az általa írásban meghatalmazott személy jogosult.

5.3. A miniszter által jóváhagyott előirányzat-módosításról az NKTH Gazdasági Főosztálya értesíti a KPI-t.

6. Követelésállomány (adósok) nyilvántartása, kezelése

6.1. Az Alap követelésállományának nyilvántartását és kezelését a KPI végzi. A KPI az adósságállomány alakulásáról, az állományváltozás okairól, a tárgyidőszaki behajtással kapcsolatos kiadásokról minden negyedév végén, legkésőbb a tárgynegyedévet követő hónap 15. munkanapjáig beszámol az NKTH részére. A beszámolót az NKTH Gazdasági Főosztálya részére papír alapon, hivatalos úton és egyidejűleg e-mailben kell eljuttatni.

6.2. A II. fejezet 6.1. pontban foglalt jelentési kötelezettség nem pótolja a követelésállománnyal kapcsolatos, jogszabályban rögzített egyéb beszámolási kötelezettségeket.

6.3. A követelésállomány alakulását, a követeléskezelés tapasztalatait az éves költségvetési beszámoló szöveges részében be kell mutatni.

7. Követelés fejében kapott részvények, üzletrészek, egyéb vagyontárgyak

7.1. Az Alap követelése fejében gazdasági társaságban való érdekeltséget megtestesítő részvényt vagy üzletrészt, továbbá egyéb vagyontárgyakat elfogadni csak abban az esetben és olyan mértékben lehet, amennyiben és amekkora összegben pénzbeli teljesítés nem lehetséges.

7.2. Ha a követelés csak gazdasági társaságban való érdekeltséget megtestesítő részvény vagy üzletrész, továbbá egyéb vagyontárgyak megszerzésével elégíthető ki, azokat a lehető legrövidebb időn belül a Kincstári Vagyon Igaz-

gatóság, mint a kincstári vagyon kezeléséért felelős szervezet részére, kizárólag készpénzes értékesítésre vagy – az értékesítésig – további hasznosításra át kell adni. A követelés fejében kapott, az NKTH vagyonkezelésében lévő részvények, üzletrészek, egyéb vagyontárgyak kezelése, nyilvántartása, elszámolása tekintetében az NKTH igazgatási költségvetésére vonatkozó belső szabályokat kell alkalmazni. A részvényekkel, illetve üzletrészekkel, egyéb vagyontárgyakkal kapcsolatos hivatkozott feladatok ellátását az NKTH Gazdasági Főosztálya végzi.

7.3. A követelés fejében történő értékpapír-, vagyon-, illetve tulajdonjog-átruházást az NKTH elnökének javaslata alapján a miniszter engedélyezi, az abból származó bevétel – a költségvetési támogatás arányában a központi költségvetést megillető hányad kivételével – az Alapot illeti meg.

8. Az Alap pénzforgalmának bonyolítása

8.1. Az Alap pénzforgalmának bonyolítása a MÁK-nál vezetett előirányzat-felhasználási keretszámlán történik, amely felett a rendelkezési jogot a KPI gyakorolja. A pénzforgalom bonyolításával kapcsolatos eljárásrendet és hatásköröket a KPI külön szabályzatban határozza meg.

8.2. Az APEH a hozzá befizetett járulékot az Alapról szóló törvény 5. §-ának (2) bekezdésében meghatározott innovációs járulékelőleg befizetésének határidejétől számított 5 munkanap alatt naponta, más esetekben hetente egy alkalommal, a hét első munkanapján utalja át az Alap előirányzat-felhasználási keretszámlájára.

8.3. Az átutalásokra vonatkozó eljárás részleteit – beleértve az adóbírságból, a késedelmi- és az önellenőrzési pótlékokból származó bevételek APEH és Alap közötti megosztására vonatkozó szabályokat is – az NKTH, a MÁK és az APEH közötti háromoldalú megállapodás rögzíti.

9. Könyvvizetés, beszámolás, adatszolgáltatás

9.1. Könyvvizetés, számviteli rend

Az Alap könyvvizetését a KPI végzi, pénzforgalmát a KPI bonyolítja. Az Alap egységes számviteli rendjét, a könyvvizetés szabályozását az NKTH egyetértésével a KPI alakítja ki, és a miniszter hagyja jóvá. A KPI legalább az alábbi szabályzatok megalkotására köteles:

- Számviteli politika
- Eszközök és források értékelési szabályzata
- Eszközök és források leltárkészítési szabályzata
- Pénzkezelési szabályzat
- Számlarend, számlatükör
- Kötelezettségvállalás, érvényesítés, utalványozás, ellenjegyzés rendje
- Bizonylati szabályzat

9.2. Kincstári beszámoló, mérlegjelentés, évközi és éves beszámoló, zárszámadás

9.2.1. A MÁK kincstári költségvetési beszámolót készít, melyet a tárgyidőszakot követő hónap 30. napjáig

egyeztetés céljából megküld a KPI részére. Az egyeztetési kötelezettség a kincstári számlák egyenlegére és forgalmára, valamint a kincstári költségvetés kiemelt előirányzatainak aktuális összegére és az előirányzatok teljesítésének összegére vonatkozik. A KPI az egyeztetés keretében észlelt esetleges eltérésekről legkésőbb tárgyév február 10-ig tájékoztatja az NKTH-t. Az eltérést a KPI az elemi beszámolóhoz is köteles mellékelni.

9.2.2. A KPI az Alap eszközeinek és forrásainak alakulásáról negyedévenként, a főkönyvi kivonat állományi számláinak adataiból, illetve az azt alátámasztó nyilvántartásokból összeállított mérlegjelentést készít az Ámr. 12/a)–12/c) számú mellékletei szerint. Az időközi mérlegjelentést a KPI az APEH adatszolgáltatást követő 5 munkanapon belül, a negyedik negyedévre vonatkozóan a gyorsjelentést a tárgynegyedévet követő március 10-ig, az éves jelentést az éves beszámoló benyújtásának határidejével megegyezően küldi meg az NKTH Gazdasági Főosztálya részére.

A gyorsjelentést az APEH adatszolgáltatást megelőzően, a negyedik negyedévre számított értékvesztés nélkül kell elkészíteni.

A negyedéves mérlegjelentéseket – az NKTH elnöke jóváhagyását követően – az NKTH Gazdasági Főosztálya a tárgynegyedévet követő hónap 25. napjáig, a gyorsjelentést a tárgyévet követő év március 20-ig juttatja el feldolgozásra a MÁK-nak. Az éves jelentést az NKTH az éves beszámoló továbbításának határidejével megegyezően juttatja el a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtitkára részére, aki azt a beszámoló benyújtásával egyidejűleg továbbítja a MÁK részére.

9.2.3. Az Alap féléves, illetve éves költségvetési beszámolóját a jogszabályokban rögzítettek, illetve az NKTH – PM köriratával összhangban készült – belső körirata szerinti formában és tartalommal kell a megadott határidőre (II. fejezet 9.4. pont) elkészíteni. A KPI elkészíti az Alap féléves, illetve éves költségvetési beszámolójának számszaki részét (Ámr. 2. számú melléklet – „E” Elkülönített állami pénzalap költségvetése megnevezésű nyomtatványgarnitúra) és megküldi ellenőrzésre az NKTH Gazdasági Főosztálya részére. A beszámoló általános indoklását az NKTH stratégiai ügyekért felelős szervezeti egysége

készíti el és küldi meg az NKTH Gazdasági Főosztályának részére.

Az évközi és éves beszámolókat az NKTH Gazdasági Főosztálya ellenőrzi, majd az NKTH elnöke jóváhagyásra megküldi a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtitkára részére, aki azokat – jóváhagyását követően – továbbítja a PM részére.

9.2.4. Az éves beszámolót és a mérleget könyvvizsgálóval hitelesíttetni kell. A hitelesített beszámolót és mérleget meg kell küldeni az Állami Számvevőszéknek. A könyvvizsgálót – az Állami Számvevőszék elnökének javaslatára ismeretében – a miniszter bízza meg. A könyvvizsgálattal kapcsolatos ügyekben az NKTH elnöke teljes körrel jár el. A könyvvizsgálat költségeit az NKTH az Alap működtetésével, kezelésével kapcsolatos kiadások között számolja el.

9.2.5. Az éves beszámolót az NKTH a tárgyévet követő év május 20-ig megküldi a Tanács részére, véleményezés céljából.

9.2.6. A zárszámadási törvényjavaslat előkészítéséhez szükséges – a PM körirata és a miniszter által előírt – számszaki és szöveges információkat az NKTH készíti el és küldi meg a GKM gazdasági, informatikai és humánpolitikai szakállamtitkára útján a miniszter részére. A zárszámadáshoz szükséges adatszolgáltatást a miniszter küldi meg a PM részére.

9.3. Egyéb adatszolgáltatás

9.3.1. A KPI tárgyhót követő hónap 10-ig megküldi elektronikus formában az NKTH részére a társadalmi szervezetek, alapítványok, közalapítványok, közhasznú társaságok részére juttatott támogatások adatait a MÁK által rendelkezésre bocsátott formában és tartalommal. Az adatszolgáltatást az NKTH tárgyhót követő hónap 15-ig küldi meg a MÁK részére.

9.3.2. Az Országos Támogatási Monitoring Rendszerrel kapcsolatos adatszolgáltatást a MÁK által megadott formában és tartalommal a KPI végzi.

9.4. Határidők

Amennyiben jogszabály, a pénzügyminiszter rendelkezése vagy körirata másként nem rendeli, a jelen fejezetben foglalt kötelezettségek teljesítése során az alább határidőket kell betartani.

	KPI-től az NKTH részére	NKTH saját jogkörű adatszolgáltatása	az NKTH-tól a minisz- ter/szakállamtitkár részére	miniszter/szakállamtitkár PM részére
Jelentés az Alap pénz- forgalmáról (Ámr. 141. §)	tárgyhót követő hónap 15. nap	tárgyhót követő hónap 25. nap	tárgyhót követő hónap 25. nap	
Jelentés az Alap köte- lezettség állományáról	tárgyhót követő hónap 15. nap			
Jelentés követelés állo- mány alakulásáról	tárgyhót követő hónap 15. munkanap			
Mérlegjelentés – idő- közi (Ámr. 145. §)	tárgynegyedévet köve- tő hónap 20. nap	tárgynegyedévet köve- tő hónap 25. nap	tárgynegyedévet köve- tő hónap 25. nap	
Mérlegjelentés – IV. negyedévről készült gyors jelentés (Ámr. 145. §)	tárgyévét követő év március 10.	tárgyévét követő év március 20.	tárgyévét követő év március 20.	
Mérlegjelentés – éves jelentés	tárgyévét követő év május 20.		tárgyévét követő év május 25.	tárgyévét követő év május 31.
Féléves beszámoló	tárgyév július 31.		tárgyév augusztus 10.	tárgyév augusztus 15.
Előzetes éves beszá- moló (könyvvizsgáló jelentés nélkül)	tárgyévét követő év április 22.		tárgyévét követő év április 25.	tárgyévét követő év április 30.
Éves beszámoló könyvvizsgálói jelen- téssel	tárgyévét követő év május 15.		tárgyévét követő év május 25.	tárgyévét követő év május 31.
Éves beszámoló meg- küldése a Tanács ré- szére		tárgyévét követő év május 20.		

Az adatszolgáltatást a jogszabályi előírásoknak, a PM köriratának, a miniszter, illetve az NKTH elnöke vonatkozó utasításainak megfelelő formában és tartalommal kell teljesíteni a fent megjelölt határidőkre. Az adatszolgáltatások koordinálásáért az NKTH Gazdasági Főosztálya felelős.

10. Ellenőrzés

10.1. Belső ellenőrzés

10.1.1. Az Alap működtetésének, pénzforgalmának és felhasználásának belső ellenőrzését az NKTH végzi, és az ellenőrzések eredményéről tájékoztatja a minisztert. A KPI belső ellenőrei látják el a KPI pénzforgalom lebonyolításával és pénzeszközök kezelésével kapcsolatos tevékenységének ellenőrzését.

10.1.2. Az Alap működésének és gazdálkodásának eseti ellenőrzését az NKTH és a Tanács a miniszternél kezdeményezheti.

10.1.3. Az egyes pályázatkezelésben részt vevő szervezetek pályázatkezeléssel összefüggő tevékenységének ellenőrzését az NKTH belső ellenőrzése végzi.

10.2. Folyamatba épített előzetes és utólagos vezetői ellenőrzés (FEUVE)

10.2.1. Az Alappal összefüggő gazdasági folyamatokra (tervezés, végrehajtás, beszámolás) és sajátosságokra tekintettel ki kell alakítani, működtetni és fejleszteni a FEUVE rendszerét. A FEUVE rendszer tartalmazza mindazon elveket, eljárásokat és belső szabályzatokat, melyek alapján az Alap működtetését, kezelését végző költségvetési szervek érvényesítik a feladatuk ellátására szolgáló előirányzatokkal, létszámmal és vagyonnal való szabályszerű, gazdaságos, hatékony és eredményes gazdálkodás követelményeit.

10.2.2. A FEUVE kialakítása, működtetése és fejlesztése során figyelembe kell venni a pénzügyminiszter által közzétett módszertani útmutatókat, az államháztartási külső pénzügyi ellenőrzést és belső ellenőrzést végző szervek által megfogalmazott ajánlásokat és javaslatokat.

10.2.3. A szabálytalanságok kezelésének eljárásrendje az NKTH, illetve a KPI szervezeti és működési szabályzatának mellékletét képezi.

10.2.4. Az ellenőrzési nyomvonal – amely a tervezési, pénzügyi lebonyolítási és ellenőrzési folyamatok szöveges vagy táblázatba foglalt, vagy folyamatábrákkal szemléltetett leírása – az NKTH, illetve a KPI szervezeti és működési szabályzatának mellékletét képezi.

10.2.5. A kockázati tényezők figyelembevételével kockázatelemzést kell végezni, és kockázatkezelési rendszert kell működtetni. A kockázatelemzés során fel kell mérni és meg kell állapítani az NKTH, illetve a KPI Alappal kapcsolatos tevékenységében rejlő kockázatokat. A kockázatkezelés rendjének kialakítása során meg kell határozni azon intézkedéseket és megtételük módját, melyek csökkentik, illetve megszüntetik a kockázatokat. A FEUVE rendszerben rejlő kockázatos területek kiválasztására ob-

jektív kockázatelemzési módszert kell alkalmazni a pénzügyminiszter által kiadott módszertani útmutatók alapján.

10.2.6. Az Alap gazdálkodásával, működésével kapcsolatos FEUVE-i folyamatok kialakítását, a FEUVE szabályozását az NKTH-ban a Gazdasági Főosztály vezetője, a KPI-ban a gazdasági főigazgató-helyettes koordinálja.

10.2.7. A pályázatkezelésben részt vevő egyéb szervezetek a pénzügyminiszter által jóváhagyott módszertani útmutatók alapján szintén kötelesek kialakítani a FEUVE rendszerét, amelynek keretében a pályázatkezelésre vonatkozóan ellenőrzési nyomvonalat kell kialakítaniuk, amelyet az NKTH elnöke hagy jóvá. A pályázatkezelésben részt vevő egyéb szervezeteknek a kockázati tényezők figyelembevételével kockázatelemzést kell végezniük, és kockázatkezelési rendszert kell működtetniük. A pályázatkezelésben részt vevő egyéb szervezetek a FEUVE rendszer működéséről tárgyévét követő év március 31-ig kötelesek beszámolni az NKTH elnöke részére.

11. Egyéb rendelkezések

11.1. Az Alap terhére alapítvány, egyházi jogi személy, társadalmi szervezet, közalapítvány, közhasznú társaság, köztestület, gazdasági társaság – kivéve az Alap pénzeszközeiből finanszírozott központi költségvetési szervek átalakítását ezen szervezeti formák valamelyikévé – nem alapítható, illetve gazdasági társaságban érdekelttség nem szerezhető, továbbá számukra eseti, egyedi támogatás kizárólag az Alap rendeltetése szerinti konkrét feladat megvalósítására adható.

11.2. Az Alapból vállalkozási tevékenység nem folytatható.

11.3. Az Alap szervezeti alapegységként munkaerőt munkaviszonyban nem foglalkoztathat.

11.4. Az APEH az alábbi innovációs járulékkal kapcsolatos adatokat szolgáltatja az NKTH részére:

a) havonta a bevallásra kötelezettek bevallási adatairól, bevallási jogcímenkénti bontásban, a bevallás esedékességének hónapját követő hónap 15. napjáig, adathiány esetén a negyedévet követő hónap 15. napjáig;

b) havonta az analitikus nyilvántartásokkal (folyószámlákon lekönyvelt adatokkal) egyezően a kötelezettségek és befizetések/visszafizetések összegéről, a tárgyévben és a megelőző időszakban keletkezett tartozások és túlfizetések nyitó és záró állományáról, a tárgyhónapot követő hó 15-éig;

c) évenként a tárgyévben esedékes bevételek és december 31-éig teljesített befizetések/visszafizetések teljes körű éves feldolgozása alapján – az analitikus nyilvántartásokkal megegyezően – a kötelezettségek és befizetések/visszafizetések összegéről, a tárgyévben és a megelőző időszakban keletkezett tartozások és túlfizetések nyitó és záró állományáról (éves leltár), továbbá a tárgyévben esedékes összes bevételek jogcímenkénti bontásáról, valamint a behajtásból származó bevételek december 31-éig

teljesített befizetések összegéről, a tárgyévet követő év május 5-éig;

d) negyedévente a követelések értékvesztésének összegéről, az első negyedévre vonatkozóan május 20-áig, a második, harmadik negyedévre vonatkozóan a tárgynegyedévet követő hó 15-éig, a negyedik negyedévre vonatkozóan a tárgyévet követő év május 15-éig.

III. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. Jelen utasítás 2007. március 15-én lép hatályba.

2. A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 5. §-ában foglaltakra figyelemmel a jelen utasítás II. fejezete 1.3.2., 1.4.1., 1.5.1., 1.5.3., 1.5.4., 2.1.2., 2.1.4., 5.1. és 9.2.3. pontjaiban foglalt, a GKM szakállamtitkárai részére megállapított hatásköröket a GKM Szervezeti- és Működési Szabályzata (SZMSZ) vonatkozó módosításának hatálybalépéséig a miniszter gyakorolja, az SZMSZ hatálybalépését követően pedig a szakállamtitkárok, a miniszter nevében.

Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Melléklet
a 8/2007. (III. 10.) GKM utasításhoz

NYILATKOZAT

Alulírott (név), a
(régió) Regionális Fejlesztési Tanács elnöke büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanács (Tanács) és a gazdasági és közlekedési miniszter által jóváhagyott évi program keretében
(régió) Regionális Fejlesztési Tanács által (dátum)-án hozott döntés az alábbiaknak maradéktalanul megfelel:

- a pályázat és döntéshozatal Tanács által jóváhagyott eljárásrendnek megfelelően történt,
- a döntés a pályázati kiírással és útmutatóval összhangban van,
- a pályázat és döntéshozatal a vonatkozó jogszabályoknak megfelel,
- a pályázatban és döntéshozatalban részt vevő személyek nemleges összeférhetlenségi nyilatkozataikat maradéktalanul átadták.

A (régió) Regionális Fejlesztési Tanács nevében vállalom, hogy a pályázattal összefüggő

dokumentumok a jogszabályokban előírt határidőig történő megőrzését biztosítom. E határidőig a pályázattal kapcsolatos dokumentumokat az NKTH kérésére bemutatom.

..... (dátum)

P. H.

.....
(aláírás)

Hirdetés

A Balatoni Hajózási Zrt. közforgalmú kikötőjének kikötőrendjéről

A Balatoni Hajózási Zrt. (8600 Siófok, Krúdy sétány 2.) tulajdonában lévő, a felsorolt települések közigazgatási területén üzemeltetett közforgalmú kikötők használatának helyi szabályait (Kikötőrend) megállapította és azt a Nemzeti Közlekedési Hatóság Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága, Kiemelt Ügyek Központja – Hajózási Hatósági Főosztály a 2007. január 11-én kelt

- Balatonszemes KU/HF/74/0/2007,
- Balatonföldvár KU/HF/75/0/2007,
- Balatonlelle KU/HF/76/0/2007,
- Badacsony KU/HF/77/0/2007,
- Szigliget KU/HF/78/0/2007,
- Fonyód KU/HF/79/0/2007,
- Keszthely „Libás” KU/HF/80/0/2007 számú határozataival jóváhagyta.

A határozatok 2007. február 1-jén jogerőre emelkedtek, ezzel egyidejűleg a KKF Hajózási Felügyelet

- Balatonszemes 2005. június 1-jén kelt KK/HF/NS/A/135/6/2005,
- Balatonföldvár 2004. június 22-én kelt KK/HF/NS/A/562/1/2004,
- Balatonlelle 2005. május 31-én kelt KK/HF/NS/A/484/0/2005,
- Badacsony 2004. október 4-én kelt KK/HF/NS/A/979/2/2004,
- Szigliget 2004. július 28-án kelt KK/HF/NS/A/146/2/2004,
- Fonyód 2004. szeptember 27-én kelt KK/HF/NS/A/62/2/2004,
- Keszthely „Libás” 2005. április 18-án KK/HF/NS/A/180/5/2005 számú határozataival jóváhagyott kikötőrendek hatályukat veszítik.

A hatályos kikötőrendek betekintésre rendelkezésre állnak a kikötőkben és a Társaság telephelyén!

Lapzárta után érkezett

Pályázati felhívás*
kerékpárutak építésének/tervezésének
támogatására
Támogatás éve: 2007

I. A támogatás háttere, célja

1. Kiíró szervezet, forrás, jogi háttér:

- Kiíró: a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium (GKM) az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériummal (ÖTM), az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériummal (IRM), a Környezetvédelmi és Vízügyi (KvVM), valamint a Pénzügyminisztériummal (PM) egyetértésben, és a Regionális Fejlesztési Tanácsokkal összhangban;
- Forrás: a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló (2006. CXXVII tv.) XV. fejezet 27.2. sora és az Útpenztár;
- 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet, az államháztartás működési rendjéről;
- 19/2004. (II. 27.) GKM rendelet a GKM egyes támogatási programjainak részletes szabályairól;
- ÚT 2–1.203 Útügyi Műszaki Előírás (Kerékpárforgalmi létesítmények tervezése), továbbiakban: ÜME.

2. A pályázati konstrukció céljának, háttérének rövid bemutatása:

A kerékpározás biztonságos feltételeinek javítása a hivatásforgalom mellett az elmúlt években megnövekedett szabadidős forgalom esetében is elengedhetetlen. A támogatás célja, hogy a kerékpárutak építésének támogatásával elősegítse a kerékpáros forgalom biztonságos közlekedési feltételeinek megteremtését, továbbá az egészséges életmódot és az idegenforgalmat, valamint a környezetkímélő közlekedést egyaránt szolgáló beruházások megvalósulását, elterjedését.

- az Országos Területrendezési Tervben (2003. évi XXVI. törvény) szereplő EuroVelo nemzetközi kerékpárút magyarországi szakaszai építése,
- az Országos Területrendezési Tervben (2003. évi XXVI. törvény) szereplő EuroVelo nemzetközi kerékpárút magyarországi szakaszai engedélyezési terv készítése és engedélyeztetése,
- 1, 2, 3 számjegyű országos utak mentén közlekedésbiztonsági célú önálló kerékpárutak építése,
- 1, 2, 3 számjegyű országos utak mentén közlekedésbiztonsági célú kerékpárutak engedélyezési terv készítése és engedélyeztetése.

A turisztikai és a közlekedésbiztonsági kerékpárutakra vonatkozó részletes előírások külön Útmutatóban jelennek meg.

* A Pályázati felhívás elválaszthatatlan részei az Útmutató és az adatlapok – ezek együtt tartalmazzák a pályázáshoz szükséges összes feltételt. A Pályázati felhívás és Útmutató az adatlapokkal együtt letölthető internetről (<http://www.gkm.hu>, <http://ukig.kozut.hu>).

(Az egyéb turisztikai jellegű és az összekötő, valamint a helyi utakra vonatkozó közlekedésbiztonsági kerékpárutakra a régiók írják ki pályázatot)

3. A támogatásra rendelkezésre álló keretösszeg:

Fenti célokra a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. CXXVII tv. XV. fejezet 27.2. sorából 950 000 000 Ft keretösszeg áll rendelkezésre, amely kimerülése esetén a második értékelés során növekedhet az Útpenztár e célra tartalékolt 1 Mrd Ft kerete terhére.

4. A támogatott pályázatok várható száma 75 db.

II. A pályázók köre

1. A pályázatokon a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 1. § (1) bekezdése szerinti helyi önkormányzatok, a helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéséről szóló 1997. CXXXV. törvény szerinti önkormányzati társulások és a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény szerinti többcélú kistérségi társulások vehetnek részt a döntéstől számított egy éven belül megvalósuló fejlesztéssel. Árvízvédelmi töltésen épülő kerékpárút esetében az illetékes Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (KÖVIZIG) az önkormányzatokkal azonos feltételekkel pályázhat.

2. Nem nyújtható támogatás olyan pályázathoz:

- amely az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendeletben előírt követelményeknek nem felel meg, vagy
- amelynek megvalósítása a döntés időpontja előtt megkezdődött, illetve folyamatban van (az építési pályázat megkezdése időpontjának a kivitelezői szerződéskötés időpontját kell tekinteni).

III. A pályázati feltételek

1. A részletes pályázati feltételeket, a benyújtandó pályázatok tartalmi és formai követelményeit a Pályázati felhívás és az Útmutató az adatlapokkal együtt tartalmazza. A kötelezően benyújtandó munkarészek egyrészt a pályázatok elbírálására, illetve az előírt egyeztetésekre, a teljes megvalósítási költség biztosítására szolgálnak, másrészt építés esetében annak igazolására, hogy a támogatás elnyerését követően az építés kivitelezési versenyeztetésének nincs akadálya (a hatósági engedély/ek/, az építési terület rendelkezésre áll). A támogatást nyert pályázónak vállalnia kell továbbá a Pályázati felhívásban, illetve Útmutatóban előírt versenyeztetési szabályok betartását.

2. Egy pályázó csak egy pályázatot adhat be, azonban – folyamatos hálózati kapcsolatot biztosító – több, önállóan is használható, azonos műszaki tartalommal rendelkező létesítményt, illetve annak egy éven belül záródó szakaszait tartalmazhatja. Több szakasz csak akkor szerepelhet a pályázatban, ha közöttük már meglévő szakaszokkal fo-

lyamatossá válik a létesítmény. Lakott területen belül önálló – a közúttól fizikailag elválasztott – kerékpárút építésére csak akkor igényelhető támogatás, ha a gyalogosforgalom lebonyolítására járda rendelkezésre áll, vagy a kerékpárút építésével egyidejűleg támogatáson kívüli forrásból megvalósul. A pályázat műszaki tartalma meg kell, hogy feleljen az ÚT 2–1.203 Útügyi Műszaki előírásnak (Kerékpárforgalmi létesítmények tervezése) és az abban szereplő összes hivatkozott előírásnak, törvénynek, rendeletnek.

3. Jelen pályázatok esetében pályázati díjat nem kell fizetni.

4. A pályázat műszaki tartalmának egyéb feltételei az Útmutatóban találhatók.

IV. A pályázattal elnyerhető támogatás

1. A támogatás formája:

A pályázó működési támogatásának nem minősülő visszafizetési kötelezettség nélküli végleges juttatás (a továbbiakban vissza nem térítendő támogatás), ami teljesítésigazolás alapján, forrásarányosan, az útmutatóban előírtak szerint utólag történik. Kiíró fenntartja magának a jogot, hogy az átlagost jelentősen meghaladó fajlagos költségigény esetén a támogatás összegét változatlan műszaki tartalom mellett is csökkentse.

2. A támogatás mértéke:

- vegyes külterületi/belterületi, vagy csak belterületi kerékpárút építése és tervezése esetében 50% alaptámogatás. Építési pályázatok esetében 50% alaptámogatáson felül az Útmutatóban részletezettek szerint igényelhető további maximum 20%.
- építési pályázatoknál, abban az esetben, ha a pályázó csak külterületi szakaszon épít kerékpárutat és nincs kapcsolódó belterületi kerékpárút, akkor a támogatás mértéke 80%.
- építési pályázatoknál, abban az esetben, ha a pályázó csak külterületi szakaszon pályázik kerékpárút építésre és önerőből megoldja a tehermentesített országos főút teljes belterületi szakaszán az átmenő kerékpárutat, vagy már a belterület teljes szakaszán megoldott a biztonságos kerékpárforgalom, akkor a támogatás mértéke 100%.

Egyéb feltételek az Útmutatóban.

V. Támogatható tevékenységek, elszámolható költségek

1. A támogatható tevékenységek:

- önálló kerékpárút (ÚME 4.9 ábra) vagy fizikailag elválasztott, közös gyalog- és kerékpárút (ÚME 4.13 ábra) építése/tervezése
- építéssel összefüggő vízelvezetés
- keresztelő közmű kiváltások
- kerékpáros-pihenők, tárolók

- a megvalósítandó kerékpárút GPS koordinátáinak felvétele és az adatok kitöltése
- átadáskor a kerékpárosok számára közlekedésbiztonsági eszközök kiosztása
- turisztikai kerékpárút átadásnál a promóciós (reklám) anyagok
- útbaigazító, tájékoztató táblák.

2. Elszámolható költségek:

- támogatható tevékenységekkel kapcsolatos költségek
 - érintett területek megszerzésével kapcsolatos költségek (lásd Útmutatóban)
 - egy éven belüli tervezési, engedélyezési költségek, amelyre még nem kaptak támogatást.
- Részletesen lásd az Útmutatóban

VI. Pályázatok tartalmi és formai követelményei

A pályázati munkarészek az Útmutatóban meghatározottak szerint 1 példányban és az Útmutató szerinti kiemelhető összefoglalóval adhatók be.

VII. A pályázat benyújtásának módja, határideje, értékelése

1. A pályázatok benyújtásának módja:

A pályázatokat a Pályázati felhívásban és Útmutatóban közölteknek megfelelően, a kitöltött adatlapokkal együtt hiánytalanul kell benyújtani postai úton, igazolható módon a

Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ (3K)
1024 Budapest, Fényes Elek u. 7–13.

címére. A csomagoláson fel kell tüntetni a pályázat címét. A pályázatnak meg kell felelnie a Pályázati felhívásnak és Útmutatónak, amely az adatlapokat is tartalmazza, letölthető az internetről (<http://www.gkm.hu>, <http://ukig.kozut.hu>). A pályázati felhívás Útmutató és adatlapok nélkül megjelenik a Közlekedési Értesítőben, valamint az Önkormányzatok Közlönyében. A pályázatokkal kapcsolatban felmerülő további információval, a pályázati kérelem összeállításánál a tartalmi és formai előírásokhoz, illetve a támogatás elnyerése esetén a fejlesztés megvalósításához kapcsolódó kérdésekben a 3K munkatársa felvilágosítással, szakmai tanácsadással a pályázók rendelkezésére áll:

faxon: 06 1 33-68-242,

levélben: 1537 Budapest, 114. Pf. 333

e-mailben: szikszaine.kiss.anna@ukig.hu

Előzetes jelentkezés alapján a <http://ukig.kozut.hu> honlapon megjelentetett Információs napon, személyes konzultációra is lehetőség van.

A településrendezéssel összefüggő kérdésekben szakmai tanácsadást az illetékes, állami főépítész biztosít, és amennyiben a rendelkezésre álló dokumentumokból a településrendezéssel való összhang egyértelműen nem állapítható meg, úgy a kérdésben szakmai állásfoglalást ad.

2. A pályázatok postáraadási határideje: a megjelenéstől számítva 2007. július 25-ig folyamatosan.

3. A pályázatok elbírálására két fordulóban: a 2007. május 23-ig postára adott pályázatokra 2007. július 10-ig és a 2007. július 25-ig postázott pályázatokra 2007. szeptember 20-ig kerül sor.

4. Az értékelést segítő 1, 2, 3, 4, 5 és É.1. pontok hiányainak pótlására az értesítő fax vagy e-mail megküldésétől számított 48 óra, az írásos melléletek pótlására 10 nap áll rendelkezésre.

VIII. A pályázatok elbírálása

1. A pályázatokat egy Szakértői Bizottság szakmailag minősíti és a Tárcaközi Bíráló Bizottság bírálja el, a döntést a miniszter hozza meg. A döntés felülvizsgálata és jogorvoslata kizárt.

2. A pályázatokkal kapcsolatos adminisztratív és pénzügyi feladatok lebonyolítását a Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ (a továbbiakban: 3K) végzi. Az elbírálás folyamatát lásd az Útmutatóban.

3. A Pályázati Kiírásban és az Útmutatóban meghatározott műszaki feltételektől alaposan indokolt esetben el lehet térni, de csak előzetes egyeztetés és a kiíró írásbeli jóváhagyása alapján.

4. Kiíró fenntartja magának a jogot, hogy egy pályázat III/2. pontban jelzett különböző műszaki tartalmú létesítmények közül ne mindegyiket részesítse támogatásban.

5. Az értékelés folyamatáról és a Bizottságok munkájáról jegyzőkönyv készül.

IX. Az elbírálás szempontrendszere (részletesen ld. az Útmutatóban)

1. A támogatásból kizárható pályázatok:
 - nem önálló kerékpárút és vegyes gyalog- és kerékpárút építése
 - az Útügyi Műszaki Előírástól eltérő műszaki tartalom miatt (amennyiben előzetes egyeztetés nem történt)
 - olyan műszaki tartalom miatt, amely nem tartozik a pályázat tárgyához
 - 1500 E/nap alatti forgalmú közúton önálló kerékpárút építése
 - már nyert 3 éven belül támogatást a pályázott szakaszra, illetve annak bármely részére és nem használta fel.
2. Az elbírálás szempontrendszere (nem fontossági sorrend):
 - civil támogatottság

- a kerékpáros-forgalomtól tehermentesített közút jellege, forgalma
- hálózati jelleg
- a jelenlegi kerékpáros-forgalom baleseti helyzete
- a tervezett költségek megalapozottsága
- a fenntartás, karbantartás megalapozottsága
- a támogatott beruházás a legrövidebb időn belül gazdaságosan megvalósulhat.

Turisztikai kerékpárutak esetében:

- turisztikai jelleg
- önkormányzati szervezettség
- kerékpáros infrastrukturális ellátottság
- hiánypótló jelleg

Közlekedésbiztonsági kerékpárutak esetében:

- indokoltság.

X. A pályázat eredményének közzététele

A miniszter által jóváhagyott támogatott pályázatokról a jelzett honlapokon (<http://www.gkm.hu>, <http://ukig.kozut.hu>), továbbá az Önkormányzatok Közlönyében, valamint a Közlekedési Értesítőben megjelenik a támogatott pályázatok listája. Az eredményről minden pályázó levélben értesítést kap.

XI. A támogatás felhasználásának módja

A támogatott pályázók az értesítő levélben részletes útmutatót kapnak a támogatási összeg felhasználásának módjáról. A támogatás felhasználására a pályázóval a 3K támogatási szerződést köt és a végrehajtott megvalósítás után a feltételek teljesülése esetén, utólag fizeti ki a támogatást.

XII. A pályázattal összefüggő egyéb előírások

1. Az elnyert támogatás felhasználásának feltétele a vállalkozók Közbeszerzési törvény szerinti kiválasztása. A pályázó a pályázat beadása után elkezdheti a közbeszerzési eljárás kötelezettségvállalás nélküli lebonyolítását.
2. A megvalósítás a támogatási döntés meghozatala előtt nem kezdhető meg.
3. A műszaki átadás-átvételi eljárásban a 3K képviselőjét meg kell hívni és jegyzőkönyvet kell felvenni.
4. A pályázó feladatainak teljes menete az Útmutatóban.
5. A támogatott műszaki paraméterektől eltérni nem lehet.
A támogatásra vonatkozó előírásoktól való bármilyen eltérés a megítélt támogatás visszavonását jelenti.

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó megjelentette**a****Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez**

c. kiadványt.

Az útmutató célja, hogy a helyi önkormányzati rendeletek alkotása során történő helyes alkalmazásához gyakorlati segítséget nyújtson. Az útmutató sorra veszi a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény és a kapcsolódó végrehajtási rendeletek azon rendelkezéseit, amelyeket a helyi önkormányzati jogalkotásnál alkalmazni kell. Ezen rendelkezésekhez fűz gyakorlati útmutatást, kifejezetten önkormányzati rendeletekből merített helyes és helytelen példákat.

Jelenleg igen nagy az eltérés az egyes megyékben, illetve a megyéken belül az egyes településeken használt önkormányzati rendeletek alkotása során alkalmazott módszerekben, szokásokban. Erre tekintettel néhány közigazgatási hivatal mintarendelletekkel segíti az adott megyében működő települések jegyzőinek munkáját. Egységes, a helyi önkormányzatok részére készülő jogszabály-szerkesztési segédanyagot azonban még sem az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium, sem az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium nem adott ki. Ezt a hiányt próbálja részben pótolni ez a kiadvány. Egyre nagyobb ugyanis az igény arra, hogy a helyi önkormányzati rendeleteket is egységes szerkesztési módszerrel, egységes szerkezetben, elektronizálva minden állampolgár elérhesse, megismerhesse és következetesen alkalmazhassa.

A fentiekre tekintettel ajánljuk a kiadványt az ország valamennyi jegyzőjének, körjegyzőjének, főjegyzőjének, a polgármestereknek, megyei közgyűlési elnököknek, a képviselő-testületek tagjainak, valamint a helyi jogalkotás előkészítésében részt vevő hivatali munkatársaknak.

A 104 oldalas kiadvány ára: **1155 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez** című kiadványt

(ára: **1155 Ft** + postaköltség), példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

**A Magyar Hivatalos Közlönykiadó kiadásában
– a Kreátor Info Kft. szervezésében – megjelent a**

„Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében” című kiadvány

A két kötetből álló kiadvány célja, hogy az egyes részterületeket sorra véve bemutassa, hogy melyek azok a leggyakoribb hibák, amelyeket a helyi önkormányzatok a rendeleteik megalkotásánál elkövetnek, mégpedig a jelentősebb alkotmánybírósági határozatok tükrében. Mindezen túl egy önálló kötet tartalmazza az Európai Bíróság azon ítéleteit, amelyekben helyi vagy regionális önkormányzatok, illetve helyi vagy regionális hatóságok voltak érintettek, vagy ellenük folyt az eljárás. E kiadvány olyan fontos információk gyűjteménye, melyet a helyi önkormányzatok felhasználhatnak majd a helyi jogalkotás előkészítésénél.

A „Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében” című könyvben tematikus sorrendben kerül rendszerezésre az egyes témakörök szempontjából fontos AB határozatok rövid, kivonatolt tartalma, amely minden jegyző és helyi döntéshozó számára – az önkormányzati rendeletalkotáshoz – szükséges és elengedhetetlen jogforrás.

E mellett az egyes önkormányzati rendeletalkotási tárgykörökre vonatkozóan az önkormányzati rendeletalkotásra felhatalmazást adó hatályos jogszabályok, az egyes rendeletek főbb tartalmi elemeinek és ezen elemekhez kapcsolódó AB döntések ismertetése is sor kerül. Az AB határozatok lényegi kérdéseinek felvázolása mellett a megsemmisített rendeletek, szakaszok helyett helyes megoldásokra is utal a kiadvány a célból, hogy segítséget nyújtson a jegyző számára a helyi jogalkotási problémák megoldásához.

A kötet fő gerincét alkotják a következő önkormányzati témákban alkotott alkotmánybírósági döntések: a helyi jogalkotás általános kérdései és a jogi alapelvek érvényesülése az önkormányzati rendeletekben, a helyi adó, a hatósági ár, a szociális támogatások, gyermekvédelmi ellátások, lakás- és helyiséggazdálkodás, hulladékgazdálkodás, állattartás, közterület-használat, vásárok és piacok rendje, építésügy, önkormányzati vagyon, költségvetés, útépitési és közműépítési díj, az önkormányzat szervezete és működése.

Külön érdekessége a kiadványnak, hogy a szerzők olyan alkotmánybírósági határozatokat is bemutatnak, amelyek időközben a magyar jogszabályok módosítása, illetve a közösségi jognak való megfelelés okán nem alkalmazhatók, ezzel ugyanis elkerülhető, hogy adott esetben a jogalkotó olyan határozatra hivatkozzon a szabályozás során, amely okafogyottá vált.

Magyarország uniós csatlakozása óta kiemelt jelentősége van a közösségi előírások betartásának is mind a helyi önkormányzati rendeletek alkotása, mind pedig a helyi önkormányzatok törvényes működésének biztosítása során. Így a kiadvány az Európai Bíróság ítéleteinek rövid ismertetése mellett az adott helyzetben alkalmazandó közösségi jogszabály hivatkozását, a helyes értelmezést és a követendő magatartást is tartalmazza. Más tagállamok önkormányzatainak negatív tapasztalatai nagy segítségül szolgálhatnak a jegyzők számára a közösségi jogszabályok helyes alkalmazásához és a közösségi jogsértések elkerüléséhez.

A „Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében” című kötet szerzői a magyar önkormányzati rendszer és az Európai Unió joganyagának kiváló ismerői:

Dr. Gyergyák Ferenc főtanácsadó (Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága)

Dr. Orova Márta főosztályvezető-helyettes (ÖTM, Közigazgatási Hivatali, Jegyzői és Hatósági Főosztály)

Sárközyné dr. Szabó Piroska, jegyző

Dr. Zöld-Nagy Viktória közigazgatási jogász (ÖTM, Közigazgatási Hivatali, Jegyzői és Hatósági Főosztály)

A **Magyar Hivatalos Közlönykiadó** a „Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében” című kiadványt ajánlja az ország valamennyi jegyzőjének, körjegyzőjének, főjegyzőjének, a polgármestereknek, megyei közgyűlési elnököknek, a képviselő-testületek tagjainak, valamint a helyi jogalkotás előkészítésében részt vevő hivatali munkatársaknak.

A 384 oldalterjedelmű kiadvány ára: **3948 Ft** áfával

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a „Helyi önkormányzati rendeletalkotás és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság és az Európai Bíróság döntéseinek tükrében” című kiadványt (ára: **3948 Ft** + postaköltség), példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó kiadásában

MEGJELENT

AZ UNIÓS PÁLYÁZATOK KÉSZÍTÉSÉNEK MÓDSZERTANA

– pályázati sorvezető helyi önkormányzatok és kistérségi társulások számára –

Magyarországon jelenleg az egyik legnagyobb kihívás az, hogy az európai uniós csatlakozás előnyeivel és lehetőségeivel eredményesen tudunk-e élni. A csatlakozásunk óta eltelt időszak tapasztalatai rendkívül fontosak, hiszen a 2007–2013 közötti programozási időszakban még jelentősebb nagyságrendű támogatás lesz elérhető a helyi önkormányzatok, kistérségi társulások részére.

A pályázatok elkészítése speciális szakértelmet igényel a helyi önkormányzatoktól. A felmérések adatai szerint a pályázó önkormányzatok, többcélú kistérségi társulások megközelítőleg fele maga készíti a pályázati dokumentációkat. Ezen helyi önkormányzatok, többcélú kistérségi társulások mind a pályázatok készítése, mind a már elnyert támogatásokról való elszámolás kapcsán számos esetben segítségre szorulnak, mert nem tudnak megfelelni a szigorú előírásoknak. Ma már igen szoros a pályázati verseny.

Amennyiben a helyi önkormányzatok, kistérségi társulások eredményesen szeretnék elnyerni az EU nyújtotta forrásokat, **gonddal, gondolkodással, szemléletváltással van szükség.** A **projektszemléletű fejlesztéstervezés** rendkívül kreatív szellemi munka, amely többféle szakismeretet, készséget és szervezett csapatmunkát igényel.

A kiadvány első fejezete „sorvezetőt” ad arra, hogy az **Új Magyarország Fejlesztési Terv (ÚMFT)** és annak **operatív programjai** milyen prioritásokat jelölnek meg, amelyeket a későbbiekben akciótervek részleteznek és központi projektek és pályázatok formájában elérhetőek lesznek a kedvezményezettek számára. A projekteknek ugyanis összhangban kell lenniük ezen, valamint a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokban meghatározott célokkal.

A kötet gerincét képezik a projektkövetelmények, a projektciklus-menedzsment (PCM) elmélet, a PCM típusú tervezés gyakorlata, a stratégiai tervezés módszerei, a logikai kerettervezés, a tevékenység tervezés, a projektcsapat kiválasztása, szerepek, felelősség, hatáskörök, a projektek pénzügyi tervezése, a pályázati információk megszerzése.

A kötetben bemutatásra kerül a **pályázat készítés folyamata**, a pályázat kidolgozása, a pályázatírás lépései. Egy pályázatban egy adott projekt kerül bemutatásra, melynek végrehajtására nyerhetők források. A kiadvány foglalkozik a szerződés előkészítésével, a **Támogatási Szerződés** megkötésével, módosításával.

Különös hangsúlyt helyez a kiadvány a **projektvégrehajtás** szakaszában jelentkező feladatokra, a jelentési kötelezettségekre, a pénzügyi elszámolásra.

A **megvalósítás fázisában** kiemelt hangsúlyt kapnak az utólagos (kifizetett számlák arányában történő visszautalás) elszámoláshoz szükséges összesítők, bizonylatok, igazolások.

A **hatékony és eredményes szakmai-, pénzügyi dokumentálást esettanulmányokkal segíti a kiadvány.**

A kiadvány egy fejezete külön kitér továbbá azon **közösségi programokra is (pl. Aktív európai polgárságért, LIFE+)**, amelyekre a helyi önkormányzatok nem az ÚMFT keretében, hanem közvetlenül az Európai Bizottsághoz pályázhatnak. Ezen programok keretében kiírt pályázatokra ugyanis speciális szabályok vonatkoznak.

A **pályázat nem cél, hanem egy eszköz**, azaz olyan konkrét fejlesztésekhez történő társfinanszírozás igénylése, amely hozzájárul a szélesebb közösségek számára is kedvező, kijelölt, közép, vagy hosszú távon elérendő cél megvalósításához.

Reméljük, a hogy hasznos segítséget nyújt a kiadvány a napi pályázatírási és projektmegvalósítási munkánál.

A 256 oldalterjedelmű kiadvány ára: **2961 Ft** áfával

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem **Az uniós pályázatok készítésének módszertana** című kiadványt (ára: **2961 Ft** + postaköltség), példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyműködő neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

**A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
megjelentette**

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című könyvét

A könyvhöz előszót dr. Lomnici Zoltán, a Legfelsőbb Bíróság, illetve az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnöke írt, melyben a következő szavakkal ajánlja a kötetet:

„Az olvasó kezébe olyan könyv (tankönyv, szakmai háttéranyag) kerül, amely tudományos igényességgel és a gyakorlati alkalmazhatóság szándékával mutatja be a bírói etika szakmai-morális alapjait. A kötet jelentős nemzetközi kitekintést nyújt, amikor más országok gyakorlatának, szabályozásának feltárását is vállalja.

A tapasztalt és a tárgykör nemzetközi összefüggéseit is jól ismerő szerzők – helyeselhető módon – abból indultak ki, hogy a bírák etikus magatartása és eljárása az eljárások részvevői – a peres felek, a vádló, a védő, a jogi képviselő, a büntetőügyekben a vádlott – számára garanciális jelentőségű, mert megteremti/megadja az eljárás minőségét is.

A szerzők a bírói etika érvényesülését is vizsgálták a peres eljárás másik minőségi követelményének, a fair eljárás igényének megvalósulásával összefüggésben.

A tisztességes eljárás napjainkban nemzetközi jogi, alkotmányos és morális követelményt is jelent, amelynek tartalma az Emberi Jogok Európai Bírósága és – egyre inkább – az Európai Bíróság esetjogából ismerhető meg. A kötet számos jogeset bemutatásával szolgálja a hazai jogi kultúra színvonalának emelését, a tiszta, demokratikus közállapotok, a bírák és a bíróságok tekintélye megóvását.

A könyv fontos tananyag a bírák, ügyészek, ügyvédek számára, de különös haszonnal forgathatják gyakorló politikusok, a tudományos élet képviselői, a média munkatársai és mindenki, aki felelősséget érez a hazai jogállam, a jogrend minőségéért.”

A kötet 184 oldal terjedelmű, ára **3381 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Közlönykiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című, 184 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **3381 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

5

**érvünk
van:**

**hivatalos és hiteles
jogszabályszovegek**

**hasznos kiegészítők
(pl. iratmintatár)**

**folyamatosan
aktualizált
kommentárok**

**megújult, gyors
keresőprogram**

**online frissítés
naponta**

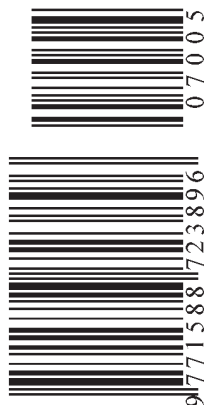
+1

klubtagság

Előfizetésével Ön jogosult lesz a Közlöny Klub névre szóló prémium kártyájára, amellyel nem csak a Magyar Hivatalos Közlönykiadó boltjaiban részesül azonnali árkedvezményben, hanem az Euro Discount Club partnercégeinél is országsherte.

i www.mhk.hu
06 (80) 200-723

KÖZLEKEDÉSI ÉRTESÍTŐ

A Gazdasági és Közlekedési Minisztérium hivatalos lapja
Megjelenik szükség szerint (általában kéthetenként).

Főszerkesztő: dr. Bots Dénes. Szerkesztőség: 1055 Bp., Honvéd u. 13-15. Tel.: 374-2717. Telefax: 269-3483.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.

Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Fama Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746,

e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

A 2007. évi éves előfizetési díj: 24 696 Ft áfával. Egy példány ára: 1092 Ft áfával.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

A Közlekedési Értesítő elektronikus formában az interneten is elérhető a http://www.gkm.hu/tudastar/dokumentumtar/hiv_lapok/kozl_ertesito címen.

HU ISSN 1588-7235

07.0853 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.